

Lever du etter regler og påbud,
eller lar du deg styre av Guds nåde?

Det er stor forskjell på disse to tingene. Hvis du lever for Gud — etter påbud og regler — kommer du alltid til å føle deg utsalvt. Du kommer til å føle at du aldri gjør nok for ham og at du ikke er «god nok». Han er sikkert misfornøyd med deg.

Men Gud har aldri ment at kristne skulle leve på den måten!

- Han elsker oss ikke for alt vi gjør for ham.
- Han sendte Kristus for å sette oss fri fra alle reglene.
- Han kalte oss ikke til å tjene ham i vår egen kraft, som er så svak.
- Han ville la sin kraft flyte gjennom oss — en kraft uten grenser!

Det beste av alt er at vi har fri tilgang til denne kraften her og nå.

Hadde det ikke vært fint om du kunne hvile i Guds nåde, og la ham leve gjennom deg?

**Hvordan dette er mulig, kan du lese mer om i ...
I nådens rike.**

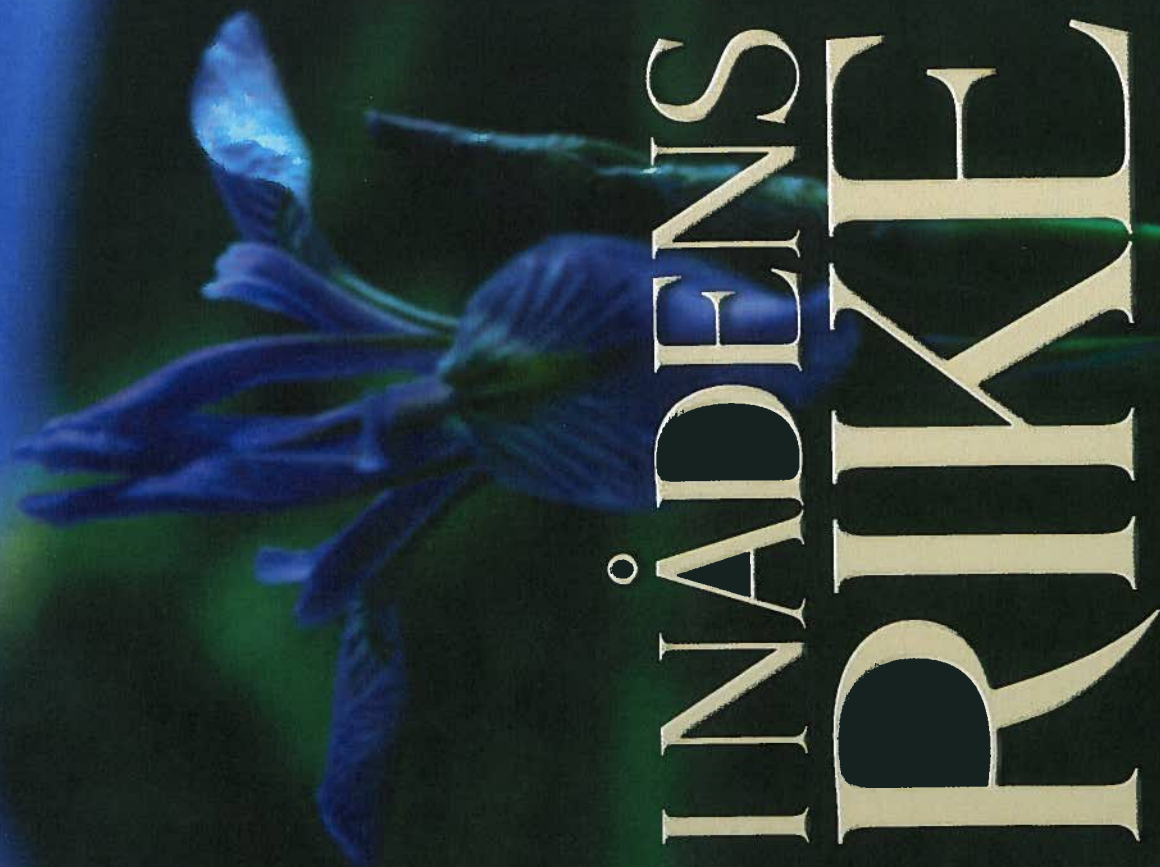
STEVE MCVEY er president i Grace Walk Ministries, en disippeltreningsvirksomhet i Atlanta, Georgia i USA. Han er også en ettertraktet leder på Grace Walk konferanser. Steve og kona, Melanie, har fire barn og bor i Atlanta.

Inneholder spørsmål til samtale.

PROKLA-MEDIA

Steve McVey

I NÅDENS RIKE

Steve McVey

I nådens rike

Copyright © 1998 Steve McVey

Originalens tittel: Grace Rules

Originalen utgitt av/Published by: Harvest House Publishers,

Eugene, Oregon 97402, USA

Norsk copyright: © Prokla-Media, 2312 Ottestad

Til norsk ved Eli Haugen

Sats: Prokla-Media

Omslag: Jan Olav Haugland

Trykk: AIT Otta AS

Første opplag januar 2005

ISBN 82-7199-253-8

Prokla-Media, 2312 Ottestad

Tel.: 62 57 43 42

Faks: 62 57 43 45

E-post: prokla.media@ywan.no

<http://www.proklamedia.no>

*Tilgnet mine foreldre,
i kjærlighet og takkenemlighet
for at de la et gudfryktig fundament
for livet mitt.*

Innholdsfortegnelse

1. Å leve for Jesus 7
  2. Faren ved å kunne 23
  3. Himmelsk nektar 39
  4. Si farvel til Loven 51
  5. Syndens hemmelige våpen 67
  6. Å seire over synden 81
  7. Å kjenne Guds vilje 95
  8. En smilende Gud 115
  9. Hele evangeliet 133
  10. Kom, la oss feire! 143
  11. Nåden rår! 153
- Nådegruppespørsmål 161

Å leve for Jesus

Da Jesus åpnet øynene, kunne han se at morgenlyset begynte å sive inn gjennom vinduet på det lille gjesterommet hvor han hadde tilbrakt natten. Han kunne høre at Marta allerede var på kjøkkenet og laget frokost. Det var ingen tvil om at det kom til å bli alle tiders koldtbord. Hun laget alltid fantastisk mat. Han stortrivdes i hjemmet til de to søstrene og broren deres. Et øyeblikk fikk han lyst til å ta fri hele dagen og bare være sammen med dem. Det hadde vært fint, tenkte han, men djevelen tar aldri en fridag. Dessuten stoler Far på meg.

Da han stod opp fra den gode, varme sengen, begynte han å forberede dagen i tankene. Hva skal jeg gjøre for Far i dag? Jeg vet at jeg skal holde en preken i ettermiddag. Det kommer til å gjøre Far virkelig stolt av meg. Mens han vasket ansiktet med en våt klut, fortsatte han å tenke. Det er mange syke mennesker her omkring. Jeg vil helbrede noen av dem. Da kommer Far til å bli veldig fornøyd. Kanskje jeg til og med kan kaste ut noen onde ånder. Det blir alltid et høydepunkt. Da han var ferdig med å kle på seg, tenkte han: Hvis alt går bra, kan jeg kanskje til og med finne en begra-

velse og vekke noen opp fra de døde. Ja, det skal jeg gjøre. Far kommer til å bli overlykkelig når jeg gjør noe slikt i tjeneste for ham. Dette blir nok en begivenhetsrik dag. Mens han tok på seg sandalene for å gå ut og møte en ny dag, bad han: «Far, hjelp meg å leve for deg i dag. Bruk det jeg gjør til å herliggjøre deg.»

HVA ER VIRKELIG?

Hva tenker du om denne beskrivelsen av hvordan Jesus kunne ha begynt en ny dag? Hvis du synes det høres ganske fint ut, bønnfaller jeg deg om å ikke legge fra deg denne boken før du har lest den ferdig. Jeg går ut fra at du skjønner jeg har skrevet denne tenkte scenen med et glimt i øyet. Ingen ville vel forestille seg at Jesus levde på denne måten. Skulle Jesus prøve å vinne poeng hos Gud? Ikke tale om.

Likevel var det omtrent slik jeg begynte dagen i mange år. Jeg stod opp med hodet fullt av alt jeg hadde tenkt å gjøre for Gud i dagens løp. Jeg trodde at mennesker ble frelst for å tjene, og jeg hadde absolutt tenkt å leve opp til det. Jeg overgav meg til å følge Jesus. Jeg var oppriktig og utholdende og syntes ofte at jeg fikk det ganske godt til. Med Bibelen i den ene hånden og Time Manager i den andre dro jeg ut for å gi mitt bidrag til Guds arbeid i en hedensk verden.

Jeg var pastor i over 20 år, og jeg tok oppgaven svært alvorlig. Livet var innviet til å tjene Jesus. Det var ikke alltid jeg klarte å leve opp til det, men det var det jeg ønsket. Jeg ville leve for ham. Selv når jeg ikke syntes jeg lyktes, ønsket jeg det likevel. Jeg mente at alle kristne burde leve for Jesus, og at det som pastor var min oppgave å fortelle dem hvordan de skulle gjøre det. Men jeg la merke til at uansett hvor mye jeg gjorde for ham, føltres det som om jeg hadde en usynlig arbeidsliste hengende over hodet. Det var godt å tjene Jesus,

men jeg ville ikke ha sagt at det var tilfredsstillende, for jeg følte alltid at jeg burde ha gjort mer.

Erter at jeg hadde vært en kristen i tjuei år, viste Herren meg noe som gjorde meg helt sjokkert. Jeg skal fortelle hva det var, men jeg må advare deg, for dette kan bli tøft. Det kan hende du vil bli like sjokkert. Hvis du ikke fikk problemer med det første avsnittet i boken, kan det hende du likevel blir sittende å gape nå.

GUD TRENGER IKKE AT VI GJØR NOE FOR HAM

Gud trenger ikke at vi gjør noe for ham. Litt av et slag mot menneskets stolthet! Jeg har hørt at vi er de *eneste* hendene Gud har, de *eneste* føttene og hans *eneste* øyne, ører og munn. Det er en skremmende tanke. Jesus sa at steinene ville lovprise ham, hvis det var nødvendig. En gang brukte Gud et esel for å gi en beskjed til en profet. Visst er det sant at Bibelen lærer at de kristne er Jesu legeme, men vi havner likevel i en ganske vanskelig situasjon hvis vi mener at Guds evige plan er avhengig av hva mennesker gjør. Når man ser på den moderne kirke, kunne man konkludere med at hvis framgangen av hans plan er avhengig av at vi tjener ham, så er Gud lam fra halsen og ned.

I Apostelgjerningene 17,25 står det at «heller ikke trenger han noe av det menneskers hender kan tjene ham med. Det er jo han som gir alle liv og ånde og alle ting». Gud trenger oss ikke. Hvis du tror noe annet, vil jeg råde deg til helt ærlig å sette opp en liste over dine evner og anlegg og sammenligne den med den allmeke Gud som stod foran en uendelig tomhet og sa: «Det bli → og noe ble skapt. Legg boka fra deg en liten stund og tenk over det. Hva har egentlig du, som Gud trenger?»

Hvis du synes det er vanskelig å høre at Gud ikke trenger

oss, så la meg si noe som du kommer til å bli glad for. Det gode er at Gud *vil ha* oss. Han har valgt å elske oss og ønsker å få et nært fellesskap med oss. Før trodde jeg at de kristne var frelst for å tjene ham, men Jesus gav en annen grunn til at Gud gir oss evig liv. I en bønn til sin Far, sa han. «Og dette er det evige liv at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har utsendt, Jesus Kristus.» Joh 17,3. Jesus sa at grunnen til at vi ble frelst er at vi skal bli inderlig *kjænt* med ham og hans Far.

Ron og Mary Beth satt på kontoret mitt, helt utslitt. «Jeg vet ikke hvordan hun vil ha det,» sa han. «Jeg gjør alt som står i min makt for å gjøre henne glad, men hun er ikke fornøyd med noe.» «Jeg har fortalt deg hva problemet er,» svarte hun lavt. «Hun sier hun ikke føler at jeg trenger eller setter pris på henne,» fortsatte han. «Hun vet at jeg trenger henne. Forretningen min ville ikke gå rundt uten,» svarte Ron og så på meg etter forståelse. «Det er akkurat det som er problemet,» svarte hun og vendte seg mot meg. «Jeg er ikke mer enn en administrativ hjelper for ham. Jeg tviler absolutt ikke på at han trenger det jeg gjør i familiebedriften, men det virker ikke som om han trenger *meg*.»

Problemet til Mary Beth illustrerer hvordan mange misforstår sitt forhold til Gud. De tror at det dreier seg om hva de gjør for ham. De føler ikke at de er nær ham, fordi de tror at han først og fremst er interessert i hva de kan gjøre. Selv om Mary Beth hadde delvis rett i det hun sa om mannen, tar alle kristne som tror at det de gjør for Gud er selve grunnlaget for gudsforholdet, fullstendig feil.

Når vi opplever at vårt forhold til Gud er avhengig av det vi gjør, kommer vi til å se på ham som en guddommelig arbeidsgiver, som nøye følger med på om det er godt nok. Vi kommer til å konsentrere oss om hva vi klarer å få til, når vi prøver å gjøre det vi tror han forventer. Denne tanken viser

at vi har et lovisk syn på kristenlivet, og det er grunnleggende feil. Gud vil ikke at vi skal konsentrere oss om hvordan vi tjener ham. Når nåden styrer livet vårt, konsentrerer vi oss om ham. Da opplever vi en slik nærhet til ham at tjenesten naturlig flyter ut fra det kjærlighetsforholdet vi har. Når vi bare tenker på det vi gjør, blir vårt arbeid for Gud tilfeldig og livløst. Når vi konsentrerer oss om ham, blir det vi gjør fullt av åndelig liv.

JESUS GJORDE ALDRI NOE FOR GUD

En gang så jeg et skilt utenfor en kirke. Der stod det: «Livet er Guds gave til deg. Hva du gjør med det, er din gave til Gud.» Intet kunne vært fjernere fra Bibelens lære. Hvis vi klarte å få skikk på livet vårt, hadde det ikke vært nødvendig at Kristus gav seg selv og tok bolig i oss da vi ble frelst. Å tro at vi kan gjøre noe for Gud, stimulerer virkelig vårt menneskelige ego. Sannheten er at det kan vi ikke. Bare Gud kan gjøre noe for seg selv. I sin uendelige nåde lar han oss ta del i det han gjør, ved å gi oss sitt liv inne i oss. Så lever han ut det livet gjennom oss. Hvis vi ikke har dette som utgangspunkt, blir det vi gjør ingenting verdt.

Hvordan levde Jesus her i verden? Gjorde han ikke store ting for Gud? Nei, det gjorde han ikke. Jesus kom for å åpne bare sin Far for verden, men han gjorde det ikke av egen styrke og egne evner. En gang hadde Jesus en prat med Filip, og den viser helt klart hvordan han levde som menneske i verden. I Joh 14,8–10 står det:

Da sier Filip: «Herre, vis oss Faderen, og det er nok for oss.» Jesus svarer: «Kjenner du meg ikke, Filip, enda jeg har vært hos dere så lenge? Den som har sett meg, har sett Faderen. Hvordan kan du da si: Vis oss Faderen? Tror du

ikke at jeg er i Faderen og Faderen i meg? De ord jeg sier til dere, har jeg ikke fra meg selv; det er Faderen som er i meg og gjør sine gjerninger.»

La meg skrive dette med litt mer hverdagslige ord: Filip sa til Jesus: «Du snakker en masse om Faren din. Hvorfor kan du ikke bare la oss se ham, så skal vi være fornøyde.» Jesus svarte og sa: «Du fatter absolutt ingenting, gjør du vel, Filip? Har jeg vært hos dere så lenge, og enda skjønner du det ikke? Hvis du har sett meg, har du sett Faderen. Hvorfor ber du meg om å vise ham til dere? Skjønner du ikke at jeg og min Far er fullstendig ett? Det er ikke mine ord du hører meg si, Filip. Far sier dem gjennom meg. Det jeg gjør, gjør jeg ikke selv. Det er Faderen, som bor i meg, som gjør det.»

Jesus sa klart ifra at det han sa og gjorde ikke hadde sitt utspring i ham. I Joh 14,24 sier han om sine egne uttalelser at «det ord dere hører er ikke mitt, men Faderens, som har sendt meg». Det er Faderen – som er ett med Jesus – som inspirerer Jesu liv.

I mange hundre år har teologer diskutert det som kalles «kenosis-teorien» for å prøve å forklare forholdet mellom det menneskelige og det åndelige i Jesus. Ordet kommer av det greske verbet *kenō* som betyr «å tømme eller avkle». Da Jesus kom til vår verden, var han villig til å tømme seg for alle guddommelige fordeler. Han beholdt hundre prosent av sin guddommelighet, men valgte å ikke leve som Gud, men som et menneske, fullstendig avhengig av Gud sin Far. Det er riktig at han fremdeles var Gud mens han var på jorden, men han fungerte helt og holdent som menneske. Han ville at vi skulle innse at han var menneske, akkurat som oss.

Hvis Jesu jordiske liv kan forklares ut fra at han var Gud, ville det ikke vært særlig oppmuntrende for oss. Da kunne vi bare se på livet hans og si: «Selvfølgelig levde han på den

måten! Han var tross alt Gud.» Jeg vil igjen understreke at det er viktig å skjønne at Jesu liv ikke bare kan forklares ut fra hans guddommelighet. La meg si det på en annen måte: Vet du hvor mange under Jesus kunne ha gjort hvis det ikke var hans Far i ham som gjorde det? Ikke ett eneste. Han kunne ikke ha gjort en ting. Jesus kunne bare gjøre det Gud Fader gjorde *gjennom* ham. Nå skal du ikke bare tro meg på mitt ord. Hør hva Jesus selv sier om saken: «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. For det han gjør, gjør Sønnen likeså.» Joh 5,19. Jesus sa at han ikke kunne gjøre noe som helst. Bare når Faderen virket med sin veldige kraft gjennom ham, skjedde det noe. Jesus gjorde ikke noe for Gud. I stedet innså han at han var ett med Faderen, og at Gud gjorde alt selv gjennom ham.

Jesus gjentok ofte at det han gjorde, gjorde han ikke av seg selv. Han gjorde ingen ting uavhengig av sin Far, *ingen ting*. Se på hva Jesus sier i følgende eksempler fra Johannes-evangeliet:

– Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Joh 5,30.

Min lære er ikke min, men hans som har sendt meg. Joh 7,16.

– Av meg selv gjør jeg intet, men slik som Faderen har lært meg, slik taler jeg til dere. Joh 8,28.

– For jeg er heller ikke kommet av meg selv, men han har sendt meg. Joh 8,42.

– For jeg har ikke talt av meg selv. Men Faderen, som har sendt meg, han har gitt meg befaling om hva jeg skal si og hva jeg skal tale. Joh 12,49.

Skjønner du sammenhengen? Jesus levde som et normalt menneske som var helt hjelpeløst hvis ikke Gud gav ham kraft. Minutt for minutt valgte han å leve fullstendig avhengig av sin Himmelske Far.

TO TUSEN ÅR SENERE

Hvis det var nødvendig for Jesus, som menneske, å satse på at Faderen viste sitt liv gjennom ham, hvordan kan vi da tro at vi skal klare oss på egen hånd? Før han vendte tilbake til sin Far, gjorde han det klart for disiplene at de skulle ha samme forhold til ham som han selv hadde hatt til sin Far. I Joh 15 bruker Jesus bildet av et vintre for å vise hvordan de troende skulle leve i dagene som fulgte. Han sa:

Bli i meg, så blir jeg i dere. Likesom grenen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare når den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt uten at dere blir i meg. Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg, bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre.

Når det gjelder effektivt kristenliv i dag, dreier seg om at vi er ett med Kristus. Han fastslår at det ikke finnes noe vi kan gjøre for ham. Slik Faderen lot sitt liv komme til uttrykk gjennom Jesus, skal vi bli i Kristus og la hans liv komme til uttrykk gjennom oss. Å bli i Kristus betyr ganske enkelt at vi hele tiden er fullstendig avhengig av Hans liv i oss. Det vil gjøre det mulig å bli alt han har kalt oss til, og gjøre alt han har ment er vår oppgave. Ikke gjør dette med «å bli i Kristus» så innviklet; det betyr rett og slett at vi lar han leve gjennom oss hele tiden.

Jesus sa om og om igjen at ingen ting han gjorde hadde sitt utspring i ham. Faderens liv var kilden til hans måte å leve

på. Han levde ved en annens liv. Slik skal det også være for de troende i dag. Alt vi gjør skal ha sin kilde i Kristus, som bor i oss. Vi er ikke kalt til å gjøre noe for ham, bare til å ta til oss at vi er ett med ham.

ORDET SOM ØDELA SEIEREN MIN

I tjue år trodde jeg på noe som ødela livet mitt. Det hindret meg i å glede meg over livet med Jesus og la et stadig press på meg. Jeg trodde det var min plikt å leve for Jesus. Jeg vil ikke henge meg opp i betydningen her, men Det nye testamente lærer ikke at vi skal leve for Jesus, men at vi kan få være i ham. Når et menneske virkelig skjønner hva det vil si å være i Kristus, kommer livet til å bli snudd helt på hodet. I boken *Vandre i Guds nåde* gir jeg en detaljert beskrivelse av min egen pilegrimsreise fra et helt liv under loven til jeg begynte å oppleve hvordan det var å vandre i nåden. De troende som lar Jesus leve sitt liv gjennom dem, opplever å få vandre i nåden.

Det nye testamente lærer ikke at vi skal leve for Jesus, men at vi kan få være i ham.

Ordene for Jesus og i Jesus kan stå for to helt forskjellige måter å leve på. Gjennom mesteparten av kristenlivet trodde jeg at å leve for Jesus betydde at jeg forpliktet meg på å gjøre det han ville jeg skulle. Jeg leste Bibelen først og fremst for å finne prinsipper for et gudfryktig levevis, og jeg forpliktet meg stadig på å følge dem. Noen ganger sa jeg at jeg levde etter min overbevisning. Jeg mente at hvis en kristen forpliktet seg på å lyde Guds ord, ville Gud velsigne ham. Men

dette er en fullkommen beskrivelse av et lovisk kristenliv. Man forsøker å vinne Guds velsignelse og vokse åndelig ved hva vi gjør. Det er en beskrivelse av et liv som er styrt av lov, ikke av nåde.

Hver gang jeg alvorlig studerte Bibelen for å se om jeg klarte å leve opp til det Gud ventet av meg, møtte jeg et stort problem. Jeg fant alltid nye bud jeg ikke klarte å adlyde helt og fullt. Derfor var jeg aldri helt trygg, for jeg så alltid hvor langt det fremdeles var igjen før jeg kom dit hen jeg trodde jeg måtte være, åndelig sett. Jeg hadde overgitt meg til åndelige prinsipper, og jeg ønsket oppriktig å leve for Jesus. Dette høres kanskje edelt ut, men i virkeligheten er det en lumsk forførelse. Kristenlivet handler ikke om å gjøre noe for Jesus, men å bli i ham.

Å VÆRE ETTERGIVENDE UTEN Å VÆRE LYDIG

Kristendom er ikke et kall til å leve etter visse prinsipper eller å leve for Jesus. Det høres beundringsverdig ut at vi vil bygge livet etter bibelske prinsipper, men det er en slags skjult lovishet. Selvfølgelig har Det nye testamente instruksjoner om hvordan vi bør leve. Men de er ikke religjose lover som vi skal følge. De er en beskrivelse av hvor mange måter Kristus kan leve sitt liv gjennom oss på, når vi setter vår lit til ham. Nytestamentlig kristendom er ikke bygget på hva vi gjør, men på hva han allerede har gjort. Bibelen sier at han som har begynt den gode gjerning i oss, også kommer til å fullføre den. Paulus sa: «Han er trofast som kalte dere, *han skal og gjøre det.*» 1 Tess 5,24 (Forf. uthev.)

Visst finnes det velsignelser vi kan nyte når vi er lydige mot Gud, men man opplever ikke å bli velsignet ved bare å gjøre som Gud sier. Jeg satt ved datamaskinen en dag og åpnet e-posten. Der lå det en hilsen fra Roger, en venn av meg.

«Hvorfor kan jeg ikke komme inn i Kanaans land?» spurte han. Jeg skjønnte at han brukte Kanaan som et bilde på et seirende kristenliv. «Jeg har kommet ut av Egypt, og så vidt jeg skjønner, gjør jeg alt Gud sier jeg skal gjøre. Jeg har gitt avkall på kjøttgrytene i Egypt, likevel går jeg rundt i ring. Hjelpe meg å komme inn!»

Kan du se hvor problemet til Roger lå? Han ramser opp akkurat de tingene som han mener han burde kunne glede seg over i Kanaan. «Jeg gjør alt Gud sier jeg skal gjøre. Jeg har gitt avkall på kjøttgrytene i Egypt.» Roger opplevde resultatet av å være føyeelig, men ikke lydig. Ingen har opplevd glede i livet ved bare å gjøre som Gud sier. Det er Jesus som er kilden til glede, ikke forsøk på å gjøre som Bibelen sier.

Mange strever med spørsmålet: «Hvorfor er jeg ikke tilfreds når jeg gjør alt det jeg tror Gud vil jeg skal gjøre?» Grunnen er at Gud ikke mener at vi skal konsentrere oss om å gjøre riktige ting. I stedet vil han at vi skal fokusere på ham. Lydighet kommer når vi stoler på at Jesus i oss vil oppfylle Fadereus ønsker gjennom oss. Når Jesus gjør det, oppfyller vi Bibelens bud. På den annen side er det ikke gudfryktig lydighet når vi bare gjør det Bibelen sier. Det er bare ettergivenhet. Noen ganger kan vi gjøre det Bibelen sier, akkurat som et ufrelst menneske når som helst kan gjøre et riktig valg i stedet for et galt. Bibelen sier for eksempel at vi ikke skal stjele. Selv en som ikke tror på Gud kan leve opp til det. Men man er ikke lydig bare fordi man gjør riktige valg. Det er ikke annet enn tom, livløs ettergivenhet. Det krever overhodet ikke noe åndelig liv.

HVORFOR ER DET SÅ VANSKELIG

Å LEVE SOM EN KRISTEN?

Kristenlivet er ikke annet enn et uttrykk for guddommelig

liv gjennom dødelige mennesker. Mange kristne strever fordi de ikke forstår hvordan Gud mener de kan oppleve stadig seier. Hvorfor greier vi ikke å leve som gode kristne? Når alt kommer til alt, har det en eneste grunn: Gud har aldri ment at vi skal gjøre det. Det er bare en person som har greid å leve kristuslivet. Det er Jesus Kristus selv.

Enhver levende kristen innser at han ikke gjorde noe som helst for å bli en kristen. Han satte kun sin lit til Jesus. Likevel er det mange som mener at vi nå må gjøre noe for å bli en seirende kristen. Derfor erstatter vi *tilitt* med *tiltak*. Og så lurer vi på hvorfor det ikke virker. Sannheten er at det aldri kommer til å virke! Uansett hvor oppriktige vi er, hvor mye vi strever eller hvor mye vi ber Gud om hjelp, kommer vi aldri til å greie å leve som gode kristne. Det er ikke vanskelig for oss, det er umulig! Hvis du ikke har innsett dette ennå, så ta det rolig. Men det aner meg at du allerede har en mistanke om at det er slik det henger sammen. I årevis opplevde jeg ikke å leve i seier, fordi jeg ikke skjønnte hele frelseshistorien. Jeg skjønnte nok til å komme til himmelen, men ikke nok til å oppleve himmel på jord. Jeg skjønnte hva barmhjertighet var, men ikke nåde.

LA MEG FÅ PRESENTERE DEG FOR BARMHJERTIGHET OG NÅDE

Alle kristne skjønner korsets kraft når det gjelder tilgivelse av synd. Fordi Jesus tok vår skyld på seg og bar Guds vrede over synden, ble Guds rettferdighet oppfylt. Rom 3,23-26. Syndene våre kan bli tilgitt gjennom Jesus Kristus fordi han stod i vårt sted da Gud fullførte dommen over dem. Når vi stoler på at våre synder blir tilgitt gjennom Jesus, blir Guds tilgivelse i samme øyeblikk virksom i oss. Vi fortjente å bli atskilt fra Gud i helvete i all evighet, men gjennom Jesus har

vi fått Guds *barmhjertighet*. Det vil si at vi har fått noe vi egentlig ikke fortjener.

For noen år siden, da jeg arbeidet som pastor i Alabama, kjørte jeg fra Birmingham til kirken som lå omtrent en times tid unna. Da jeg kom ut på motorveien, satte jeg ikke farten nok ned. Ikke lenge etter hørte jeg en sirene og så blinkene blålys i bakspeilet. Jeg kikket ned på speedometeret og tenkte: *Å nei, nå er det gjort! Jeg kommer til å bli tatt.*

Politimannen kom bort til bilen og bad om å få se førerkortet. «Vet du hvor fort du kjørte, sir?» spurte han. «Ja,» sa jeg og prøve å se så presteaktig ut som mulig. «Vennligst gå ut av bilen og sett deg i forsetet på politibilen,» sa han nøkternt.

Jeg gikk raskt bort til bilen hans og satte meg i forsetet. Jeg krøp sammen og håpet at ingen fra menigheten skulle kjøre forbi og se pastoren sin i forsetet på en politibil. Da politimannen hadde vist meg farten jeg hadde holdt, grep han etter heftet med blanketter. Han åpnet det og tok fram en penn, da jeg sa: «Sir?» «Ja,» svarte han og så på meg. «Kan du være barmhjertig mot meg?» spurte jeg. Han kikket på meg, så ned på heftet og tilbake på meg. «Greit, jeg skal gjøre det, svarte han. Senk farten, og ha en trygg dag.»

Det skjedde virkelig sånn! (Tro bare ikke at det alltid er slik for predikanter. En annen politimann, som gav meg bot, sa at jeg av alle mennesker burde vite bedre enn å bryte loven.) Ser du hva som hendte? Jeg fortjente fartsboten, men politimannen lot meg slippe. Jeg fikk ikke som jeg fortjente.

Slik viser Gud sin barmhjertighet mot oss. Vi fortjener alle å betale straffen for synden. Rom 3,23. Det ville i sannhet være *rettferdig* for oss å bli skilt fra Gud for evig. Men likevel har Gud valgt å vise barmhjertighet mot oss. Vi likner kvinnen som gikk til fotografen for å få tatt et bilde. Noen dager senere kom hun tilbake for å se på prøvebildene. Hun

bladde gjennom dem og sa kaldt: «Disse bildene yter meg ingen rettferdighet.» «Du trenger ikke rettferdighet, kjære frue, du trenger *barmhjertighet*,» svarte fotografen. Det er akkurat det vi trenger, og det er akkurat det Gud gav oss da han tilga oss syndene våre.

Men evangeliet har en annen side som mange ikke skjønner. La oss vende tilbake til politimannen i Alabama. «Den fyren var virkelig nådig mot deg,» er det mange som har sagt. Svaret er nei. Han var ikke nådig i det hele tatt, bare barmhjertig. Men forestill deg at da jeg var på vei ut av bilen, sa han: «Vent nå litt. Jeg er ikke ferdig med deg ennå.» Forestill deg at da jeg satte meg inn i bilen igjen, tok han opp lommeboken og gav meg en hundredollarseddel.

«Denne skal du få,» sier han. «Ha en flott dag.» *Det* ville ha vært nåde. (Dessverre skjedde det ikke.)

Barmhjertighet er å ikke få noe vi fortjener, nåde er å få noe vi *ikke* fortjener. Gud viste oss barmhjertighet da han tilga oss syndene og fritok oss fra ansvaret for dem. Så gikk han et steg videre og gav oss nåde, idet han gav oss evig liv i Jesus Kristus! Det er fantastisk å bli tilgitt, men det er ikke det viktigste. Tilgivelsen var nødvendig for at Gud skulle nå sitt viktigste mål med oss. Det mest vidunderlige som skjer når vi blir frelst, er at vi får Jesu liv inne i oss.

HVORFOR BOR JESUS I OSS?

Har du noen gang tenkt over hvorfor Jesu Ånd kommer inn i hjertet vårt når vi blir frelst.

Da Jesus forlot jorden rent fysisk, lovet han disiplene at hans Ånd skulle komme og bli hos de troende for alltid. Joh 14,16–17. Vi snakker ofte om at det å bli frelst er det samme som at Guds Ånd tar bolig i oss. La oss se på noen vanlige misforståelser om hvorfor det skjer når vi blir frelst.

– *Jesu tar bolig i oss, slik at syndene våre kan bli tilgitt.* Det er ikke nødvendig at Jesus skal ta bolig i oss for at syndene våre kan bli tilgitt. Kunne ikke Gud ha tilgitt oss uten å gi oss sitt liv i våre hjerter? Jo, barmhjertigheten hans kunne ha ordnet det, uten at Kristus ved hans nåde skulle ta bolig i oss.

– *Han tar bolig i oss, så vi kan komme til himmelen.* Stemmer dette? Hvorfor skulle det være nødvendig at han skulle ta bolig i oss her på jorden av den grunn? Han kunne ha tatt oss til himmelen uten å gi oss sitt liv inne i oss.

– *Jesu tar bolig i oss, slik at vi skal skjønne hvordan vi skal leve.* Stemmer dette? Nei, for Bibelen sier oss hvordan Gud vil at vi bør leve her på jorden. Jesus trenger ikke ta bolig i oss av den grunn.

Det er en eneste, enkel grunn til at Jesu Ånd tar bolig i oss når vi blir frelst. Det er for at vi skal kunne oppleve og vise andre hans liv. Jesus har sagt helt klart at han er kommet for at vi skal få *liv*. Joh 10,10. Før vi ble frelst, var vi åndelig døde, men nå er vi blitt levende. Ef 2,1.

Det grunnleggende kjennetegnet på kristenlivet er at Jesus har gitt oss sitt liv og stadig ønsker å vise det gjennom oss. Kristenlivet betyr ikke at jeg tjener Jesus. Det er heller ikke *jeg* som lever for ham. Det er ikke *jeg* som gjør det Gud gir meg beskjed om. Det er *han* som er *kristenlivet*!

Å vandre i nåden er intet mindre enn å leve kristenlivet. Det er nytestamentlig kristendom. Det betyr at Jesus gjør sin gjerning i oss og gjennom oss – uavbrutt.

I tjuei år som kristen strevde jeg oppriktig med å leve for Jesus. Selv om jeg var frelst, var det loven (religiøse regler) som styrte livet mitt. Tenk hvor vidunderlig det var å oppdage at jeg ikke kunne leve for ham. Ved å prøve å gjøre det,

forpurret jeg faktisk det han hadde som mål.

Gud trenger ikke at vi lever for ham. Han lever gjennom oss når vi hele tiden er totalt avhengige av ham. Det er akkurat hva det betyr å la nåden styre i livet. Men før vi kan gjøre det, må vi fatte en grunnleggende sannhet. Denne sannheten utgjør hele forskjellen på om vi opplever seier eller nederlag.

Å VANDRE SAMMEN

La oss vandre sammen gjennom denne boken. Når Gud åpner barer en sannhet for deg, kan det være nyttig å samarbeide med ham skritt for skritt mens han skaper noe nytt i livet ditt. I bønnen i slutten av hvert kapittel, kan du øse ut ditt hjerte, dine tanker og ønsker. Du kommer til å få mer ut av boken hvis du tar en pause der og snakker med din himmelske far.

Kjære Far!

Jeg har slitt følt når jeg har prøvd å tjene deg. Jeg skjønner at jeg ofte har konsentrert meg mer om hvordan jeg skal leve enn om Jesus. Nå skjønner jeg at du ikke venter at jeg skal leve for deg, men i stedet la deg få lov til å leve ut ditt liv gjennom meg. Lær meg lydlighet som er motivert av kjærlighet, ikke av plikt. Jeg kan ikke leve som en kristen i egen kraft; vis meg hvordan du lever livet ditt gjennom meg.

2

Faren ved å kunne

Mannen kjente raseriet stige da han fikk se at broren ble brutalt banket opp av en bestialsk bølge. Den mannen han var så glad i, lå sammenkrøpet i søla med hendene over hodet i et forsøk på å beskytte det. Etter å ha slått ham i bakken, sparket angriperen ham i siden mens offeret stønnet av smerte. Mannen skjønte at han måtte handle fort, så han gikk instinktivt mot angriperen og offeret hans. Mens han gikk, så han seg rundt. Det var ingen andre å se – bare den onde angriperen, offeret og ham selv. Han kom bakfra og slo angriperen hardt i bakhodet. Svært hardt. Bøllen vaklet bakover og prøvde å holde balansen. Mannen trakk seg litt bakover, og slo ham enda en gang i bakhodet av alle krefter. Angriperen gikk i bakken uten en lyd. Han pustet ikke. Det begynte å renne blod ut av nesen og ørene hans. Det var ingen tvil om at han var død.

Offeret var blitt overrasket av de nye hendelsene, kikket et øyeblikk bort på angriperen og så deretter på redningsmannen. Han sa ikke ett ord, bare snudde og løp. Selv om han var skadet, løp han fort. Mannen så ham forsvinne inn i

et hus like ved og så seg om igjen. Fremdeles så han ingen. Fort løftet han opp liket og begynte å løpe. Han visste at han måtte kvitte seg med det før noen fikk vite hva han hadde gjort. Han mente at han etter forholdene hadde handlet riktig, men han visste også at myndighetene ikke ville forstå det.

Det var bare ett menneske som hadde sett hva han hadde gjort, bare ett eneste. Men på grunn av det øyenvitnet, broren som var offer for overfallet, gikk han i deknning for loven. Han skulle komme til å leve et undergrunnsliv i førti år.

EN HISTORIE SOM IKKE ER TILLATT FOR BARN

I EN BOK SOM ER TILLATT FOR BARN

Høres dette ut som en filmreklame? Det er en historie om svik og mord og en lovbryter på rømmen. Men dette kom ikke fra et filmmanus. Det er fra en bok. Det står i Bibelen i Første Mosebok, kapittel to. Redningsmannen som ble mor-der, var Moses. I Hebreerbrevet 2 står han nevnt som en mann med stor tro, men det var ikke slik han begynte. I 1. Mos 2, 11 står det at Moses var blitt voksen, og i verset rett etterpå at han myrdet en mann. Ikke nettopp en start du ville vente i livet til en mann som til slutt skulle bli en av de største Guds menn som noensinne har levd!

Blant mennene det står om i Bibelen, og som har hatt stor innflytelse på verden, er det ingen som gir et gjennomsnittsmenneske mer håp enn Moses. Selv om han levde tusener av år før korset, viser han hvor stor nåde Gud viser når han forbereder dem han har tenkt å bruke til å fremme sin herlighet. Hvis du ikke har gjort noe så fælt som Moses, ligger du allerede ett skritt foran på veien mot et givende og minneverdig liv. Selv om du har gjort tragiske feil, er du ikke lenger fra Guds plan enn Moses var som ung mann.

Josh stakk innom meg en dag, og han virket ganske ned-

slått. «Jeg skjønner ikke hva som er galt, Steve. Kanskje jeg har gjort for mye galt til at Gud noen gang vil bruke meg. Jeg klarer ikke å vinne seier i kristenlivet, uansett hvor hardt jeg prøver.» Jeg visste hvilken bakgrunn han hadde. Han hadde valgt alvorlig feil noen ganger, selv etter at han var blitt frelst. Nå var han overbevist om at syndene gjorde ham ubrukelig for Gud.

*Moses var drevet av en gudgitt lengsel,
men han gjorde en avgjørende feil. Han
handlet ut fra egne evner.*

Har du hatt det slik noen gang? Når vi prøver å forstå hvorfor vi ikke synes vi lever et fullverdig liv, leter vi alltid etter svar på feil sted. Josh trodde det var hans moralske svikt som hindret ham i å finne virkelig glede i livet. Men svakheten var slett ikke selve problemet. Hvis Gud bare brukte syndfrie mennesker, ville vi bli sittende på sidelinjen alle sammen. Mange kristne tror at vi må være sterke for at Gud skal bruke oss i livet. Sannheten er imidlertid at vi aldri greier å bli så sterke at Gud kan bruke oss. Vi må i stedet bli *svæke* nok. Vi tror kanskje at vi må innvie evnene våre til Gud og be ham om hjelp til å bruke dem til hans ære. Dette høres nok beundringsverdig ut, men det er faktisk den sikreste måten å oppleve stadige nederlag på. Josh måtte se at han ikke var for svak til å bli brukt av Gud. Motivet var riktig, men måten han prøvde å leve kristenlivet på, var fullstendig feil.

RIKTIG MOTIV, GAL METODE

Moses var i alle fall drevet av et inderlig ønske. Hele livet hadde han inne i seg identifisert seg med sitt eget folk. Da

han så en egyptisk oppsynsmann banke en jødisk bror, ble han fylt av oppriktig medfølelse. Innvendig kjente han en inderlig lengsel etter å sette Israels folk fri. Det lå i selve hans natur å befri jødene fra egypternes undertrykkelse. Gud hadde gitt ham et kall. Han så et behov og lengtet etter å gjøre noe med det. Han ble drevet av et gudgitt ønske, men han gjorde en avgjørende feil: Han handlet ut fra det han selv kunne klare. Han stolte på sin egen styrke og gjorde det han mente var riktig. Men han skulle komme til å finne ut at å gjøre noe «gudfryktig» i egen kraft til slutt ville føre til totalt nederlag.

Hvert eneste gjennfødt menneske har et indre ønske om å herliggjøre Gud i måten det lever på. Vi lengter etter at han skal bruke oss. Denne lengselen er en del av vår natur. I nesten tretti år av mitt eget kristenliv gikk jeg i samme felle som Moses. Jeg kjente på en indre lengsel etter at livet mitt skulle gjøre verden til et bedre sted. Så jeg innviet meg til Gud og prøvde å bruke evner og krefter til hans ære. Akkurat som Moses hadde jeg riktig motiv, men metoden min var fullstendig feil. Gud ber oss aldri om å bruke evnene våre til å gjøre noe for ham. Hans plan er at vi helt og fullt skal sette vår lit til hans evner og krefter, ikke til våre egne. Hans virke blir ikke utført ved vår makt og kraft, men av hans Ånd, som bor i oss. Mange kristne føler seg nedslått og forrvilet fordi de ikke vinner seier, selv om de har all verdens gode og gudfryktige hensikter. Det er ikke motivet deres som er problemet, men måten de lever på. Når vi lever ut all selvtilstrekkeligheten vår, er det loven som rår. Det er viktig å huske at det tydeligste kjennetegnet på en lovisk livsstil er at vekten ligger på det jeg gjør. Når nåden rår, lever vi på en helt annen måte.

Den rette måten å leve på blir klart og greit forklart i Apostelgjerningene, i Peters preken på pinsedagen. Når han

forteller om Jesus, forklarer Peter tydelig hvordan han levde:

Israelitter, hør disse ord! Jesus fra Nasaret var en mann Gud utpekte for dere gjennom de mektige gjerninger, under og tegn som Gud lot ham gjøre blant dere... Apgi. 2,22 (Eng. overs.: – som Gud gjorde gjennom ham midt iblant dere...) O. a.

Bibelen sier at det var Gud som gjorde de mektige gjerninger, under og tegn som Jesus utførte. Jesus levde ikke ut fra egne evner og krefter. Han levde ut fra sin Fars uendelige makt. Peter understreket at Jesus var en mann som stolte på at hans Far skulle gjøre gjerningene for ham. Når Jesus valgte å stole helt og fullt på at hans Far skulle gi kraft til hans liv og gjerning, hvordan kan da vi tro at vi kan gjøre noe for Gud ut fra oss selv?

LIDELSENS SKOLE

Moses hadde et så sterkt ønske om å hjelpe folket sitt at han tok saken i egne hender og til slutt myrdet en egypter. Han hadde ennå mye å lære om Guds måte å handle på. Det han ikke visste, var at Gud hadde planlagt å melde ham på en skole, slik at han kunne lære hvordan Gud gjorde tingene.

Da Moses, dagen etter at han hadde drept egypteren, gikk ut, fikk han øye på to israelitter som sloss med hverandre. Han løp bort til dem og spurte: «Hvorfor slår du din landsmann?» En av dem sa: «Hvem har satt deg til høvding og dommer over oss? Tenker du kanskje på å drepe meg, like som du drepte egypteren?» Moses ble kald av redsel. Han skjønnte at saken var blitt kjent. Farao fikk høre om det og prøvde å ta livet av ham, akkurat som han hadde fryktet. Så Moses flyktet og slapp unna inn i Midians ørken. Han hadde

ingen anelse om at hans allmechtige Gud ventet på ham i ørkenen, hvor han skulle lære Moses en sannhet som kom til å forvandle livet hans fullstendig.

*Gud elsker deg så høyt at han om nødvend-
dig vil bruke smerte for å bringe deg inn i
et avhengighetsforhold til ham.*

Så fort livet kan forandre seg! En dag lever Moses ved Faraos hoff, dagen etter bor han i ørkenen. Han kjenner ikke lenger duften av herlig parfyme fra kongelige skjønnheter. I stedet er det stanken fra illeluktende sauer som fyller nesen hans. Ingen linlaken på sengen i natt. Han sover på en halmhaug under stjernene. Han har byttet ut sine kongelige gevanter med en sauegjeters fillete drakt. Alt er borte. Alt er tapt. Han var prins, men nå er han en ussel gjeter. Hvordan kunne Gud la det skje med en mann som bare ønsket å sette et gudfryktig folk fri fra onde herskere?

I 1989 følte jeg at jeg var en vellykket pastor. Jeg tjenes- tegjorde i en menighet som vokste. Jeg fikk stadig ros og anerkjennelse. Slik jeg målte suksess den gangen, var alt bra. Da ledet Gud meg til et sted hvor alt forandret seg. Alt som hadde virket før, fungerte ikke lenger. Faktisk var det ingen ting av det jeg gjorde, som fungerte. Jeg la skylden på menig- heten. Jeg la til og med skylden på Gud. Over tid begynte Gud å undervise meg om det han førte Moses ut i ørkenen for å lære. Gud vil ikke at vi skal stole på egne evner. Mange av oss må lære dette ved egen erfaring, og det kan være hardt. Som regel lærer vi det ved å bli boende på et tørt og øde sted.

Tro ikke på løgnen som sier at Gud har glemt deg, når du opplever vanskelige ting i livet. Gud har en grunn til at du har det slik. Ikke gi Satan æren for problemene dine! Gud har

overvunnet fienden, og han kommer til å bruke din smerte for å nå sine mål. Gud vil bruke livets ørkenopplevelser til å riste oss løs fra alt annet enn ham selv. Tankene dine kan nes- ten drukne i løgnen som sier at Gud ikke bryr seg om hva som skjer med deg, men det gjør han! Han elsker deg så høyt at han om nødvendig vil bruke smerte for å bringe deg inn i et avhengighetsforhold til ham.

Da sønnen min, David, var tre år gammel, våknet han en natt og skrek forvilet. Melanie og jeg stormet inn på rom- met hans og skjønnte straks at noe var alvorlig galt. Vi ble enige om at hun skulle bli hjemme med de andre barna, mens jeg kjørte ham til sykehuset. Da vi kom til legevakten, ble han undersøkt av en lege. Han snudde seg mot meg og sa: «Jeg vet hva som er galt med gutten din. Han har en indre blok- kering som må åpnes. Verken blæren eller tarmen har tømt seg på lenge. Det er derfor han har slike forferdelige smer- ter.» «Hva må dere gjøre?» spurte jeg. «To ting: Først må vi kateterisere ham.» Jeg grøsset ved tanken. «Deretter må vi gi ham klyster.» Da han hadde forsikret meg om at det ikke fan- tes andre mulige behandlinger, la jeg David ned på undersøk- kelsesbenken. Da legen begynte med kateteret, ville David krype ned av benken. «Du må holde ham fast,» sa legen bestemt. Jeg lente meg over den lille treåringen min, la høyre arm over hans venstre skulder og venstre arm over høyre skulder, slik at han ikke kunne røre seg. Han begynte å stor- gråte og hylte hysterisk: «Pappa, få ham til å slutte! Vær så snill, pappa! Få ham til å slutte! Få ham til å slutte!» Så kom et øyeblikk hvor det var som om alt stod stille, en opplevelse som liksom fryses og du aldri kommer til å glemme så lenge du lever. David sluttet å gråte og så meg rett inn i øynene. Det var lett å se at han var både livredd og forvirret, og så spurte han: «Hvorfor får du ham ikke til å slutte, pappa?»

Hvordan kan du forklare en treåring hva et kateter er?

Hvordan skulle jeg få det lille hodet hans til å skjønne at det var gode grunner for dette som gjorde så vondt? Jeg kunne ikke svare, for han ville ikke ha skjønt det. Jeg begynte også å gråte. Jeg la meg over ham og klemte ham godt inn til både meg og bordet. «Det er OK, gutten min. Pappa er her sammen med deg. Du må stole på meg, David. Dette er nødvendigt. Det er til ditt eget beste. Jeg skal holde rundt deg til det er over.»

Jeg husker at jeg flere ganger i livet har ropt til min himmelske far: Få det til å slutte! «Få det til å slutte! *Hvorfor* kan du ikke få det til å slutte?» Har du også opplevd det? Kan-skje du er i en slik livssituasjon akkurat nå. Det virker som om den er helt ubegripelig. Det kan virke som Gud har forlatt deg, men det har han ikke. Han holder deg kanskje fast til bordet så du ikke kan komme løs, men *han klemmer deg inn til seg!* Han gleder seg ikke over at du har det vondt, men likevel elsker han deg så høyt at hvis det må smerte til for bringe deg dit hen at han kan oppnå det gode han har tenkt for deg, kommer han til å tillate det og holde deg der så lenge det er nødvendig. Du kan være trygg på at han ikke kommer til å holde deg på bordet ett minutt lenger enn nødvendig.

SELVTILSTREKKELEGHETENS GIFT

Gud hadde planer for Moses i ørkenen. De første førti årene av livet hans hadde vært majestetiske. De siste førti kom til å bli mirakuløse, når han førte folket ut av Egypt. Men de førti årene midt imellom, kom til å bli elendige. Gud førte Moses dit hen at han ikke lenger stolte på egne krefter, slik at han kunne lære Guds makt å kjenne og hvile i den.

Moses var sikkert temmelig forvirret. Han hadde gått fra å være prins til å bli gjeter. Det var ikke akkurat slik han hadde tenkt seg at livet skulle bli. Etter en stund tenkte han anta-

gelig at han kom til å leve resten av livet stille og ubemerket. Men så skjedde dette med den brennende busken.

I 2. Mosebok 3-4 fortelles det om hvordan Moses møtte Gud. Gud åpner for ham at han har tenkt å føre hebreerne ut av fangenskapet – ved hjelp av Moses. På grunn av livssituasjonen sin hadde Moses sikkert begynt å tvile alvorlig på om han var skikket som leder. Han trodde kanskje at siden han var gjeter og stelte med sauer, hadde han mistet sin evne til å lede mennesker. Han tenkte kanskje at «den eneste evnen jeg kan regne med nå, er at jeg er en dyktig gjeter». Så talte Gud:

Da spurte Herren: «Hva er det du har i hånden?» «En stav,» svarte han. «Kast den på jorden!» sa Herren. Så kastet Moses staven på jorden. Da ble den til en slange, og Moses flyktet for den. 2. Mos 4,2-3.

Har du noen gang opplevd at Gud har tatt fra deg alt som er mulig å ta, og så finner han enda mer å ta fra deg? Slik hadde Moses det i dette avsnittet. Staven var symbol på hans dyktighet som gjeter. Det var ikke så mye, men han klarte i hvert fall å overleve fordi han kunne gjete sauer.

Legg merke til hva Gud sier om staven, som representerer den evnen Moses fremdeles satte sin lit til: «Kast den på jorden.» Da Moses gjorde det, ble den til en slange. Omsider innså Moses det Gud hadde ønsket han skulle se. Han hadde ennå ikke oppgitt troen på egne evner. Han hadde bare byttet ut sine evner som prins med sine evner som gjeter. Begge deler var i grunnen forskjellige måter å takle livet på. Nå skjønnte han hva det innebar. Selve den evnen han hadde satt sin lit til, hadde vært som gift for ham hele tiden, og han hadde ikke engang skjønt det!

En dag jeg snakket med Mike, begynte han å fortelle meg

hvor frustrert han var. «Jeg skjønner ingen ting.» Steve. «Før jeg ble frelst, pleide jeg å feste. Jeg drakk for mye, gjorde umoralske ting – jeg eksperimenterte til og med med stoff. Da jeg ble en kristen, vendte jeg ryggen til alt det der. Nå er jeg en ivrig kirkegjenger. Jeg underviser en søndagsskoleklasse for gutter. Jeg synger i koret. Jeg prøver å hjelpe pastoren hver gang han trenger det.» Da vi hadde snakket sammen en stund, nevnte jeg hva jeg trodde problemet var.

«Det høres ut for meg som du før pleide å søke glede og tilfredsstillelse på gale måter.» «Stemmer det,» svarte han. «Har det noen gang falt deg inn at du fremdeles prøver å finne tilfredsstillelse på feil måte?» Han så forvirret ut, så jeg fortsatte: «Det virker som du rett og slett har byttet ut en dårlig identitet med en litt bedre. Du ser ikke lenger på deg selv som en selskapsløve. Nå ser du på deg selv som medarbeider i menigheten.» «Er det noe galt med å arbeide i menigheten?» spurte han. «Absolutt ikke. Det er helt fint. Men Gud har aldri ment at vi skal bli tilfredse med det som er *fint*. Han lengter etter at vi skal finne vår tilfredsstillelse i *ham*.» Vi fortsatte å snakke, og Mike begynte å innse hvor problemet lå. Selv om han ikke satset på sin gamle identitet for å få tilfredsstilt sine behov, stolte han fremdeles på sine egne evner og ikke på Jesus.

---

*Evner kan bli en svakhet når vi setter vår
lit til dem og ikke til Gud.*

Moses hadde byttet ut et kongelig liv med livet til en gjeter, men han hadde ennå ikke opplevd Guds liv! Moses trodde at det eneste han nå kunne stole på, var at han var en dyktig gjeter. Men Gud viste ham at han ikke kunne stole på det. Vi kan bare oppleve Guds liv når vi har kastet fra oss vårt eget.

I Matt 16,25 sier Jesus: «Den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, han skal finne det.» Vi opplever Guds liv bare når vi gir avkall på vår egen evne til å styre det.

Harvey satte seg ved siden av meg. Jeg skjønner meg ikke på livet mitt, Steve. Jeg er en dyktig forretningsmann. Jeg har et godt ekteskap. Barna mine skikker seg fint. Vi har trygg økonomi. Likevel klarer jeg ikke å leve et seirende kristenliv. Hvorfor lykkes jeg på så mange områder og er likevel totalt mislykket på det viktigste området i livet?

«Vil du ha et ærlig svar?» spurte jeg.

«Selvfølgelig,» svarte han.

«Jeg tror du er så flink at det ikke er bra for deg. Du har lyktes på alle de andre viktige områdene i livet, og det beundrer folk deg for. Det er ingen tvil om at du er en vinner.» «Hva er da problemet?» avbrøt han.

«Problemet er at du ikke kan *vinne* seier i kristenlivet. Du kan bare *få* det.» Mange kristne tar feil på samme område som Harvey. Man blir ikke en seirende kristen ved å prøve av alle krefter, men ved å stole på at Jesus uttrykker livet sitt gjennom oss. Vi må slutte å stole på egne evner og innrømme at vi bare kan oppnå noe av verdi når han bor i oss. Jeg sier ikke at det er noe galt med naturlige evner og gaver, for det er Gud som har gitt oss alt vi har. Likevel må vi se at det følger en fare med disse evnene. *Evner blir en svakhet når vi setter vår lit til dem og ikke til Gud.*

Moses så på slangen som representerte alt han kunne, og innså at dette var sant. Han følte avsky for at han i det hele tatt hadde stolt på seg selv. Han ville aldri ha noe mer med slangen å gjøre. Bibelen sier at han «flyktet fra den». Likevel var det ikke noe galt med evnene i seg selv, det var følelsen av å klare seg selv han hadde sluppet inn. Han ville aldri mer leve på den måten.

EVNER GJORT LEVENDE AV GUD

Nå når Moses så hvor dumt det var å stole på seg selv, kunne han trygt ta evnene sine i bruk igjen. Derfor sa Gud at han skulle «rekke ut hånden og gripe den i halen.» Han gjorde det, og da «ble den til en stav i hånden hans.» 2. Mos 4,4. Da Moses løftet opp slangen etter halen, ble han svært klar over hvor sårbar han var overfor dette som han holdt i hånden. Den eneste måten han kunne være sikker på å ikke bli bitt og forgiftet, var hele tiden å stole på at Herren beskyttet ham. Vi har det på samme måten. Vi kommer aldri dit hen at vi blir immune mot giften i vårt eget selvliv. Staven vi holder, kan alltid bli en giftig slange i hånden på oss. Vi må bli i Kristus uavbrutt og innse at uten hans mektige nærvær kommer selvtillitstrekkelighetens slange til å bite og forgifte oss.

Når vi først har innsett at det er feil å sette vår lit til våre egne evner, er vi kommet dit hen at vi kan få lov til å bruke dem. Gud kommer til å la oss ta dem opp igjen, mens vi innler på at han kommer til å gi dem liv ved sin kraft. Før vi innser dette, blir evnene våre styrt av vår egen viljestyrke. Etterpå blir de styrt av Jesu eget liv.

Da Gud første gangen spurte Moses hva han holdt i hånden, svarte han: «En stav.» Men i 2. Mos 4,20, da Moses forbereder seg til å forlate ørkenen og dra tilbake til Egypt, sier Bibelen at «han hadde gudsstaven i hånden.» Deretter blir den aldri kalt «staven» i Bibelen, men bare «gudsstaven». Når Gud først har ført oss til en erkjennelse av at selvtillitstrekkeligheten vår ikke holder mål, er det ikke sikkert at andre merker at vi har fått en ny holdning til naturlige evner og gaver, mens vi vet det selv. For andre er det den samme gamle staven, mens vi innerst inne vet at våre naturlige evner er blitt forvandlet til overnaturlige gaver ved ham som bor i oss.

NÅR DET SKJER UNDER

Filip banket på døren til kontoret mitt, presenterte seg, og vi begynte å snakke om hvorfor han var i Atlanta. Jeg fant ut at han var fra Kamerun og var kommet til Georgia for å studere sykehusadministrasjon. Under samtalen ble det klart at han ikke var en kristen. Ved dette første besøket fikk jeg dele evangeliet med ham, han tok imot Jesus og ble født på ny. Vi ble enige om at han skulle komme tilbake hver tirsdag formiddag, så skulle jeg, ut fra Bibelen, undervise ham om hvordan han leve som en kristen.

En kristen kommer til å se Guds underfulle verk i og gjennom seg, i den grad han gir ævteall på selvtillitstrekkeligheten og hviler i Guds allmakt.

Han kom hver eneste uke, og i to timer underviste jeg han ut fra Skriften om hva det vil si å være en kristen. Vi snakket om hvem han var i Kristus, og hva det vil si å bli i ham. Vi studerte hvordan vi kunne la Jesus leve sitt liv gjennom oss. Det gjorde meg glad å se at han vokste åndelig sett etter hvert som han ble mer grunnfestet i Kristus.

Etter omtrent seks uker så han på meg før han skulle gå og spurte: «Har du lagt merke til at jeg alltid tar notater når vi studerer sammen?» «Ja visst,» svarte jeg. «Vet du hvorfor jeg tar så grundige notater når du underviser meg?» fortsatte han. «Jeg går ut fra at du tar dem med tilbake til leiligheten og studerer dem i uken etter,» svarte jeg.

«Nei, det er ikke det,» sa han. «Hver uke oversetter jeg alt du har sagt, til morsmålet mitt og skriver det ned. Før jeg går hjem, legger jeg notatene i en pakke, går rett på post-

kontoret og sender den til høvdingen i landsbyen min hjemme. Hver uke, etter at han har fått notatene, går han ut av hytten sin og kaller sammen folket i landsbyen. Så undersøker han dem ut fra notatene om alt det du har lært meg. Noen av menneskene der er blitt frelst og har mange spørsmål. Han vet ikke svarene, men han skriver til meg og spør meg, men jeg vet det heller ikke. Jeg har sagt til ham at jeg skal spørre deg om du vil svare på spørsmålene deres hvis jeg oversetter for deg.»

En tanke slo plutselig ned i meg. Jeg tenkte på alle årene jeg hadde strevd for å få til noe åndelig, all tiden jeg hadde brukt på å sette spor etter meg. Av et oppriktig hjerte hadde jeg brukt evnene mine for Gud, men hadde hele tiden følt meg frustrert. Nå gjorde Gud det selv. Jeg møtte en mann i Atlanta, og samtidig evangeliserte jeg for en hel landsby i Afrika og gjorde menneskene der til disipler. Det er bare Gud som kan få til noe slikt!

Et under er en Guds gjerning som ikke lar seg forklare på naturlig vis. Vet du når det skjer under? En kristen kommer til å se Guds underfulle verk i og gjennom seg i den grad han gir avkall på selvtilstrekkeligheten og hviler i Guds allmakt. Da Moses forlot ørkenen etter å ha innsett hvor dumt det var å stole på seg selv, vendte han tilbake til Egypt og ventet at underene skulle bli helt vanlige. Gud hadde sagt til ham at han skulle «gjøre alle de under for farao som jeg har gitt deg makt til å gjøre». 2 Mos 4,21. Et menneske som har fått selv-tilliten knust, men har total tillit til Gud, er et menneske som kan utrustes med kraft til å gjøre under. Når nåden rår, skjer det under.

Da Peter og Johannes møtte den lamme mannen ved tempelporten i Jerusalem, tok Peter ham i hånden og sa at han skulle reise seg og gå. Mannen, som hadde vært lam fra fødselen av, begynte å gå, så løp han og til slutt hoppet og

spratt han av glede. Folkemengden stimlet sammen rundt Peter, storlig forundret over at noen kunne gjøre noe slikt. De trodde at Peter hadde imponerende kraft. Men Peter viste hva som var sant. Han hadde lært om sine egne evner den natten han sviktet Jesus, etter å ha lovet å dø for ham om nødvendig. Fort svarte han folkemengden: «Hvorfor stirrer dere på oss, som om det var vår egen kraft eller fromhet som gjorde at denne mannen kan gå?» Apgj 3,12. Så pekte han straks på Jesus. Det var han som hadde gjort det de nettopp hadde sett.

Peter så at Gud gjorde sin gjerning gjennom ham. Det gjorde Moses også. Hvorfor skulle kristne i dag nøye seg med det menneskelige krefter kan få til, når det er mulig for oss å oppleve de overnaturlige resultatene av Guds kraft? Gud har forberedt noe stort for hver eneste kristen. Å være villig til å slutte å stole på egne evner er et viktig skritt i forberedelsene for å lære hvordan vi kan erfare Guds guddommelige liv i fri flyt. Vi skal se nærmere på dette i neste kapitell.

Kjære Far!

Nå skjønner jeg det. Problemet har ikke vært at jeg ikke lengtet etter å ære deg. Jeg har prøvd å leve kristenlivet, men på feil måte. Jeg har alltid bedt deg om å hjelpe meg til å leve for deg. Jeg har trodd at du ville velsigne mine egne evner til å leve som en kristen. Nå innser jeg at det aldri kommer til å gå. Her og nå legger jeg fra meg mine egne evner. Å stole på dem har for-giftet livet mitt, og jeg ønsker å bli fri fra det. Jeg stoler bare på deg, Herre Jesus. Lær meg hvordan jeg kan oppleve din kraft.

Himmelsk nektar

Ingredienser:

2 store teposer

4 liter vann

2 kopper sukker

Legg teposene i en liten kasserolle med varmt vann. La det få et oppkok.

La det trekke i ti minutter. Hell så teen over i en stor mugge.

Tilsett to kopper sukker mens teen ennå er kokvarm. Rør sammen.

Fyll muggen med vann og rør rundt.

Server med isbiter.

På vegne av alle som har vokst opp i Sørstatene i USA, kan jeg stolt gi deg oppskriften på søt te. På reisene mine har jeg oppdaget at i mange deler av USA, og særlig utenlands, er mange av kulturelle grunner blitt snytt for denne herlige drikken hele sitt liv. Prøv å be en servitør i Pittsburgh om søt te. Hun peker på sukkerbollen på bordet og ser på deg som om du skulle være blind eller noe sånt. Det er trist, for hun

skjønner det rett og slett ikke. Jeg er i Canada mens jeg skriver dette. For ikke å ødelegge gode, internasjonale forbindelser skal vi ikke engang snakke om teen i restaurantene her. Har du noen gang sett et menneske drikke Earl Grey uten sukker, men med noen isbiter? Det er ikke noe vakkert syn. Og Mexico? Teen der får meg til å tenke på det eldgamle mysterium: Hvordan kan en kjærlig Gud tillate slik lidelse? Siden det sikkert kommer til å bli servert søt te ved Lammets bryllupsfest, kan det være ganske lurt å bli glad i det nå! I Georgia mener vi at det er himmelsk nektar.

Fra spøk til alvor: Hvorfor har jeg gitt deg denne oppskriften på søt te? Bortsett fra at det er en kulinarisk kjærlighetshandling, illustrerer det ganske tydelig noen sannheter om hva som skjer i et menneskes liv når nåden rår. Guds oppskrift på å forvandle oss ved sin nåde i Kristus har slående likhetstrekk med oppskriften i begynnelsen av dette kapitlet.

OPPSKRIFT PÅ FORVANDLING

Skriv opp varmen

Det første man gjør når man skal lage søt te, er å skru opp varmen, slik at vannet begynner å koke. Teen og sukkeret kommer ikke til å løse seg opp hvis ikke vannet er svært varmt. Akkurat slik virker Gud i et menneske når han forbereder noe flott i dette menneskets liv. Har du lagt merke til hvor mye åpnere du er mot Gud når det koker i livet ditt? Når det koker, pleier det ikke å gå lenge før du er villig til å ta imot! Hvis du noen gang har bedt Gud om å bruke livet ditt for seg, så bli ikke overrasket når problemene dukker opp. Det kan hende Gud skrur opp varmen på livet ditt for at du skal oppleve hans liv. For at du skal få oppleve hvor godt det er at Gud viser sitt liv gjennom deg, må du først ha gått gjennom ild. Det er ikke behagelig når det skjer, men når pro-

sessen er over, er det endelige resultatet litt av en delikatesse! Apostelen Peter sa:

«Mine kjære! Vær ikke forundret over den ildprøve dere må igjennom, som om det hendte dere noe merkelig. Gled dere jo mer dere får del i Kristi lidelser, så dere kan juble av glede også når han åpenbarer sin herlighet.» 1 Pet 4,12–13.

Ilden er varm, men forvil ikke når det blir vanskelig. Gud styrer ofte omstendighetene i livet vårt for å få oss til å slutte å tro på våre egne evner og krefter. Da har han frihet til å bruke sin oppskrift på gudfryktighet i oss. «Når han åpenbarer sin herlighet», som Peter sier. Det refererer ikke til himelen, men til at vi oppdager den sødmefylte sannheten om at vi er ett med Kristus. Men det er umulig å lage søt te uten varmt vann.

Tilsett sukker og rør rundt

Kald te passer ikke så godt sammen med sukker, men det gjør varm te. Sukkeret løser seg fort opp når det blir rørt ut i den varme teen. Når sukkeret først har løst seg opp, er selve substansen i den flytende væsken blitt forandret. Teen og sukkeret kan aldri mer bli skilt fra hva hverandre. De forskjellige elementene har smeltet sammen på en slik måte at de danner en ny enhet. Dette skjer ikke med iste. Det er umulig å få sukker til å løse seg opp i iste. Uansett hvor mye du rører, vil det ikke blande seg.

Når Gud forbereder seg på å vise sødmen av sitt liv i oss, bruker han varme for å gjøre oss åpne for at han kan bli ett med hele vårt vesen. Når han skrur opp varmen, lar han oss ofte møte problemer. Da gjør vi ikke motstand, slik vi ville ha gjort hvis vi var åndelig kalde. Når han fyller oss med sitt liv, blir selve vår natur forandret. Akkurat som sukker og te er blitt ett, er vi blitt forenet med ham, og vi kan aldri mer bli skilt fra hverandre. I 1 Kor 6,17 står det: «Men den som

holder seg til Kristus, blir en ånd med ham.» Mitt liv og Kristi liv eksisterer ikke lenger. Jesus er kommet inn i meg og har forandret min grunnleggende natur, slik at jeg helt bokstavelig kan si at Jesus er mitt liv.

På en Grace Walk-konferanse underviste jeg en gang om dette. En mann som studerte kjemi sa: «Det er helt riktig at te har en spesiell kjemisk oppbygning, akkurat som sukkeret har, men når du blander dem sammen slik du har beskrevet, oppstår det et helt nytt kjemisk stoff, som verken er te eller sukker.» Vet du hva det heter? Søt te!

Bibelen sier at «hvis noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til». 2 Kor 5,17. Da vi tok imot Kristus, fikk vi en splittet ny identitet. Har du noen gang hørt noen kalle te «vann med te og sukker i»? Det er blitt helt forvandlet, derfor har det også fått et nytt navn: Søt te.

Fyll muggen med vann

Når sukkeret er blandet i teen, må muggen fylles med vann, og så er teen klar til å deles med andre. I Bibelen er vann brukt som bilde på Den Hellige Ånd. Bibelen sier at vi har denne skatten, Jesu liv, i leirkar; det vil si vår egen kropp. 2 Kor 4,7. Likevel må vi fylles med Den Hellige Ånd hvis folk skal bli tiltrukket av Kristus i oss. Ef 5,18. Å bli fylt med Den Hellige Ånd vil si intet mindre enn at Jesus Kristus oppsluker hele vårt vesen og uttrykker sitt liv gjennom oss.

Det er Den *Hellige Ånd* som bor i vår ånd. Det er Jesu egen ånd. Vår natur er blitt forvandlet etter at han tok bolig der. Nå har vi Guds natur. Ved Jesu død og oppstandelse virker Gud i denne verden for å skape en ny menneskerase som har fått hans natur. 2 Pet 1,4 sier at gjennom Jesu Ånd skulle vi få del i guddommelig natur. Vår nye natur er hellig.

TE MED SUKKER ER NOE HELT ANNET

Jeg elsker søt te, men jeg liker ikke te med sukker i. «Er ikke det det samme, da?» vil noen spørre. Absolutt ikke. Når jeg er ute og reiser, bestiller jeg av og til iste og har sukker i den, men teen blir aldri så søt som jeg liker den. Noen ganger står det et glass te med et par centimeter sukker på bunnen på bordet mitt. Det er te med sukker, men det er ikke søt te. Det er bare når sukkeret har løst seg opp i teen at den blir søt tvers igjennom.

På samme måten er det forskjell på at Jesus er med i livet mitt og at han er mitt liv. Da vi ble frelst, kom ikke bare Jesus inn i livet vårt. Bibelen sier at han har fylt vårt vesen så fullstendig at han er vårt liv. Selve kjernen i livet vårt er blitt forvandlet ved at vi er blitt forenet med ham på overnaturlig vis.

Hvis jeg holdt opp et glass og sa at det var fullt av søt te, ville kanskje noen protestere og si at det ikke er teen som er søt, men sukkeret i den. Jeg ville ikke ha vært enig. Sukkeret er blitt så oppløst i teen at selve dens natur er blitt forandret. Ja visst, den er søt.

Gud har allerede gjort deg hellig. Du trenger ikke å prøve å bli hellig, for du er det jo allerede. Vi lengter etter å leve et hellig liv fordi Gud har gjort oss hellige.

Bibelen lærer at fordi Kristus har tatt bolig i oss, er vi blitt rettferdiggjort. Noen vil kanskje innvende at det ikke er vi som er rettferdige, for det er det bare Jesus i oss som er. Det er feil. Vi er blitt rettferdiggjort fordi hans liv finnes i oss. Vi har en splittet ny natur – en rettferdig natur! Paulus sa: «Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for

oss, for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet.» 2 Kor 5,21. Hvis et menneske oppfatter sin identitet bare som å ha Jesus i livet, kommer han ikke til å fatte den radikale forandringen som fant sted da vi ble frelst. Gud forbedret ikke livet ditt da, han skapte et helt nytt menneske, som er som Jesus!

Likevel er det er mange kristne som ikke skjønner hvor virkelig den er, den rettferdigheten som blir vår når vi blir ett med Kristus. Fordi de ikke føler seg rettferdige, tolker de det Bibelen sier om saken, på en måte som er langt fra sannheten. Det er helt avgjørende for en kristen å fatte at Gud tok bort urettferdigheten mennesket hadde før det ble frelst. De troende har fått Jesu rettferdige natur. De som ikke greier å skjønne at de har fått det som en gave, er dømt til å leve på lovisk vis og alltid prøve å oppnå rettferdighet ved det de gjør. Nåden er middelet Gud bruker for å gi oss rettferdighet. Det er ikke noe vi oppnår, men heller noe vi får i Kristus. I Rom 5,17 står det at vi får ta imot «Guds store nåde og rettferdighets gave».

En dag Hal vitnet for kameraten Ray, sa Ray til ham: «Jeg prøver virkelig å være en kristen. Du kan ikke prøve å bli en kristen. Du kan bare sette din lit til Jesus og stole på det Gud sier at et menneske får evig liv ved å tro på ham.» Var dette et riktig svar? Selvfølgelig. Men en bemerkning fra Ray da han var blitt en kristen, gir oss noe å tenke på. «Etter at jeg ble frelst, ønsker jeg virkelig å være rettferdig. Vil du be for meg, for jeg prøver å leve et hellig liv til ære for Gud.» Hvordan skulle Hal svare på det? Mange kristne ville svart Ray at de skulle be for ham. De ville kanskje til og med gitt ham noen tips om hva han skulle gjøre for å bli mer hellig. Er det et riktig svar? Nei, absolutt ikke. Ray trenger å innse at han allerede er rettferdig, fordi han har tatt imot Jesus.

Vi kunne for eksempel si: «Da du tok imot Jesus, skjedde det fantastiske ting. For det første fikk du evig liv i Jesus Kris-

tus. Han er faktisk livet ditt nå. Men det skjedde flere gode ting. Han har allerede gjort deg hellig. Du trenger ikke prøve å være hellig. Det er du allerede. Det er fordi han har gjort oss hellige, at vi lengter etter å leve et hellig liv. Jesus er blitt din rettferdighet, akkurat som han er blitt ditt liv.»

BIBELN SIER AT VI ER HELLIGE

Bibelen sier at vi allerede er hellige. Det skjer ikke gradvis. Kanskje vi ikke føler oss hellig eller ikke engang lever hellig, men det er ikke det vi føler eller opplever som er den endelige dommer i saken. For en kristen har Bibelen høyeste autoritet. Tenk over hva Gud sier om saken i 1 Kor 3,16–17.

Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere? Dersom noen ødelegger Guds tempel, skal Gud ødelegge ham. For Guds tempel er hellig, og dette tempel er dere.

Med tre enkle punkter presenterer Bibelen i dette verset en sannhet som ikke kan motbevise. Punkt en: Den kristne er det tempelet Gud nå bor i. Punkt to: Tempelet Gud bor i er hellig. Punkt tre: Du er hellig! Vi kan enten tro det eller ta en svart tussj og stryke dette verset ut av Bibelen! I Ef 4,24 sier Paulus at en kristen er et menneske «som er skapt etter Guds bilde til et liv i rettferd og hellighet etter sannheten.» Jeg gjentar, bare for å understreke: Rettferdighet er ikke noe vi oppnår ved å leve på en bestemt måte. Når loven hersker, ligger tyngdepunktet på det vi gjør. Nåden har alltid sitt sentrum i hva Gud har gjort gjennom Jesus Kristus.

ER VÅR RETTFERDIGHET BARE AVHENGIG AV HVOR VI STÅR I FORHOLD TIL LOVEN ELLER JESUS?

I mange år greide jeg ikke å forene det jeg så at Bibelen lærte om en kristens rettferdighet, med mine egne erfaringer. Jeg leste slike vers som jeg nettopp har sitert, men kjempet med min egen vinglete måte å leve på. Derfor mente jeg at denne siden av sannheten var bare en sannhet i navnet. Jeg tenkte slik: «Vi er ikke rettferdige, bokstavelig talt. Det er bare slik Gud ser oss. Vi står i den posisjon at Gud ser oss gjennom Jesus, men egentlig er vi ikke rettferdige.» La oss se litt nærmere på dette. Først skal vi kvitte oss med en kjempestor feiltagelse: At Gud bare ser oss som rettferdige. Hva skulle det egentlig bety? Annyder vi at Gud ser noe som ikke virkelig finnes? Det minner meg om den overlegne professoren som så en legmann lese Bibelen og hånlig snøftet: «Tror du på den boken akkurat som den er?» Uten å nøle svarte legmannen: «Tror du på den som den ikke er?» Det er et godt spørsmål i denne saken: Tror Gud på noe som er eller som ikke er.

Rom 5,19 viser oss hvor feil det er å tro at vi bare er rettferdige i navnet. Hvis vi før bokstavelig talt var syndere, er vi nå bokstavelig talt rettferdige.

Når vi ser på det argumentet som sier at en kristens bare er rettferdig i navnet, men ikke i gavnet, må vi være intellektuelt ærlige. Rom 5,19 viser hvor feil det er å tro at vi bare er rettferdige i navnet:

Likesom mange ble syndere på grunn av det ene menneskets ulydighet, skal nå de mange stå som rettferdige på grunn av den enes lydighet.

Dette verset forklarer ganske enkelt sannheten om vår nåværende rettferdighet i Kristus. Paulus minner oss om at vi alle ble syndere ved Adam. Han sier at på samme måte ble vi rettferdige ved Kristus.

I følge prinsippene om bibelsk fortolkningslære må vi være konsekvente når vi tolker Skriften. Hvis den siste halvdel av dette verset betyr at vi, i Kristus, bare er rettferdige i navnet, må den første delen forståes slik at vi, ved Adam, bare var syndere i navnet. Var vi bokstavelig talt syndere ved Adam, eller var det bare i navnet? Hvis vi bokstavelig talt var syndere da, er vi bokstavelig talt rettferdige nå.

Noen mener at dette verset betyr at vi skal bli rettferdigjort når vi kommer til himmelen. Betyr det at en person ikke blir en synder før han kommer til helvete? Det finnes en enkel grunn til at et menneske er en synder – han ble født i Adam. Mennesker blir rettferdige på samme måte – ved fødsel. Når vi blir født på ny, blir vi rettferdige fordi vi får vår plass i Kristus.

La oss ikke stå imot sannheten! Gud sier vi er rettferdige fordi vi er i Kristus. Det er en bokstavelig sannhet. Det betyr ikke at vi alltid handler på den måten. Det vi gjør og den vi er, passer ikke alltid sammen. Noen ganger oppfører jeg meg som et barn, selv om jeg ble født i 1954. Identiteten blir ikke bestemt ved vår oppførsel, men ved vår fødsel. Det hender at kona mi, Melanie, kaller meg en stor unge. Men jeg vet at det ikke er sant! Det beviser fødselsattesten min.

DET FINNES TE MED MANGE SLAGS SMAK

Melanie kjøper ofte en te som kalles *Celestial Seasonings*. (Himmelske smaksvarianter. o.a.) Pakken inneholder teposer med forskjellig smak. Hun liker den med eplesmak. Det gjør ikke jeg, men jeg liker en som kalles Red Zinger. Jeg

synes eplesmaken er kjedelig, men Red Zinger får virkelig fart i meg. Når man har lyst på en riktig god kopp te, er det Red Zinger som gjør susen. Det er ikke Melanie enig i. Hun synes epleteen er bedre. Men det er jo ikke smaken på teen som gjør oss tørste. Selv om vi liker våre egne smaksvarianter svært godt, har vi aldri tatt teposen ut av esken og puttet den i munnen for å suge smaken ut av den. Vi tilsetter alltid vann. Smaken gjør at vi får lyst på teen, men det er vannet som virkelig slukker tørsten.

Jesus sa en gang: «Den som tørster, la ham komme til meg og drikk!» Joh 7,37. Bare Jesus kan stille den indre livstørsten som alle mennesker opplever. Jesus tilbyr seg selv som den eneste virkelige tørsteslukkeren i denne uttørkede verden. Han tilbyr oss sitt liv på en svært oppfinnsom måte. Det har mange forskjellige smaksvarianter.

Akkurat som te har mange smaksvarianter, finnes det en utrolig variasjon i Kristi legeme. Det finnes tydelige forskjeller, som det er lett å få øye på. Jeg har mer enn en gang sett Country Apples i Jesu legeme. Jeg har ofte sett den ærverdige Earl Grey-flokken. Jeg har til og med møtt noen Red Zingers langs min vei. Når jeg tenker meg om, har jeg møtt nesten hver eneste smak du kan tenke deg. Jeg har vært i kirker hvor folk ropte ut sin lovprisning og i andre hvor de hvisket fram bønnene sine. Noen kneler i benkene, andre står med løftede hender, mens andre igjen ganske enkelt bøyer hodet. Noen synger moderne lovsangvers, mens andre foretrekker gamle salmer. Det finnes virkelig utallige smaksvarianter.

Hvilken smak er best? Det kommer an på hvem du spør. Red Zingerne synes Earl-Grey-flokken er altfor høytidelig, mens de igjen synes Red Zingerne er altfor ville. De synes begge at Country Apple-folkene har bra utdannelse, mens de er overbevist om at andre grupper stoler altfor mye på men-

neskelig visdom. Dette er vel egentlig ganske dumt. Likevel er det nettopp slike holdninger som finnes i Jesu legeme.

Gud har en ganske forskjelligartet familie. Rundt oss finnes en hel verden som trenger å få del i Jesu liv. Akkurat som du og jeg vil hvert menneske like noen smaker godt og finne andre mindre gode. De forskjellige smaksvariantene representerer variasjonen i Guds menighet. Det finnes ingen smak som er best, selv om mange kristne mener noe annet. Det er ikke smaken som er det viktigste elementet. Det er det vannet som er. Hvis kruset (den kristne) blir fylt med vann (Jesus), spiller tesmaken egentlig ingen rolle. Noen vil bli tiltrukket av Jesus på grunn av at de liker en bestemt smak, mens andre ufrelste er mer mottagelige for en annen. Så lenge de får Livets vann, hvilken rolle spiller så smaken? Den Helige Ånd bruker de forskjellige smaksvariantene i Jesu legeme til å nå verden. Uansett hvilken smak vi selv liker best, kan hver eneste kristen rope ut til verden: «Smak og se at Herren er god!» Salme 34,9

Kjære Far!

Takek for at du har gitt meg rettferdighet gjennom Jesus. Forny mitt sinn slik at jeg kan begynne å se meg selv slik du gjør. Forvandle mine tanker slik at de stemmer med sannheten i ditt Ord. Jeg innser at du har gjort meg fullstendig rettferdig i Kristus. La meg vandre i min sanne identitet, selv om jeg ikke føler meg som et rettferdig menneske. Ditt liv har gjennomtrengt hele mitt vesen. Jeg tror på dette; la meg så oppleve med følelsene at det er virkelig, når din tid er inne.

Si adjø til Loven

«Jeg vil gjerne bli en bedre ektemann,» sa Carl og kikket bort på kona, Katie. «Jeg vet at jeg har fryktelig lett for å bli sint, men jeg prøver å kontrollere det,» fortsatte han. Katie satt halvt bortvendt fra ham mens han snakket, og øynene hennes rant fulle av tårer. Til slutt sa hun: «Jeg tviler ikke på at han prøver å kontrollere sinnet sitt, men når alt kommer til alt, greier han det ikke. Jeg er så sliten og lei av stadig å få sarkastisk kritikk.»

De som satt der foran meg, var kristne. De var aktive i menigheten, og de hadde en sønn som snart skulle begynne å studere teologi. Likevel har jeg aldri møtt to mer nedslåtte mennesker. Selv om alt tydet på at de levde et vellykket kristenliv, hadde ekteskapet deres nådd bunnen.

Carl hadde aldri skadet sin kone fysisk, men den stadige kjeftingen hans hadde gjort henne helt fortvilet. Gang på gang hadde han lovet å forandre den urålmodige, kritiske holdningen han hadde til henne. Jeg trodde at han oppriktig ønsket å vinne over dette syndige sinnet, men han klarte det bare ikke. På tross av alle hans gode hensikter, åndelige disi-

plin og løfter til Gud, var han fremdeles slavebundet av en synd han ikke kunne komme fri fra.

HVORDAN VINNE SEIER OVER SYNDEN?

Jeg hørte på mens Carl forklarte hvor fortvilet han var, og hvor umulig det var å styre sinnet og tungen, og så spurte jeg ham om hvordan han hadde grepet an dette problemet til nå. Han fortalte at han hadde lest bøker, skrevet av kristne fattere, om hvordan man kunne overvinne sinne. Det hendte at han våknet om morgenen og lovet seg selv at han ikke ville si noe kritisk, uansett hva Katie gjorde den dagen. «Det pleier å bli de verste dagene,» sa han, og det var lett å se at han var fortvilet. Han hadde pugget bibelvers om tålmodighet og kjærlighet. Når han ble sint, siterte han ofte disse versene for seg selv for å undertrykke følelsene sine. Likevel virket det ikke som om noen av disse metodene virket.

I ukene som kom oppdaget han at den forgyeves kampen mot eget sinne var et resultat av måtene han brukte dem på. Grunnen til at han stadig led nederlag, var at han trodde at han kunne vinne seier over synden med hvilken som helst metode. På tross av det mange kristne tror, seierer man ikke over synden ved en spesiell metode, selv om vi tror at den er bibelsk. I stedet finnes seieren i personen Jesus Kristus. Paulus sier at Gud «gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus.» 1 Kor 15,57. Ingen metode kommer til å gi oss virkelig seier over synden.

Selv om Carl hadde klart å undertrykke sinnet sitt, ville det ha vist seg på andre måter. Kanskje han ville ha blitt deprimert. Kanskje han ville blitt bitter på Katie. Eller kanskje han ville blitt stolt av å være en så god kristen at han kunne overvinne sinnet. Han ville rett og slett ha byttet ut en synd med en annen.

For et menneske som er styrt av loven, er det typisk å prøve å overvinne synden ved å forandre måten man oppfører seg på. Husk at loven er et system hvor man prøver å få åndelig fremgang eller vinne Guds velsignelse ved hva man gjør. I et liv der nåden rår, opplever man seier over synden ved at Kristi liv inne i oss kommer til uttrykk. Bare å la være å synde er ikke noen seier. Det er Jesus Kristus i oss som er vår seier. Før en kristen skjønner at han er ett med Kristus, kommer de gale forutsetningene til å føre til en lovisk måte å leve på. Hele livet kommer til å dreie seg om regler.

ÅNDELIG UTROSKAP

Hvordan ville du definere betydningen av åndelig utroskap? Mange kristne mener at det skjer åndelig utroskap når en kristen synder. Selv om vi skulle være enige i det, rekker det ikke langt nok. Det kan foregå åndelig utroskap i livet til en kristen som ikke begår noen synder han vet om. I Rom 7,1-4 beskriver Paulus dette slik:

Dere kjenner loven, brødre, og vet at den bestemmer over et menneske bare så lenge det lever. En gift kvinne er etter loven bundet til sin mann så lenge han lever. Men dersom mannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne. Så lenge mannen lever, gjelder hun som ekteskapsbryter hvis hun gifter seg med en annen. Men dersom mannen dør, er hun fri fra loven og bryter ikke ekteskapet om hun gifter seg med en annen. Slik er det også med dere, brødre. Fordi Kristus døde, er også dere døde og står ikke under loven; dere tilhører en annen, han som stod opp fra de døde, og vi skal bære frukt for Gud.

Paulus brukte ekteskapet som bilde for å undervise om

forholdet mellom den kristne og loven. Han sier at hvis en kvinne er gift med en mann, er hun bundet til ham så lenge hun lever. Hvis hun forlater ham til fordel for en annen, blir hun en ekteskapsbryter, fordi døden er den eneste veien ut av et ekteskap.

Vi ble alle født inn i denne verden med en åndelig ektefelle. Da vi ble født, var vi gift med Loven. Vi ble forenet med den i Edens hage, da Adam spiste av treet til kunnskap om godt og ondt. Fordi vi var i Adam, ble hans ekteskap til Loven også vårt. Før vi ble kristne, var Loven ektemannen vår. Han gav oss reglene om godt og ondt, og målet hans var å få oss til å følge disse reglene.

MAS, MAS, MAS!

Etter en stund blir vi lei av en ektefelle som kritiserer hver minste ting vi gjør. Vi får lyst til å svare sint tilbake og påpeke hans egne feil. Men det er et problem når man er gift med Loven: Han har ingen feil. Salmisten sier faktisk at «Herrens lov er fullkommen». Salme 19,8. Selv om han er fullkommen, viser Loven absolutt ingen medfølelse. Han forteller oss alt vi må gjøre, men løfter ikke en finger for å hjelpe oss. Han er snar til å påpeke feil. Hele holdningen hans til oss er forømmelse og død. (Se 2 Kor 3, 7-9) Det er en elendig tilværelse, men det er ingen ting vi kan gjøre for å komme ut av dette forholdet. Ekteskapet gjelder «til døden skiller oss», og han kommer aldri til å dø.

I mellomtiden ser Gud ned på deg fra evighet. Han tenker på hvor inderlig han ønsker at du skulle ha vært hans kone. «Å, hvis jeg var gift med deg, ville jeg behandle deg helt annerledes.» sier han kanskje.» Jeg skulle bare vært kjærlig mot deg, og ikke stult en masse krav, slik Loven har gjort.» Likevel er problemet der. Vi er gift med Loven helt fra vi ble født. Så fra

sitt evige ståsted la Gud en plan. For å få deg ut av ekteskapet med Loven, planla og utførte han en død. Det var ikke Loven som døde, men i stedet ordnet Gud det slik at det var du som døde. Hvordan skjedde det? Gud plasserte deg i Jesus Kristus på korset! Der døde den personen som var gift med Loven. Etter at du var død, lot han deg bli født på ny. I dette nye livet er du gift med selve Nåden – Jesus! Det er nettopp dette Paulus mente i Rom 7,4, da han sa at «fordi Kristus døde, er også dere døde og står ikke under loven; dere tilhører en annen, han som stod opp fra de døde.»

Jesus sier: «Jeg vil at du skal ta imot min kjærlighet og fryde deg over den!» Men vi svarer: «Ja, jeg skjønner det, Herre. Men hva vil du jeg skal gjøre?»

Å, så annerledes alt er når man er gift med Jesus! Han behandler oss alltid kjærlig. Brudgommen ønsker bare en ting av sin brud: At hun mer en gjerne tar imot hans kjærlighet! Det blir til at han selv gjør alt han ber oss om å gjøre! (Se 1 Tess 5,24) Hvis han noen gang ber oss om å bære en byrde, løfter han oss opp og bærer oss! I Ef 1,7-8 står det at han har latt oss få hans nåde i rikt mål. Han fordømmer oss aldri (Rom 8,1), men leder oss kjærlig og gir oss ros. Han gleder seg til de evige hvetebæringsdagene som han skal nyte sammen med oss.

Men alt er ikke perfekt i et ekteskap fra himmelen. Det kan hende at du kan bli forvirret angående din rolle som Jesu brud. Det er sant at ditt gamle jeg, som var gift med loven, døde da du ble frelst. Nå er du et helt nytt menneske. Paulus sier at du er «en ny skapning» og at «det gamle er blitt borte».

2 Kor 5,17. Men selv om du har fått en helt ny natur, sitter fortsatt den gamle hjernen i hodet ditt. Hvis du ikke skjønner det faktum at du ikke har noe forhold til Loven lenger, vil du ha en tendens til å forholde deg til Nåden (Jesus) på samme måten som du forholdt deg til Loven.

En kristen som ikke skjønner sin nye identitet i Kristus, vil kanskje spørre: «Hva vil du at jeg skal gjøre, Jesus?» «Jeg vil at du skal ta imot kjærligheten min!» «Ja, men hva vil du at jeg skal gjøre?» spør vi kanskje. «Jeg vil at du skal ta imot min kjærlighet,» kan han gjenta. «Ja, jeg skjønner akkurat det, Herre. Men hva vil du at jeg skal gjøre?»

Ser du hvor problemet oppstår? Før et menneske skjønner at det er dødt for loven, vil det prøve å forholde seg til Jesus på samme loviske måte. Det kommer aldri til å gå. Gud er ikke først og fremst opptatt av hva vi gjør, men hvem vi er. Han skjønner at når vi først innser hvem vi er, kommer alle kristenlivets gjerninger til å flyte helt naturlig ut fra den åpenbaringen. Nåden fokuserer på å være, loven på å gjøre. Selv er vi ofte totalt opptatt av å gjøre. Når nåden rår, kommer mer gjerningene til å falle på plass. Men Guds hovedmål med frelsen er at vi skal «kjenne... den eneste sanne Gud, og ham du har utsendt, Jesus Kristus.» Joh 17,3. Når vi blir godt kjent med ham, kommer vi til å ønske å gjøre det som ærer ham.

HVORDAN SKJER UTROSKAP?

Når en kristen blir frustrert fordi Jesus ikke vil gi ham en regelliste, kan det hende at han vender seg tilbake til Loven og sier: «Vil du fortelle meg hva jeg skal gjøre?» Loven er alltid rede til å ta kontakt med en kristen som kikker på andre – en som ser bort fra Jesus. Da kan det hende at en kristen oppdager at selv om han er gift med Nåden (Jesus), har han likevel et forhold til Loven. Hva heter det når en som er gift,

har et forhold til en annen? Utroskap. En kristen bedriver åndelig utroskap når han bygger livet på regler. Bibelen sier klart og tydelig at vi er døde for loven. Vi har ikke noe forhold til alle reglene lenger. Jesus Kristus er vårt liv.

HVA KAN FÅ MEG TIL Å OPPFØRE MEG SKIKKELIG?

Noen kristne synes det er skremmende å tenke på at de er fullstendig fri fra alle regler. Da dette med nåden for en kristen gikk opp for meg, var jeg i begynnelsen redd for at jeg ville bli likegyldig til mitt ansvar som troende. Jeg trodde til og med at uten regler ville jeg komme til å se mindre alvorlig på synden i mitt eget liv. Jeg oppdaget at jeg hadde funnet trygghet i mine religiøse regler. Når jeg holdt dem, mente jeg at alt var i orden, åndelig sett. Når jeg følte på åndelige mangler i livet, pleide jeg i hodet å gå gjennom alle reglene, for å finne hvilken jeg ikke hadde holdt. Men når et menneske undersøker om han lever opp til loven, kommer han alltid til å oppdage områder hvor det ikke står så bra til. Jeg trodde løsningen lå i å anstrenge meg for å gjøre enda mer. Men selv om jeg brukte alle mine krefter på å holde alle disse selvpålagte lovene, opplevde jeg likevel egentlig ikke det livet Gud hadde tenkt for meg.

Paulus fulgte den samme loviske veien som mange av oss. Han sa at han hadde trodd at han ville oppleve livets fylde hvis han bare gjorde det som var rett. Likevel sa han at når han lød alle budene for å finne fred, «førte det til død for meg». Rom 7,10. Det finnes ingen liste over regler man kan holde for å finne fred. En kristen kan kanskje tro at han er frustrert fordi han ikke klarer å følge visse regler godt nok, men det egentlige problemet er at han fokuserer på regler i det hele tatt.

Vi må innse at treet til kunnskap om godt og ondt kan være en kilde til både godt og ondt.

I Gal 3,21–22 står det: «Hvis det overhodet var gitt en lov som kunne gi liv, da kunne vi vinne rettferdighet ved loven. Men Skriften har lagt alt under synden, for at de som tror på Jesus Kristus, ved sin tro kan få det som var lovt.» Det er viktig å huske at selv om du lever under loven, betyr ikke det nødvendigvis at det er en lov som står i Bibelen. Mange mennesker har gått lenger enn Bibelen og skapt sine egne lover, akkurat som fariseerne. En livsstil som er bygget på lover konsentrerer seg om å leve riktig. Det er en livsstil som er fullstendig oppslukt av å gjøre de riktige tingene isteden for å være oppslukt av Jesus.

HOLD DEG UNNA «LOVENS TRE»

Da Gud plasserte Adam og Eva i Edens hage, gav han dem klar beskjed om ikke å spise av treet til kunnskap om godt og ondt. Planen var at de til slutt skulle leve av livets tre, som representerer Jesus Kristus – som er liv. Likevel valgte mennesket å være ulydig og spise fra det forbudte treet. Treet til kunnskap om godt og ondt kunne også kalles «lovens tre», fordi det gav kunnskap om reglene for godt og ondt. Da Adam spiste fra det treet, oppdaget han straks at å gjøre rett og unngå galt ble de avgjørende tingene i livet. Til da hadde livet hans alltid æret Gud, fordi han daglig vandret med Herren og var helt avhengig av ham for hver minste ting i livet. Nå var han fokusert på hvordan han levde, ikke på Gud.

Jesus kom for å gjenopprette den skaden som var forårs-

saket av Adams synd. Før syndefallet var det eneste som betydde noe for Adam og Eva, at de var fullstendig avhengige av Gud. Men etter at de hadde syndet, ble det viktigste å gjøre de riktige tingene. Gjennom korset kan vi imidlertid bli gjeninnsatt i den nærhet til Gud som Adam gav avkall på. Derfor vender målet for livet tilbake til Guds opprinnelige plan – å leve i total avhengighet av Ham hele tiden. Det nye testamente kaller det «å bli i Kristus». Når en kristen konsentrerer seg om å handle rett og unngå galt, har han ikke skjont det minste av poenget med korset. Han fungerer ut fra lovens tre, ikke livets.

DET KAN VÆRE SYND Å GJØRE GODT

Tenk på denne illustrasjonen, så skjønner du bedre hva det betyr for et menneske at loven rår over livet: Tenk deg at en morgen etter at han hadde spist fra lovens tre, våknet Adam fordi hans kone, Eva, bøyde seg over ham og kysset ham lett på kinnet. «God morgen, elskede,» hvisket hun. «I dag skal du få frokost på sengen. Det virket som du sov så tungt, så jeg lot deg hvile lenge i dag.» Adam åpnet øynene, kastet et blikk på Eva og snerret rasende: «Hva mener du med å vekke meg, kjerring? Så du ikke at jeg sov? Hvordan våget du? Hva er det du tilbyr meg ... en skål med frukt? Du har allerede gjort det vanskelig nok for meg med en frukt! Kom deg vekk!» Eva ble helt sjokkert, øynene hennes rant fulle av tårer og hun løp til et gjemmede hvor hun kunne gråte i fred.

Utpå formiddagen begynte Adam å få dårlig samvittighet for at han hadde behandlet sin kone på den måten. Han fant henne og sa ydmykt: «Unnskyld meg, Eva. Det var galt av meg å oppføre meg på den måten. Det var rett og slett ondt. Kan du tilgi meg? Det ville ikke vært rart om du fant deg en annen... ja, du skjønner hva jeg mener.» Eva så opp

med tårevåte øyne, og han fortsatte: «Jeg lover at jeg skal gjøre det godt igjen. I morgen skal bli din spesielle dag. Hør her, hele verden! I morgen er det Eva-dag på hele jorden!» ropte han. Han holdt ord, og neste dag behandlet han Eva som en dronning. Han skjemte henne bort hele dagen. Da hun la seg om kvelden, bøyde han seg ømt over henne, kysset henne på kinnet og sa: «God natt, kjære prinsesse. Det er en velsignelse å ha fått deg til kone.»

«Å Adam, du er så snill mot meg,» kurret hun.

La oss nå se på hvor mye vi forstår om lovishet. Det er bare to spørsmål i denne testen. Svarene våre vil vise om vi har en tendens til å se på kristenlivet først og fremst fra et lovisk standpunkt eller fra nådens ståsted. Klar?

1. Var Gud fornøyd med Adam første dagen av denne historien?
2. Var Gud fornøyd med Adam den andre dagen av denne historien?

Svaret på begge spørsmålene er nei. Gud var ikke fornøyd noen av dagene. Adam oppførte seg ondt den ene dagen og godt den andre. Men vi må innse at treet til kunnskap om godt og ondt kan være kilde til både godt og ondt. Selv om Adams oppførsel forandret seg fra den ene dagen til den andre, hadde han hele tiden det samme problemet.

Når loven styrer en kristen, er han først og fremst opp-tatt med å leve på en bedre måte. Men hva har han oppnådd, åndelig sett, selv om han får til å forbedre oppførselen sin? Selv en ufrelst person kan ofte få til å leve bedre. Jesus gav oss ikke frelsens gave bare for å hjelpe oss til en bedre oppførsel. Han kom til jorden for at vi skulle få liv i overflod! (se Joh 10,10) Det er mange ulykkelige kristne som oppfører seg

eksemplarisk, men gleden kommer jo ikke av å gjøre de riktige tingene. I et liv hvor nåden rå, er Jesus gledens kilde.

Selv når et menneske gjør gode ting, kan det fremdeles være synd, det han gjør. Bare de handlingene som er født av at Jesus bor i oss, har virkelig verdi. Når vi lever i total avhengighet av Jesus i oss, vandrer vi i tro og vil alltid ære Gud. Når vi konsentrerer oss om å forbedre oppførselen vår, vandreri ikke i tro. Heb 11,6 sier det rett ut: «Uten tro er det umulig å behage Gud». Bibelen sier at alt som ikke er av tro, er synd. Så et menneske kan gjøre godt, og det kan likevel være synd fordi det ikke er gjort i tro. En eller annen har sagt at Gud ikke anerkjenner det han ikke tar initiativ til, og det er helt riktig.

KRISTNE TRENGER IKKE LOVEN

Paulus sa tydelig at vi ble skapt for å dø fra loven, slik at vi kunne bli forenet med Kristus. Hvilket forhold har så en kristen til et system med en masse regler som styrer hvordan han skal leve? Ikke noe forhold i det hele tatt! Da du ble frelst, døde også du, fordi Kristus døde og «står ikke under loven; (du) tilhører en annen, han som stod opp fra de døde». Rom 7,4. Når du har fått Jesu oppstandelsesliv, trenger du ikke loven lenger. Kristus, som bor i deg, vil lede dine skritt.

«Må vi ikke forplikte oss på følge Guds lover?» kan man spørre. Det er som å spørre om vi skulle hengi oss til andre enn vår egen ektefelle. Vi er døde fra loviske regler. Loven finnes fremdeles, men den er ikke ment for de av oss som har tatt imot Jesu rettferdige natur.

I 1 Tim 1,8-10 sier Paulus:

Men vi vet at loven er god så sant den brukes etter lovens hensikt. Vi må huske at loven ikke er gitt for den rettferdige,

men for lovbrøtere og oppsetsige, for ugudelige og syndere, folk uten respekt for det hellige, verdslige, slike som slår sin far eller mor, mordere, menn som driver hor og har utuktig omgang med menn, for slavehandlere, løgnere og de som sverger falskt, og hva det ellers kan være som strider mot den sunne lære. (Forf. uthev.)

I kapittel fire har vi allerede lært at kristne er rettferdige mennesker, som har Jesu natur. For å akseptere det Paulus sier om loven i disse versene, må vi innse at vi ikke har noe forhold til loven. Livet vårt er ikke styrt av regler, men av et forhold. Det er ikke lover som motiverer oss, men kjærlighet!

Jeg og min kone, Melanie, har fire barn. På de mange stedene vi har bodd mens de vokste opp, er det lover om foreldreansvar. Disse lovene er en del av et lovsystem som skal sørge for at barn får god omsorg. Hvis foreldre bryter disse lovene, risikerer de at barna blir tatt fra dem. Hvis lovbrudene er grove nok, kan foreldrene faktisk havne i fengsel.

Jeg må bekjenne at gjennom alle disse årene med barneoppdragelse, har vi ikke vært på rådhuset en eneste gang for å lese disse lovene. Det er sikkert hundrevis av lover om foreldreansvar der, men vi har aldri lest en eneste en. Man kan kanskje lure på om vi ikke var redde for å bryte loven, slik at barna våre kunne blitt tatt fra oss. Den tanken har aldri streift oss. Selv om jeg aldri har lest disse lovene, kan jeg trygt si at vi har oppfylt hver eneste en. Vi har faktisk gått mye lenger enn loven krever. Vet du hvorfor? Fordi kjærligheten har styrt det vi har gjort mot barna våre! Kjærligheten til Andrew, Amy, David og Amber har fått oss til å dra omsorg for dem på en måte som langt overgår minimumskravene i loven. Alle disse lovene står faktisk i lovsamlingen, og de tjener et nyttig formål, men de har ingenting med meg å gjøre.

De eneste som kommer i kontakt med dem, er de som van-skjøtter eller misbruker barna sine. Melanie og jeg trenger dem ikke, for vi elsker barna våre.

Når nåden rår i et menneskeliv, kommer personen til å oppdage at det han gjør er motivert av kjærligheten til Jesus. Plikt kommer ikke til å være den drivende kraften i livet hans, men ønske. Han kommer til å krabbe fram fra den tunge børen av «burder» og begynne å leve ut fra ønsket. Han kommer ikke til å se overlegent ned på religiøse lover. Han kommer ganske enkelt ikke til å se på dem i det hele tatt.

Jeg er sikker på at en slik uttalelse vil få enkelte til å skvette. «Antinominamisme!» roper kanskje enkelte teologer. (For oss andre betyr dette ordet ganske enkelt å være imot lover.) Jeg mener ikke at vi skal være imot Guds lover, men vil bare peke på at loven ikke var ment for de av oss som er frelst. I neste kapittel skal vi se på lovens hensikt. Nå holder det å si at loven ikke ble gitt til de rettferdige – og det innbefatter deg hvis du har tatt imot Jesus Kristus.

HVORFOR LEVER VI FREMDELES ETTER REGLER?

Bibelen sier klart at vi er døde for loven. Hvordan henger det da sammen at så mange kristne i dag prøver å bygge en livsstil på regler? Paulus tar opp det spørsmålet og besvarer det ganske krast i Kol 2,20–23:

Når dere med Kristus har dødd bort fra grunnkreftene i verden, hvordan kan dere da, som om dere ennå levde i verden, rette dere etter slike bud: «Ta ikke», «smak ikke», «rør ikke?» Dette er bare menneskers bud og lærdommer. Disse ting er jo bestemt til å brukes og gå til grunne. Slikt har riktignok ord på seg for å være visdom, både den selv-gjorte fromheten, selvfornektelsen og mishandlingen av

kroppen. Men det har ingen verdi, det tjener bare til å tilfredstille menneskets syndige natur.

Her stiller Paulus et direkte spørsmål som blir vanskelig for de som holder seg til loviskhet. Han begynner med å understreke at de troende har dødd bort fra det religiøse lovsystemet som styrer resten av verden. Det samme poenget understreker han i Rom 7,4 hvor han sa at vi i Kristi kropp døde for loven, slik at vi kunne bli satt fri fra den og forenet med ham.

De som tror at de kommer til å løpe løpsk, de som legger mer vekt på Guds nåde enn på loven, misforstår frelsen. Sanne kristne ønsker ikke å løpe løpsk.

Så kommer et selvfølgelig spørsmål som krever svar fra mange i dagens kirke: Hvorfor lever dere som om dere fremdeles er en del av verden ved å undergi dere alle disse regler og bud? Skjønner dere at da dere ble frelst, satte Gud dere fri fra regelverket, slik at dere kunne oppleve at Jesus er deres liv? Hvorfor tror dere i så fall at dere fremdeles trenger regler og bud?

Da jeg forklarte denne bibelske sannheten for en kar som het Hank, protesterte han: «Men du skjønner ingen ting, Steve! Gud gav oss sin lov, og vi må lyde den. Uten Guds lov kommer folk til å bli helt ville!» Hanks bekymring viste en vanlig misforståelse om frelse. Han skjønte ikke at en kristen ikke har lyst til å «bli vill». Når Jesus bor i oss, blir viljen vår forandret! Johannes sa det slik: «Den som er født av Gud, syndrer ikke. For den sød Gud har lagt ned i ham, blir i ham;

han kan ikke lenger synde, for han er født av Gud.» (Forf. bruker en bibelovers. som sier «ikke leve i synd». O.a.) 1 Joh 3,9. Jesus er Guds sød. Han bor i den kristne, derfor strider det helt mot naturen for den troende å synde. Kristne som tror de kan leve i stadig synd, kommer til slutt til å føle at de kveles av den stinkende lukten. Det er spennende å løpe inn i syndens hus, men en kristen kommer fort til å skrike innvendig: «Jeg må komme meg ut herfra!»

Så hvorfor lever så mange kristne etter loven? I Kol. 2,23 sier Paulus at det er fordi det «riktignok har ord på seg for å være visdom, ... i selvgjørt fromhet...» Et religiøst menneske elsker reglene av en eneste grunn: De får ham til å ta seg godt ut. Alt handler om hvordan man ser ut. En lovisk person liker den spesielle status han får blant sine egne, fordi det ser ut som om han holder alle de riktige regler og påbud. Det dreier seg om stolthet.

Det er interessant å oppdage at det er forskjellige regelverk som blir lagt vekt på i forskjellige loviske miljøer. En gruppe er kjent for det de gjør, mens en annen er kjent for det de ikke gjør. I hver gruppe er det likevel slik at de som blir sett mest opp til, er de som er flinkest til å holde det spesielle regelverket som gjelder innenfor gruppen. At de legger så stor vekt på levevis gjør det både trist og ironisk, fordi reglene deres «har ingen verdi, det tjener bare til å tilfredstille menneskets syndige natur». Kol 2,23. Med andre ord vil ikke et tonn regler skape et grams forhindring av synd. Tvert imot regler hindrer vår åndelige vandring på måter som de fleste kristne ikke ville kunne forestille seg.

Kjære Far!

Jeg skjønner at jeg har misforstått dine tanker om hvordan jeg skal leve. Jeg har konsentrert meg om reglene. Uten å mene det har jeg begått åndelig utroskap. Nå ser jeg sannheten. Du

har satt meg fri fra loven, slik at jeg kan oppleve å fryde meg over ditt liv fullt ut. Jeg skjønner at jeg er død for loven og nå er gift med Jesus. La måten jeg lever på, flyte ut fra mitt forhold til deg. Jeg elsker deg, Jesus. Forry mitt sinn på dette området, slik at jeg kan leve i den fulle frihet som du allerede har gitt meg ved korset.

5

Syndens hemmelige våpen

«Herre, jeg skjønner meg ikke på meg selv. Jeg ønsker oppriktig å være en gudfryktig ektemann og far. Hva er det som feiler meg? Jeg kan ikke engang gjøre de mest elementære ting som er nødvendige for å bli en god kristen.» Dette var i 1988. Jeg skrev dette i min åndelige dagbok 16. januar. Jeg kan godt huske hvor frustrert jeg var. Det var faktisk mer enn frustrasjon. På den tiden avskydde jeg meg selv fordi jeg så at livet mitt var så vinglete.

Noen uker tidligere hadde jeg gjort det jeg alltid pleide i begynnelsen av et nytt år. Jeg skrev ned nyttårsforsettene mine. Løftene mine bestod hvert år av at jeg blant annet forpliktet meg på å være mer åndelig disiplinert i året som kom. Et av løftene jeg gav meg selv i 1988 var at jeg skulle lese Bibelen og be sammen med familien min *hver eneste dag* i det nye året, helt sikkert. Jeg hadde tenkt at til forskjell fra tidligere år mente jeg det *virkelig* denne gangen. Jeg skulle klare det denne gangen, jeg *måtte* klare det denne gangen!

Likevel var det nå gått mindre enn tre uker, og de siste to gangene hadde jeg ikke gjort nettopp det jeg hadde *lovet*

meg selv å gjøre *daglig* i 365 dager. Det å ha andakt sammen med familien var bare ett av de områdene jeg strevde med å få til å fungere. Det virket som om hver gang jeg fant et område hvor jeg ville forbedre kristenlivet mitt, ble alt bare verre i stedet for bedre. Det så ut som nederlaget stod i direkte forhold til mine anstrengelser for å lykkes.

SYNDENS HEMMELIGE MAKT

Det finnes en lite kjent grunn til at kristne lider nederlag etter å ha strevd oppriktig for å leve et godt kristenliv. Det er nesten som om Satan har et hemmelig våpen som mange kristne ikke vet om. En kristen kan begynne kampen, oppriktig og godt motivert, men oppdager plutselig at han ligger flat på ryggen på den åndelige slagmarken. Jeg mente det helt ærlig da jeg lovet å lese Bibelen og be sammen med familien min hver dag. Likevel ble jeg skutt ned før det var gått tre uker. Kjenner du deg igjen? Du har med stor iver satt i gang med noe som ville ære Gud, men oppdager snart at du er blitt beseiret. Da er du kanskje blitt offer for syndens hemmelige makt. Hva er dette våpenet som så få kristne vet om?

Det er å prøve å følge åndelige regler og påbud. Bibelen kaller disse reglene for *loven*. Loven er den trojanske hesten som har infiltrert dagens kirke med så ødeleggende resultat. Religiøse regler *ligner* slik på et sant kristenliv, at mange ikke har noen mistanke om reglens dødelige virkning før de selv er blitt fanget inn av dem. De fleste kristne ser ikke fienden nærme seg, for han har på seg så fin en dress. Dressen er loven. Under den moralske overflaten ligger imidlertid en mørk og skremmende kraft som kommer helt bakpå en uforberedt kristen.

Tro nå ikke at jeg snakker nedsettende om lovens plass. Det er ingen ting galt med den så lenge den holder seg på rik-

tig sted. Det er bare ikke stedet for oss som er frelst. Når loven får tak i dem den er ment for, gjør den en fantastisk jobb. Problemet er at den vil ha samme virkning på kristne, når vi kommer i kontakt med den.

Hva gjør loven med et menneskeliv? Mange kristne blir overrasket over at regler ikke forhindrer synd, de vekker den til live. I Rom 5,20 står det: «Loven kom for å gjøre fallet større.» Tror du at Gud gav oss loven for at vi skulle holde den? Det var ikke det han *mente*. Bibelen sier klart at lovens hensikt er å avsløre synden. Den er ikke syndens opphav, men det er sikkert at den *stimulerer* til synd for alle som setter sin lit til den. Synden har ligget under overflaten, men loven bringer den fram i dagen. I 1 Kor 15.56 står det: «... det som gir synden kraft, er døden.» Regler holder ikke et menneske borte fra synden, de *får det til å synde*. Religiøse regler *ligner* slik på et sant kristenliv, at mange ikke har noen mistanke om reglens dødelige virkning før de selv er blitt fanget inn av dem.

Den godtroende kristne som bestemmer seg for å bygge livet på åndelige regler og påbud, legger derfor forholdene til rette for et liv i stadig nederlag! Det er absolutt ikke noe galt i at en mann ber og leser Bibelen med familien, men når jeg skrev mine egne ti bud i begynnelsen av hvert år, la jeg straks forholdene til rette for nederlag. Loven brydde seg ikke det minste om hvor oppriktig jeg var da jeg skrev: «Du skal ha familieandakt hver dag i år.» Likevel virket den som den skulle, og etter 16 dager var det ikke annet å gjøre enn å gråte.

GÅ TILBAKE I TIDEN

Se på hvordan Guds nedskrevne lov oppstod. Mens selve lovsystemet hadde sitt utspring i Edens hage med treet til kunnskap om godt og ondt, ble de skrevne lovene ikke gitt før på

Sinaifjellet. Hvorfor gav Gud menneskeheten en skreven lov? Siden han er allvitende, kan han umulig ha tenkt at menneskene kom til å holde den. Hvis han, før han gav dem loven, visste at de ikke kom til å holde den, hvorfor gjorde han det da?

La meg ta meg en smule litterær frihet her, og be deg bruke fantasien. La oss gå tilbake i historien til den gangen menneskene klaget til Gud, fordi de ikke klarte å glede Gud ved livet sitt. Kanskje samtalen var omtrent slik:

«Herre, det virker som vi ikke gjør deg fornøyd, uansett hva vi gjør. Hva er det egentlig du vil vi skal gjøre?» «Jeg vil at dere skal stole på meg og la meg lede dere minutt for minutt,» svarte Gud. «Vi har funnet årsaken til dette problemet, Gud. Hvis du bare vil fortelle oss hva vi skal gjøre, skal vi gjøre det, og alt kommer til å ordne seg.» «Nei,» svarte Gud, «det handler ikke om hva dere gjør. Det handler om tilitt. Bare stol på meg!» «Nei, Herre. Bare gi oss en liste med bud. Hva er det som trengs for å få alt i orden med deg?» «Jeg vil ikke gi dere noen liste. Bare stol på meg!» svarte Gud. «Gi oss en liste, Herre!» forlangte Israel. «Jeg vil virkelig heller at dere stoler på meg,» svarte Gud igjen. «Gi oss en liste. Si hva vi skal gjøre! Si hva vi skal gjøre!» De gav seg ikke.

Omsider kom tiden da Gud gav dem en skrevet lov. «Jeg har notert ned en del ting her som viser min evige renhet.» «Få dem! Vi skal følge dem. Endelig vet vi hva vi skal gjøre. Gi oss listen med en eneste gang!» Så på Sinaifjellet gav Gud dem loven ved Moses. Israel kastet et blikk på budene og sa straks: «Vi greier da ikke å gjøre dette!» «Akkurat,» sa Gud.

Gud trodde ikke et øyeblikk at mennesket kom til å holde loven. Husk at han vet alt. Han gav ikke loven fordi han trodde at menneskene kom til å holde den, men heller fordi menneskene trodde at de kunne holde dem. De levde i den villfarelsen at bare de fikk klare regler, ville de kunne

oppnå å stå rettferdig for Gud på grunn av det de gjorde. Så Gud gav dem loven for å demonstrere at man aldri kan bli rettferdig ved å holde religiøse bud. Lovens hensikt er at vi skal bli fortvilende frustrert, slik at vi gir opp alt håp om at vi skal kunne lykkes i å leve på en måte som Gud har behag i. Den tvinger oss til å innrømme at vi ikke klarer å leve rettferdig, og derfor driver den oss til Kristus, slik at vi kan ta imot rettferdigheten som en gave fra ham. Lovens hensikt er å puste til synden, slik at vi blir nødt til å innse hvor håpløst vi er stilt, hvis det ikke var for den nåde og barmhjertighet Gud gir oss gjennom Jesus Kristus.

LOVISKE DISIPLER

Alle kristne skjønner at det er umulig å bli frelst ved å følge religiøse regler. Likevel tror mange at når man først blir en kristen, forandrer strategien seg. La oss se på hvordan man vanligvis leder «Bill» til tro på Kristus og så begynner å «disiplinere» ham etter at han er blitt frelst.

Lær en mann boem han er i Kristus, så kan ingen hindre ham i å gjøre gudfryktige gjerninger. Prøv å kontrollere ham med bud, så legger du til rette for at han blir ødelagt, åndelig sett.

«Bill, du er helt nødt til å sette din lit til at Jesus vil frelse deg. Det er alt som trengs. Hva? Slutte med dårlige vaner? Nei, du misforstår, Bill. Du trenger ikke å gjøre noe som helst for å bli frelst. Bare tro på Jesus. Hva? Gå i kirken? Nei, min venn, sett bare din lit til Kristus og ta imot ham. Slutte å

banne? Du skjønner ikke hva jeg sier, Bill. Det dreier seg ikke om hva du gjør, men om hva han har gjort. Å bli en kristen dreier seg bare om Jesus! Bare stol på ham, bare tro. Det skjer ved tro, Bill. Du trenger ikke gjøre noe. Han alene har gjort alt!»

Så setter Bill sin lit til Kristus og blir født på ny...

«Gud velsigne deg, Bill. Jeg er så glad for at du har satt din lit til Jesus. Nå når du er blitt en kristen, vil du vel begynne riktig, ikke sant? Jeg skal gi deg en del tips som vil hjelpe deg i gang med kristenlivet. Først må du komme i kirken søndag formiddag og fortelle pastoren at du er blitt frelst. Så må du bli døpt og medlem av menigheten. Du bør gå på alle gudstjenestene, inkludert søndag kveld og onsdag kveld. Du bør også bli med i mennenes misjonsforening. Og vitnetjenesten på tirsdager også. Kan du synge? I så fall bør du virkelig bli med i koret. Glem forresten ikke bibelgruppen! Og så er det noe som er helt nødvendig – du må begynne å lese i Bibelen. Les tre kapitler i Det gamle testamente og to i Det nye, så kommer du gjennom hele Bibelen på ett år. Dessuten må du ikke glemme å be – du bør be en halvtime hver morgen. Sa jeg forresten noe om å gi tiende?...» Er det noe rart at de Bilene vi når, til slutt løper ut bakdøren i kirken når ingen ser det? Vi sier at kristenlivet er et liv i nåde, men vår holdning til disippelskap avslører ofte en dårlig skjult lovishet, som til slutt tapper all livskraft ut av nye kristne. Jeg har vært pastor i over tjuue år, og jeg har sett mange trykke på utskytingsknappen og forsvinne fra menigheten kort tid etter å ha tatt imot Jesus. Andre, som ble værende, så til slutt ut som de hadde gjennomgått lovisk lobotomi. De gjorde fremdeles alle de riktige, kristelige tingene, men opplevde absolutt ikke noe liv ved det.

Når det er nåden som rår i en kristens liv, trenger han ikke noe religiøst Gestapo for å kontrollere hva han gjør, eller

diktere hvordan han oppfører seg. Det er viktig å bli en disippel, men bibelsk disippelskap betyr å styrke et menneske i forståelsen av hva det vil si å bli i Kristus, ikke indoktrinere ham med religiøse regler og påbud. Lær en mann hvem han er i Kristus, så kan ingen hindre ham i å gjøre gudfryktige gjerninger. Prøv å kontrollere ham med bud, så legger du til rette for at han blir ødelagt, åndelig sett. Vi ble ikke kalt til en åndelig pliktliste, men til åndelig hvile. Jesus sa at de som kom til ham, skulle finne hvile (se Matt 11,28). Et lovisk menneske blir skremt av å høre slikt. Han blir straks redd for at hvis et menneske kommer inn i hvile, kan det bli passivt.

GJØR NÅDEN OSS PASSIVE?

«Hvis jeg forteller folk at kristenlivet er et liv i hvile, vil ikke enkelte da misbruke sannheten og bli late?» spurte Ted. Jeg skjønner hvorfor han er bekymret. Ted er pastor, og han var redd for at menigheten ville bli treg og lat hvis han begynte å snakke om å vandre i nåden. «Hver eneste gang vi forkynner bibelske sannheter, risikerer vi at noen vil forvrenge det vi sier og bruke det på feil måte i livet sitt. Men det betyr ikke at vi skal unngå bibelske sannheter, bare fordi noen kan forvrenge det Bibelen sier,» svarte jeg. Det er lett å forstå Teds bekymring, jeg var bekymret for de samme tingene da jeg var pastor. Jeg var redd for at hvis jeg fortalte folk at de var fri fra alle krav og bare kalt til å glede seg over Jesus og bli i ham hele tiden, ville de kanskje ikke gjøre de tingene som trengtes for at menigheten skulle fungere. Jeg var redd for at læren om nåde skulle produsere passivitet.

Virkeligheten er at et menneske aldri blir lat av å hvile i Kristus. Å bli i Jesus betyr at vi helt og fullt stoler på at han vil få liv i livet vårt – vi tror at han stadig viser sitt liv gjennom oss. Når et menneske velger å leve på den måten, er det totalt

umulig å bli passiv! Nåden gir oss ikke frikort til å være late. Tvert imot setter den oss på guddommelig vis i stand til at vi kan leve ut den vi er, frimodig og med kraft! Det betyr ikke at vi kommer til å oppfylle forventningene til alle religiøse lovtræller som prøver å tvinge sin egen pliktliste på oss. Det betyr i stedet at livet vårt vil vise hva Jesus gjør gjennom oss.

En kristen, som har fått kraft og energi fra Jesus, er et aktivt menneske. Men aktiviteten er ikke skapt av egne anstrengelser, men av Jesus selv. Enkelte moderne disippel-treningsmetoder indikerer at vi nok er frelst av nåde, men det er opp til oss å vokse, ved våre egne anstrengelser. Men vi skal leve kristenlivet på samme måte som vi kom inn i det – ved tro. Paulus summerer opp det nye livet slik: «Vi lever i tro.»

2 Kor 5,7

NÅDEN SKAPER ÅNDELIG LENGSEL

Lovisk disippeltrening understreker plikten i kristenlivet. Nåden konsentrerer seg om mulighetene til å uttrykke Kristuslivet. Et liv styrt av loven blir drevet av plikt. En livsstil hvor nåden rå, ledes av lengsel.

Husker du «Bill», som vi ledet til Kristus, men kvalte med regler og påbud etter han var blitt frelst? Vår holdning til ham er typisk for holdningen i mange menigheter. Før et menneske blir frelst, sier vi: «Det handler bare om Jesus; bare om ham. Det dreier seg ikke om deg. Det gjelder bare ham!» Så snart han da har satt sin lit til Jesus, begynner vi å undervise: «Nå kommer det an på deg. Nå kommer det an på hva du gjør for ham.» Før frelsen sier vi hele tiden: «Det er ved tro! Tro! Tro!» Men i samme øyeblikk som noen blir født på ny, understreker vi: «Det er ved gjerninger. Gjerninger! Gjerninger!» For en selvmotsigelse! Paulus sa: «Dere har tatt imot Kristus Jesus som Herre, så må dere også leve i ham.» Kol 2,6 (uthev.

av forf.) Bibelen sier at vi skal leve som kristne på samme måte som vi først kom inn i det – ved å ta imot hans nåde ved tro!

Et lovisk disippelskapsprogram har sin rot i frykt. Det er frykten for at kristne ikke egentlig kommer til å leve et gudfryktig liv hvis de ikke blir overtalt eller presset, slik regler og påbud pleier å gjøre. Likevel vil ekte nåde motivere et menneske til å leve gudfryktig, mer enn tusen lover ville kunne greie. En lovtræll har altfor lave tanker om kraften av den iboende Hellige Ånd.

Når en kristen skjønner at han er fri fra loven, vil han oppdage at Guds iboende Ånd kommer til å motivere ham til å tjene. Da bygger tjenesten på hans forhold til Jesus, ikke på ytre krav om ytelse.

Selv for lenge siden, i Esekiels tid, holdt Gud fram løftet om den nådedagen vi nå lever i. Han talte gjennom profeten og sa:

Jeg vil gi dere et nytt hjerte og la dere få en ny ånd inne i dere. Jeg vil ta steinhjertet ut av kroppen deres og gi dere et kjøtt hjerte i stedet. Jeg lar dere få min Ånd inne i dere, og gjør det slik at dere følger mine forskrifter og tar vare på mine lover, så dere lever etter dem. Jes 36,26–27.

For flere tusen år siden visste Gud hva han en dag ville gjøre ved nåde. Esekiel profeterte om den dagen da de som kjente Gud, ville få et nytt hjerte og en ny ånd. Han forutså den tiden da de troende ville oppleve en innebygget lengsel etter å tjene Gud. De som kjente ham, skulle ikke lenger lyde hans bud av pliktfølelse. En troende ville få et nytt hjerte og bli motivert av lengsel. Han kom ikke lenger til å kjempe for å leve gudfryktig og holde budene. I stedet skulle Guds Ånd komme inn i mennesket og gjøre det slik at Guds folk nøye

fulgte hans bud, ganske enkelt ved å hvile i hans mektige nær-
vær. Esekiel forutsa at på denne nye dagen ville de som fulgte
Gud ikke lenger handle ut fra ytre lover, men heller ut fra det
indre livet de eide.

Vi lever i denne tiden! Når nåden rår i en kristens liv, er
han et motivert menneske. Aktivt tjener og lyder han Gud,
fordi han ikke kan noe annet! Bare prøv å stoppe ham. Det
går ikke. Ham er et menneske med et oppdrag, og oppdraget
drives fram av universets allmektige Gud, som har tatt bolig
i ham. Ikke prøv å fortelle et menneske som lever i nåden om
hva ham må gjøre. Han kommer til å svare at du bare kan
holdt påbudene dine for deg selv, for han trenger dem ikke.
Hans motiver kommer fra en mye høyere og edlere kilde.
Hans livskilde er ikke en religiøs oppskrift; det er en virke-
lig person som bor i ham og uavbrutt fyller ham med energi,
kraft og åndelig liv!

REGLER STJELER SEIEREN FRA OSS

Min egen regel om familieandakt stjal seieren fra meg på det
området av livet. Det er selvfølgelig ikke noe galt i at en mann
leder familien i andakt. Men da jeg la meg under loven som
forlangte at jeg nøye skulle holde andaktsregelen, fikk selve
loven meg til å være ulydig. Det er slik religiøse påbud vir-
ker. De får oss alltid til å gjøre det stikk motsatte av det de
krever.

Har du noen gang slanket deg? I så fall burde det være
lett for deg å forstå hvordan loven får et menneske til å synde.
For noen år siden, da jeg nærmet meg førti, orket jeg ikke
tanken på at alderen og beltestørrelsen holdt på å nå samme
tall! (I tommer. O.a.) Derfor bestemte jeg meg for å gjøre
noe med det, og meldte meg på i kampen mot fett. (Jeg
likte ikke tanken på å bli en kristen som ser ut som en

Buddha). Jeg bestemte meg for å bli svært streng mot middel-
alderfettet.

Vanligvis spiser jeg pizza av og til, men da jeg begynte på
denne spesielle dietten, bestemte jeg meg for å kutte ut all
pizza på menyen. Vet du hvor mye fett og hvor mange kalo-
rier det er i pizza? Det er motbydelig. Ikke mer pizza på meg.
Ikke i det hele tatt. Ikke en bit. Det fantes dessverre en liten
hindring for at jeg kunne gjennomføre dette på en vellykket
måte. Tre av mine fire barn jobbet på pizzarestaurant. Jeg
snakker om steinbakt pizza. Herlig pizza. En av sønnene
mine stod for pizzastekingen i restauranten, slik at han kunne
lage vår helt spesielle variant. Han pleide å legge på haugevis
med ost og pepperoni og steke den så den fikk en tykk skorpe.
(Jeg får vann i munnen når jeg tenker på det, selv nå!)

*Jeg skal ikke spise pizza, sa jeg til meg selv. Før spiste jeg
pizza kanskje et par ganger i måneden... helt til jeg begynte
på slankekur. Plutselig ble jeg helt vill etter ovnsbakt pizza!*
Jeg ville helst ha det hver eneste dag. Det ble faktisk slik at
hver gang jeg tenkte på hva jeg skulle spise til neste måltid,
så skrek tankene mine: Pizza! Snart begynte jeg å tenke på
pizza hver gang jeg så mat som lignet det aller minste på det.
En dag kjøpte jeg gjennom et jordbruksdistrikt i Iowa og syn-
tes jeg kjente lukten av pizza. Senere skjønte jeg at jeg bare
hadde kjørt forbi en grisefarm.

---

*Lovisebeten presenterer budene som et
guddommelig ultimatum fra en streng
dommer. «Hvis dere elsker meg, får dere
sannelig holde budene mine.»*

Budet «du skal ikke spise pizza», skapte en altoppstu-

kende hunger etter å spise det! Det er det loven gjør med det åndelige livet vårt også. Uansett om et menneske er en kristen eller ikke – loven virker likedan på alle. Den blåser liv til ens ønske om å være ulydig. I Rom 7,5 beskrev Paulus det helt riktig: «Så lenge vi var i vår syndige natur, ble syndene og lidenskapene *vakt til live* av loven og virket i lemmene våre, så vi gjorde det som fører til død.» (Forf. uthev.) Trangen til å gjøre opprør blir vakt til live av loven.

I boken *Pilegrims vandring* er det en scene hvor Kristen går inn i et stort rom som representerer et menneskehjerte. Rommet er fullt av støv, som er et symbol på synd. Han tar med seg en stor kost (loven) og prøver å feie bort alt støvet. Men i stedet for å feie det bort, virvler han det bare opp. Det er nødvendig slik loven virker hver gang vi prøver å bruke den for å fjerne synd.

HVA MED BUDENE?

Siden budene stimulerer oss til å synde, hva skal så en troende gjøre med alle forskriftene i Det nye testamente? Sa ikke Jesus at hvis vi elsker ham, holder vi hans bud? (se Joh 14,15.) Jo, det gjorde han. Men når nåden rår i et menneskes liv, kommer han til å ha en helt annen holdning til budene i Det nye testamente enn en lovtrell har. Loviskheten presenterer budene som et guddommelig ultimatum fra en streng dommer. Når loven rår over et menneske, høres tonen i Jesu ord slik ut: «Hvis du elsker meg, får du sannelig holde budene mine!» Det er helt annerledes for en som lever i nåden. Han møter budene med ivrig forventning, ikke frykt og nervøsitet. Denne troende skjønner ordene til Jesus da han sa: «Hvis dere elsker meg, holder dere mine bud.» Når vi elsker Jesus, kommer vi til å holde hans bud. Lydighet er en naturlig reaksjon for en kristen som elsker Jesus. Vi har allerede

lært at uten kjærlighet er livløs medgjørighet det eneste vi har å tilby. Kjærligheten er grunnlaget for lydigheten vår, ikke loven.

Johannes understreket forholdet mellom kjærlighet og lydighet mot Guds bud da han sa: «Å elske Gud er å holde hans bud. Og hans bud er ikke tunge.» 1 Joh 5,3. En kristen som vandrer i nåden opplever det ikke som et stress å holde Guds bud. Å være lydige er en glede!

Når jeg skriver dette kapitlet er jeg i Pittsburgh, Pennsylvania, og jeg skal være her en hel uke. Tenk deg at jeg ber deg om råd når det gjelder mitt ansvar overfor min kone når jeg kommer hjem. Hvordan ville du reagere hvis jeg spurte om jeg må kysse henne når hun henter meg på flyplassen på lørdag? Hva ville du tro hvis jeg helt alvorlig spurte deg om hva jeg bør gjøre når jeg møter henne der? Du ville sikkert tro at siden jeg stilte et slikt spørsmål, måtte det være noe galt i mitt forhold til min kone. I et sunt ekteskap vil ikke en mann stille et så dumt spørsmål. Sannheten er at når jeg møter Melanie på lørdag, kommer jeg til å kysse henne. Jeg kan forsikre deg om at det ikke vil være pliktfølelse som vil få meg til å gjøre det. Kjærligheten til min kone kommer til å styre det jeg da gjør.

Slik har også budene i Det nye testamente sin plass i et nådeliv. De er vakre byggetegninger som viser hvordan livet ser ut når det får guddommelig kraft fra Jesu liv. Når det er nåden som rår, går vi til Bibelen og sier: «Herre, vis meg gjennom ditt Ord alle måtene Jesus kan vise sitt liv gjennom meg på.» Når vi møter et bud, kan vi glad utbryte: «Flott! Her er en måte Jesus kan uttrykke sitt liv gjennom måten jeg lever på!» Så budene er ikke en byrde, men i stedet en stor velsignelse.

NY MOTIVASJON

Nåden gjør at vår holdning til lydighet er kjærlighet og lengsel. I tiden før vi ble frelst, hadde vi absolutt ingen indre lengsel etter å leve et gudfryktig liv. «Men nå er vi løst fra loven, fordi vi er døde fra loven som bandt oss. Vi tjener Gud i et nytt liv, i Ånden, og ikke som før etter bokstaven.» Rom 7,6. I Ånden minner vi oss på at vi er døde for loven og ikke lenger er pliktige til å følge religiøse regler. Endelig er vi fri til å tjene Gud fordi vi ønsker det, ikke fordi vi må. Lovtreller er derimot ikke fri til å tjene Herren; de føler seg nødt til å gjøre det.

«Burde» er ammunisjon for geværet til en lovtrell. Den kommer til å drepe gleden i deg hver gang den treffer. Er livet ditt bygget på regler og påbud? Er du tilfreds med livet? Syndens hemmelige makt er lovens makt, men vårt våpen mot lovishet er kjærligheten til Jesus Kristus. Mens loven til slutt fører til sikkert nederlag, skaper nåden alltid den seier som bare Jesus kan gi.

Kjære Far!

Jeg innrømmer at jeg ofte er blitt offer for syndens hemmelige våpen. De reglene jeg har rettet meg etter, har virket så riktige. Men nå innser jeg at jeg aldri kommer til å oppleve ditt liv gjennom regler og bud. Jeg vet jo at jeg ble frelst bare på grunn av din nåde, men jeg har tatt feil og prøvd å vokse åndelig ved mine egne gjerringer. Jeg har satt min lit til min egen selvdisciplin og ikke til ditt liv i meg; det er nok for meg. Her og nå bekrefter jeg at det er du som er min seier. La meg få stole på deg og bli drevet av lengsel, ikke av plikt. Jeg elsker deg, Jesus. La det bli motivasjonen i livet mitt.

6

Å seire over synden

Da jeg var liten, likte jeg svært godt å leke med klinkekuler. Jeg pleide ofte å gå ut i hagen, tegne en sirkel på bakken, legge en håndfull klinkekuler «i gryten» og spille med klinkekulene i timevis. Jeg spilte ofte med vennene mine. Da la vi ti kuler i sirkelen hver og «skjøt» etter tur. Om jeg prøvde å vinne? Tja, jeg kan bare si at jeg hadde en stor pose med klinkekuler! Jeg kunne ikke forestille meg at jeg noen gang kom til å slutte med denne hobbyen. Jeg visste at jeg en dag ville bli så gammel at jeg ville se ganske dum ut der jeg lå på alle fire med yndlingskulen min, men jeg prøvde å ikke tenke på det. Jeg ville fortsette å spille for alltid.

En dag jeg øvde meg, hørte jeg noen rope på meg. Jeg så bort i bakhagen til kameraten min, Phillip, og jeg så at han var der sammen med Ricky og Danny. De stod under en basketballring som ikke hadde vært der dagen før. «Vi skal spille basketball, og vi trenger en fjerdemann. Blir du med?» Jeg lot klinkekulene ligge på bakken og så meg aldri mer tilbake. Jeg hadde fått en ny lidenskap. Jeg elsket å spille basketball.

Hver eneste dag gledet jeg meg veldig til å komme hjem

fra skolen, slik at jeg kunne storme ut i bakhagen og spille. Hver dag pleide vi å spille til det ble mørkt. Fredagene var ekstra spennende. Siden vi hadde skolefri dagen etter, lot foreldrene våre oss ofte få lov til å bli ute til det var ganske sent. Vi øvde oss på å skyte basketball til vi nesten ikke kunne se kurven. Det var paradiset for en tenåringsgutt.

Dette kan jeg gjøre resten av livet, tenkte jeg. Mr. Lambert på den andre siden av gaten spiller basketball fremdeles, og han er en voksen mann! Den gangen var jeg overbevist om at jeg kom til å spille basketball resten av livet. Jeg var helt avhengig av det.

Vi vinner ikke seier ved å bjempe mot synden, men ved å stadig se på Jesus.

En søndag da jeg var knapt seksten år, gikk familien min i kirken. Da jeg satt i søndagsskoleklassen den formiddagen, la jeg merke til ei ny jente som kom dit. Jeg hadde aldri sett henne før. Til da hadde jeg aldri vært på en date. (stevnemøte. o.a.) Da hun gikk forbi meg, så jeg undersøkende på henne – jeg mener at jeg *innså* at det nå kunne være greit å begynne å date. Jeg gikk hjem og stilte far det avgjørende spørsmålet: «Hvis jeg får en date en fredagskveld, kan jeg da få låne bilen din?» «Har du en date?» spurte far. Han var antagelig glad for å se sin eneste sønn begynne å bli voksen. «Nei, ikke ennå,» svarte jeg. «Men det er ei jente jeg gjerne vil gå ut med, hvis jeg kan få låne bilen.» «Hvem er det?» spurte han. «Ei jente jeg møtte i kirken i forrige uke,» sa jeg. «Greit. Hvis du får en date, kan du bruke bilen,» svarte han.

Tiden gikk tregt til neste søndag. Så snart gudstjenesten var over, tok jeg strake veien bort til den nye jenta. Etter litt nervøst prat, hoppet jeg i det: «Har du noen planer for fre-

dagskvelden?» spurte jeg. «Nei, hvordan det?» svarte hun. «Det kommer en ny Barbara Streisand-film denne helgen. Jeg tenkte at vi kunne gå og se den, og så stikke bort til Pizza Villa etterpå, hvis du vil,» sa jeg. «Fint, det høres gøy ut,» sa hun.

Fredagskvelden hentet jeg henne og gikk ut på min første date. Det gikk veldig bra. Dagen etter kom kameratene mine stormende bort til huset vårt ganske tidlig. «Hvor var du i går?» ville de vite. «Vi ventet på at du skulle komme ut. Vi spiller basketball *bør eneste fredag!*» utbrøt de, tydelig irritert over at jeg så skjodesløst var uteblitt fra denne hellige praksisen. Jeg rettet meg opp og løftet hodet. «Jeg hadde en date, gutter,» svarte jeg.

De ble ikke blide da jeg ringte jenta og bad henne med meg ut fredagen etter også. Hun sa ja. Jeg gikk faktisk ut med henne hver fredag de neste tre årene, og så giftet jeg meg med henne. Vi har vært gift siden 1973. Når jeg tenker meg om, kan jeg ikke huske sist jeg spilte basketball en fredagskveld. Jeg hadde funnet noe bedre!

DISIPLIN GIR OSS IKKE SEIER OVER SYNDEN

Når et menneske oppdager at han er involvert i en synd, er det ofte vanskelig å tenke seg at det kan komme en tid hvor han ikke kommer til å ha noen kontakt med den. Hvordan kan et menneske bli kvitt vasesyndene i livet? Det kommer i hvert fall ikke til å skje ved å bruke regler og påbud. Vi har allerede sett hvordan loven faktisk kan vekke et menneskes lyst til å synde. Tanken at en kristen skulle kunne beskytte seg mot synd ved å følge reglene nøye, er syndens hemmelige våpen mot en troende. Loven stimulerer *alltid* til synd.

Jeg liker absolutt ikke å sammenligne sunne aktiviteter som klinkekuler og basketball med synd, men jeg vil bruke mine erfaringer med dem som et bilde. Hvis noen da jeg var

guttunge hadde fortalt meg at jeg *måtte* kutte ut klinkekulene, ville jeg ha protestert. Hvis noen hadde nevnt at jeg ville bli nødt til å slutte å spille basketball da jeg var seksten, ville jeg gjort opprør mot selve tanken. Slik det ble, trengte jeg ikke streve for å gi opp noen av delene. Jeg ble rett og slett fryktelig opptatt med noe annet, som jeg hadde mer lyst til. Man kan kanskje si at Melanie satte meg fri fra basketball. Det var ikke noen kamp for meg; jeg ble rett og slett opptatt med henne, og basketballen bleknet liksom bort.

Det er slik Jesus kan sette oss fri fra syndene våre! Når vi lærer hvem Jesus er i oss, og hvem vi er i ham, oppdager vi at synder, som vi en gang tenkte at vi aldri ville kunne leve uten, mister tiltrekningskraften. Vi vinner ikke seier ved å kjempe mot synden, men ved stadig å se på Jesus. Paulus sier det ganske treffende i Kol 3,13:

Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, hvor Kristus sitter ved Guds høyre hånd. La sinnet være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden. Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.

Vi kommer aldri til å vinne over synden med ren og skjær viljestyrke eller selvdisciplin. Den slags negativ motivasjon får oss til å flytte blikket bort fra Jesus og til syndene våre. Vi skal fokusere på ham, ikke på synden! Etter hvert som vi blir mer og mer forelsket i Jesus, vil de syndene som vi før kjørtegnert så varmt, bli stadig mindre tiltrekkende for oss helt til vi *ønsker* å gi slipp på dem.

Da jeg var liten, sang vi av og til en gammel sang som klart viser Guds måte å overvinne synd på. Den lyder omtrent slik: «Vend ditt blikk imot Jesus, se rett på hans herlige ansikt; og jordens ting vil gli langsomt bort i lyset fra hans herlighet

og nåde.» Det er ikke egne anstrengelser som avviser synden. Medisinen blir aldri noe annet enn Jesus.

Å HØSTE DET VI SÅR

Å tro at vi kommer til å vinne seier når vi konsentrerer oss om synden, er å nærme seg saken på helt feil måte. Ikke bare kommer det til å hindre seier når vi fester blikket på kjødet, men det kommer faktisk til å påskynde faller. En lovtrell konsentrerer seg alltid om hvordan han skal leve, men nåden når når vi fokuserer på Jesus.

De som lever etter sin syndige natur, er bare opptatt av det som hører mennesker til. Men de som lever etter Ånden, er opptatt av det som hører Ånden til. For det mennesket av naturen trakter etter, fører til død, men det Ånden vil, leder til liv og fred. Rom 8,5-6

Paulus hevder at uansett hva du fester blikket på, kommer det til slutt til å bestemme hva du gjør. Hvis et menneske stadig tenker på fiske, er det bare et tidsspørsmål når han begynner å tenke på å kjøpe seg en fiskebåt. De som stadig tenker på fotball, kan man som regel finne foran TV-en i helgene, hvor de ser på fotball – eller de spiller på et jorde sammen med venner.

Hvis et menneske stadig tenker på kjødets synder, bør han ikke bli overrasket når han gjør det han har tenkt på. Et menneske garanterer sitt eget nederlag når han bestemmer seg for å overvinne synden ved å konsentrere seg om den. Det spiller ingen rolle om han ber Gud om hjelp. Gud kommer ikke til å velsigne våre anstrengelser for å seire over synden etter at vi er blitt frelst, mer enn han gjorde før vi ble frelst. Han vil vi skal skjønne at våre anstrengelser for å over-

vinne synden er bortkastet, slik at vi vil begynne å konsentrere oss om Jesus. Så lenge vi prøver å vinne seier ved det vi gjør, vil han vente tålmodig til vi har brukt opp alle mulighetene våre. Da kommer han selv til å gjøre for oss det vi ikke greier. Når vi er kommet dit, er vi klare til å ta imot hans svar.

LØGNER SOM BINDER

Det første skrittet i å oppleve frihet fra synd, er å forstå en kristens holdning til synd. Mange troende som føler at de er slavebundet av en synd, tror helt feilaktig at de elsker den. De antar at det er helt umulig å bli fri fra noe de elsker.

«Jeg hater meg selv!» Dette var det første Jim sa etter at vi var blitt presentert for hverandre. Han hadde bestilt time hos meg for å snakke om et «personlig problem». «Hvorfor det?» spurte jeg. Da han begynte å forklare saken for meg, skjønte jeg at han var henfallen til pornografi. «Jeg kan ikke for det,» sa han. «Jeg elsker pornografiske filmer. Jeg lover meg selv at jeg ikke skal se på dem mer, men likevel vender jeg regelmessig tilbake til videosjappa og låner filmer 'under disken'»

Mange skjønner ikke at det er mulig å glede seg over synden og hate den samtidig.

Hvis du ikke hater synden, kommer du ikke til å kjempe mot den.

Jim var offer for den samme løgnen som holder mange kristne fanget i synd. Han bekjente at han hatet seg selv og elsket synden. Sannheten var at han ikke engang kjente seg selv. Og en ting var sikkert: Han elsket ikke denne synden som hadde fått ham til å komme til meg, fullstendig despe-

rat. I ukene som kom, fikk jeg delt noen sannheter med ham, og til slutt satte de ham fri.

Jesus sa: «Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal sette dere fri.» Joh 8,32. Guds sannhet setter alltid mennesker i frihet. Det ligger i dette utsagnet at hvis sannheten setter et menneske fri, vil løgnen binde det. I den grad en kristen føler seg bundet, tror han på løgn. Men når han tror på sannheten, finner han frihet.

SYND ER AVSKYELIG FOR EN KRISTEN

Jim trodde at han elsket sin hemmelige synd. I virkeligheten elsket han den absolutt ikke. Han gjorde den feilen å tro at han elsket synden, fordi han stadig gjentok den. Hvis han virkelig hadde elsket synden, ville han aldri kommet på mitt kontor for å få hjelp. Han hadde vært helt tilfreds med å fortsette i den. Grunnen til fortvilelsen var at han var slavebundet av en synd han hatet.

Paulus beskriver sitt eget møte med synd og sier:

For jeg skjønner ikke hva jeg selv gjør. Det jeg vil, gjør jeg ikke, og det jeg avskyr, det gjør jeg... Viljen har jeg, men å gjøre det gode, makter jeg ikke. Rom 7, 15 og 19

Paulus bekjenner oppriktig at han syndet. Jeg er glad for at han var ærlig om det. Du må ikke tro at du er den eneste som har kjempet med personlige synder. Mannen som skrev de fleste bøkene i Det nye testamente, innrømmer åpent at han til tider har kjempet hardt mot synden.

Paulus bekrefter at selv om han gjorde synd, var det ingen ting i ham som elsket den. I Rom 7,15–25 beskriver han hvilken holdning han har til sine egne synder. Etter at han har beskrevet kampen, utbryter han i vers 24: «Jeg ulykkelige

menneke! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?» Paulus var fortvilet på grunn av synd. Det kommer også enhver kristen som kjemper mot synden, til å oppleve.

Kommer du på en synd i ditt eget liv når du leser dette? Det er viktig for deg å innse din egentlige holdning til synd, for at du skal bli satt fri fra dens makt. Ikke la deg lure til å tro at du elsker synden, bare fordi du vender tilbake til den og finner glede i den. Bibelen sier at synden gir glede for en kortere tid, men etter hvert blir det en ganske tom glede i en troendes liv. Mange skjønner ikke at det er mulig å glede seg over synden og hate den samtidig. Hvis du ikke hater synden, kommer du ikke til å kjempe mot den. Hvis du ikke hatet synden din, ville du ikke kjempe mot den. Det faktum at du finner glede i den, sier ingen ting om deg, men demonstrerer ganske enkelt at synd kan gi glede. Jim skjønte ikke dette og hadde trodd løgnen om at han elsket pornografi.

SYNDEN BOR I EN TROENDE

Jims utsagn om at han hatet seg selv, avslører en annen løgn han trodde på – en løgn som holdt ham bundet. Han identifiserte seg med den synden som holdt ham fast. Han trodde at pornografi var en del av den han var som mann. Han skilte ikke i det hele tatt mellom synden og sin identitet som mann. Derfor så han på seg selv som sin egen verste fiende.

Jims misforståelse er vanlig blant dem som ikke skjønner hvilken identitet de har i Kristus. Før et menneske vet hvem han er, vil måten han lever på og identiteten hans smelte sammen og bli hans selvbylde. Men Bibelen sier at når en kristen synder, er ikke synden et bilde av hvem han er, man bare av hva han gjør når han ikke stoler på at Jesus i ham vil lede måten han lever på.

Da Paulus beskrev sin egen syndige oppførsel, gjorde han to punkter helt klare. Først sa han hvor inderlig han hatet denne synden. Så satte han et absolutt skille mellom sin egen identitet og syndens makt i ham. To ganger sa han at når han syndet, var det ikke lenger han som syndet, «men synden som bor i meg». Rom 7,17,20.

Prøvde Paulus å unngå å ta ansvar for synden da han sa det? Antydning han, slik enkelte gjør, at «djevelen fikk meg til å gjøre det». Absolutt ikke. Paulus tok hele ansvaret for de valgene han gjorde. Han klargjorde bare at når en kristen synder, står det i motsetning til hans egen natur. I sin uttalelse om synd, avslørte han at det var en makt, en lov, inne i ham som ikke var han.

Det er få troende som skjønner at det i hver og en av oss finnes en makt som drar oss mot syndige handlinger. Bibelen sier at denne makten eller loven har bolig i kroppen vår. Rom 7,23. Likevel er denne loven ikke vårt egentlige jeg. Det er et faktum vi må være klar over hvis vi vil oppleve seier. Da sønnen min, Andrew, var tjue år, falt han på en byggeplass, brakk ryggen og måtte opereres. Tenk deg hvordan det kunne ha utviklet seg hvis kirurgen ved et uhell skulle ha glemt en svamp inni ham da de sydde igjen såret. Noen dager etter kunne samtalen blitt omtrent slik, da legen kom på visit.

«Hvordan har du det, unge mann?»

«Jeg tror det er noe alvorlig galt med meg,» doktor.

«Hvorfor tror du det?» spur legen.

«Det er flere grunner. For det første har jeg vært forferdelig tørtst etter operasjonen. Jeg kan bare ikke få nok vann! Dessuten er det en ting til. Jeg har ikke tømt blæren siden jeg kom ut av operasjonssalen.»

«Hmm, vi må nok ta noen prøver for å se hva problemet er,» sier legen. «Bestill time til røntgen for denne pasienten med en gang,» sier han til sykepleieren.

Noen timer senere kommer legen tilbake og går bort til sengen med et ganske fårete uttrykk i fjeset. «Jeg har funnet grunnen til problemet, gutten min. Det er ikke noe galt med deg,» men det er noe galt i deg!

Denne dumme lille illustrasjonen demonstrerer akkurat hvilket forhold en kristen har til synden i seg. I mange år trodde jeg faktisk at jeg måtte være et ganske ondt menneske innvendig. Jeg hadde et inderlig ønske om å ære Gud, men jeg så også noe som jeg trodde var en annen side av meg. Jeg trodde jeg hadde en «ond tvilling» boende i meg, som ville ha kontroll over måten jeg levde på. Derfor bad jeg ofte Gud om hjelp til å undertrykke denne onde delen av meg. Jeg strevde hardt for å bli kvitt det som jeg trodde var en ond del av meg. Paulus setter imidlertid et klart skille mellom seg selv og synden som var i ham.

Men hvis jeg gjør det jeg ikke vil, da gir jeg loven rett i at den er god. Så er det i virkeligheten ikke jeg som gjør det, men synden som bor i meg. For jeg vet at i meg, det vil si slik jeg er i meg selv, bor det ikke noe godt. Viljen har jeg, men å gjøre det gode makter jeg ikke. Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke, og det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg. Men gjør jeg det jeg ikke vil, er det ikke jeg som gjør det, men synden som bor i meg. Rom 7,16–20

Høres dette ut som en ond manns bekjennelse? Høres det ut som et menneske som elsker synd? Paulus sa at han gjorde de tingene som han ikke ønsket å gjøre. Han sa at ønsket om å gjøre godt alltid fantes i ham, til tross for at det han gjorde, til tider kunne tyde på det motsatte. Har du opplevd et lignende problem? Du har kanskje antatt at du er et ondt menneske, rett og slett fordi du merker at det er noe i deg som drar deg mot synden. Denne følelsen er imidlertid

ikke deg! Den er i deg, men den er ikke deg. Paulus fortsetter slik:

Jeg finner altså at denne loven gjelder for meg: Jeg vil gjøre det gode, men kan ikke annet enn å gjøre det onde. Mitt indre menneske sier med glede ja til Guds lov, men jeg merker en annen lov i mine lemmer. Den kjemper imot loven i mitt sinn og tar meg til fange under syndens lov som virker i lemmene. Rom 7,21–23

For en oppdagelse! En kristen er ikke ond! Det finnes noe ondt i en kristen, men selv er han ikke ond. «Jeg ser at det onde finnes i meg, jeg som ønsker å gjøre godt.» Han så forskjellen på syndens makt og sin egen identitet. Han så ikke på seg selv som et ondt menneske, men innrømmet at det onde bodde i ham.

NØKKELEN TIL SEIER

Vi tar et avgjørende skritt mot seier når vi innser at vi ikke er vår egen verste fiende. Fienden er syndens makt, som finnes i kroppen vår. Når vi klarer å skille mellom oss selv og vår iboende synd, kan vi ta neste skritt mot seier. Det inneholder svaret på et viktig spørsmål som Paulus stilte.

Han presenterer det avgjørende spørsmålet om synd i Rom 7,24 der han sier: «Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?» Å overvinne synden innebærer også å stille det riktige spørsmålet. I tjue år etter at jeg ble frelst, stilte jeg alle de gale spørsmålene. Et feil spørsmål kommer aldri til å føre deg til et riktig svar! Når det gjaldt min synd, spurte jeg noen ganger: «Hva skal jeg gjøre for å vinne seier?» Andre ganger bad jeg: «Herre, hvordan kan jeg vinne over synden?» Paulus stilte ikke slike spørsmål. Han innså at han ikke ville finne

nøkkelen til seier ved å spørre hva eller hvordan. Nøkkelen til seier over synden er hvem! Når vi spør om hva eller hvordan, antyder det at det må finnes en plan eller metode som kan sette et menneske i stand til å overvinne synd. Guds løsning er ikke en plan, men personen Jesus Kristus.

SVEVE MED JESUS

Det finnes iboende synd i hver eneste kristen, det er sannheten. Så lenge vi lever i vår fysiske kropp, må vi regne med det. Men Gud har gitt oss en motgift mot synden gjennom Jesus Kristus. Etter den lange utredningen om problemet i Rom 7 kommer han med denne klare sannheten i kap 8, vers 2: «For Åndens lov, som gir liv, har i Kristus Jesus gjort meg fri fra syndens og dødens lov.»

Hvert øyeblikk vi belt og fullt stoler på at han vil uttrykke sitt liv gjennom oss, kommer vi til å oppleve seier over synden.

Syndens og dødens lov finnes der bestandig og prøver stadig å dra den kristne ned i et uavhengig liv, men det finnes en annen lov som den kristne kan hvile i. Det er Livets ånd i Kristus Jesus. Den siste vil alltid ha forrett over den første. Når vi stoler på ham, vil Jesus aldri svikte når det gjelder å seire over syndens og dødens lov.

Tenk deg at du får høre at en mann har hoppet ned fra Empire State Building i New York. Hva ser du for deg da? Du kan stille mange spørsmål om hva som skjedde, men det er ett du aldri ville komme på å stille: «Falt han ned?» Du ville gå ut fra at han falt, fordi du kjenner til tyngdeloven. Det er en universell lov som gjelder alle.

Tenk om du så fikk høre at mannen som hoppet, hadde holdt seg fast i en hangglider? Ditt indre bilde ville straks forandre seg, for du kjenner også en annen lov, den aerodynamiske lov. Med denne ekstraopplysningen ville du ikke se for deg at mannen falt, men i stedet ville du se at han svede over bygningene i New York. Selv om du vet at tyngdekraften virker, ville du også skjønne at i en slik situasjon ville den aerodynamiske lov seire over tyngdekraften.

Slutter tyngdekraften å virke mens mannen svever rundt i hangglideren? Absolutt ikke, men mannen hviler i en høyere lov. Slik er det for den troende også. Selv om syndens makt alltid bor i en troende, vil syndens og dødens lov ikke kunne komme til uttrykk når den troende hviler i Kristus. Hvert øyeblikk vi er totalt avhengige av at han uttrykker livet sitt gjennom oss, kommer vi til å oppleve seier over synden.

Hva ville skjedd hvis mannen med hangglideren bestemte seg for å sveve videre alene, uavhengig av den? I samme øyeblikk ville tyngdekraften igjen begynne å virke, og han ville falle rett ned. Hvis han velger å slippe taket i hangglideren, ville ingen bli overrasket over at han falt. De ville faktisk ikke vente noe annet.

Når en kristen blir i Kristus og stoler på ham som sin livskilde minutt for minutt, kommer han til å oppleve seier over synden. Men hver gang en troende bestemmer seg for å fungere atskilt fra Jesus, kommer han til å synde. Han har ingen annen mulighet. Det finnes ikke noe ingenmannsland. Enten velger en kristen å være totalt avhengig av Kristus, eller så gjør han det ikke. Når måten vi lever på blir ett med vårt fellesskap med ham, blir seier et naturlig uttrykk for hans liv i oss. Vi svever over den iboende synden, som vil trekke oss ned, fordi vi blir båret oppe av hans kjærlighets milde bris.

En kristen kommer aldri til å bli fri fra synd så lenge han bor i sin fysiske kropp. Men når nåden rår i den troendes liv,

kan han finne frihet fra syndens makt. Gud vil selvfølgelig la oss få lov til å leke i syndens søledam, hvis det er det vi vil. Men jeg vil oppmuntre deg til å se opp fra syndene dine og se godt på Ham som står ved siden av deg. Når du ser hvor ufattelig vakker han er, og hører stemmen hans kalle på deg, skal du ikke bli forbauset om du får lyst til å forlære syndene dine og følge ham. Og hvorfor skulle du så ønske å se deg tilbake?

Kjære Far!

Du kjenner til alle syndene i livet mitt. Takk for at du har vist meg at jeg hater dem, selv når jeg har funnet glede i dem. Jeg innser at syndene ikke viser hvem jeg egentlig er. Fra nå av velger jeg å feste blikket på deg, ikke på synden. Herre Jesus, jeg kan ikke selv sette meg fri fra synden. Jeg stoler på at du skal gjøre det, slik at jeg opplever seier over syndens makt. Lær meg å ta imot din kjærlighet, slik at jeg blir så opptatt av å være nær deg at syndene rett og slett blir borte. Jeg stoler på at du vil gjøre det mulig for meg å oppleve den friheten du gir.

Z

Å kjenne Guds vilje

«Be for meg om at jeg skal kunne kjenne Guds vilje,» sa Brent. «Jeg har tre jobbtilbud, og jeg er ikke sikker på hvilket han vil jeg skal ta. Jeg ønsker ikke å komme bort fra Guds fulle komne vilje ved å ta en jobb han ikke vil jeg skal ha. Vær så snill å be om at det riktige valget snart skal bli helt klart for meg.»

Brent var en nær venn, og jeg visste at han hadde et oppriktig ønske om å ære Gud i valgene han tok i livet. Likevel skjønte jeg at han var svært bekymret over hva han skulle velge denne gangen. Han hadde vært arbeidsløs i nesten tre måneder, men nå hadde han fått tre tilbud i løpet av noen dager. Det ironiske i saken var at han hadde virket mer avslappet i den tiden han hadde vært arbeidsløs, enn han var nå når han hadde tre jobbtilbud. Jeg syntes de hørt bra ut, alle tre, men han var så redd for ikke å velge riktig at han ble helt anspent.

Brent trengte å lære hvordan han kunne bruke nåden når han skulle ta en avgjørelse. Når nåden rår i et menneskes liv, får han et nytt perspektiv på alt. Han begynner å skjønne at

hver minste detalj i livet flyter ut fra hans forhold til Gud. Nåde betyr at Gud gjør alt. Vi bare tar imot fra ham og samarbeider med ham hele tiden. Å vandre i nåden betyr ikke at vi er passive i dagliglivet. Det betyr tvert imot at vi er trygge når vi gjør noe, og hviler i det faktum at Gud vil ta initiativ til, utføre og fullbyrde sin plan i livet vårt.

Mange troende får ikke del i den gleden Gud hadde tenkt å gi dem, fordi de ikke skjønner hvordan hans nåde virker i oss for å fullføre den gode planen han har for oss. Gud har en utrolig flott plan for livet ditt. Og det er ikke noen stansdardplan heller. Han har skapt en spesiell plan bare for deg. Selv før du ble født, så han deg og tilpasset sin plan for livet ditt. En av de største gledene i livet er å vite at du opplever nettopp det målet du ble født til. Det å oppfylle Guds plan er ikke et luftig, uoppnåelig mål. For kristne er det absolutt mulig å glede seg over å vite at vi er midt i Guds plan.

NYTT PERSPEKTIV

Vil du gjerne oppleve gleden ved å være trygg på at du gjør Guds vilje? Da er det viktig at du skjønner forskjellen på en lovisk holdning til Guds vilje og å hvile i hans nåde. For en lovtrell handler Guds vilje om innsats. Han tror at han selv er ansvarlig for å finne Guds fullkomne plan og gjennomføre den. Han er ofte oppriktig, men denne innfallsvinkelen lurer ofte fra ham det største godet ved Guds vilje. Den største gleden ved å oppleve Guds vilje er å oppleve Gud selv! Men lovtrellen er så opptatt med å ta riktige valg, at han går glipp av å glede seg over nærheten med Gud. En slik kristen tror at han har en jobb å gjøre for Gud. På grunn av den sterke trang til å gjøre noe, blir han ofte et bedre menighetsmedlem enn kristen. Han kan ofte få gjennom mange gode ting. Det eneste problemet med det han gjør, er at det ikke finnes

spor av Gud i aktiviteten hans. Det er et alvorlig problem.

JESUS ER GUDS VILJE

Startpunktet for å skjønne hva Guds vilje er, må være nåde. Husk at loviskhet er en måte å leve på hvor vi prøver å gjøre åndelig fremgang ved det vi gjør. Lovtrellen spør: «Hva er Guds vilje for meg?» Men før vi kan få en riktig holdning til hva som er Guds vilje, må vi få et godt forhold til hvem som er Guds vilje. Guds vilje er ikke først og fremst en plan, men en person. Jesus Kristus er Guds vilje. Når man kommer i riktig forhold til ham, blir det å gjøre hans vilje et naturlig resultat av at vi er ett med ham.

Mange kristne lever som deister. En deist tror at Gud i bunn og grunn skapte verden, fylte den med energi som en bil og så trakk seg tilbake for å se den gå sin gang. I deisme er det svært lite personlig kontakt mellom Gud og hans verden. Den antyder at Gud har gitt bilen (jorden) energi, og nå er det opp til mennesket hvor han kjører den. De fleste kristne ville selvfølgelig protestere på et slikt syn. Vi tror at Gud er svært opptatt av alle detaljer her i verden. Likevel er det mange kristne som oppfører seg som deister når det handler om Guds vilje. De venter at Gud skal vise dem hva han vil, slik at de kan gå ut og gjøre det. I sin bok *Experiencing God*, bruker Henry Blackaby et flott bilde for å illustrere hvordan Gud tenker å gjøre sin vilje i oss. Blackaby sier at en person kan komme til et sted han ikke har vært før på to måter. Han kan be om veibeskrivelse fra en han kjenner, som har vært der. Kjennemannen kan tegne et kart som klart og tydelig viser hvordan han skal nå målet. Det kan godt hende at denne metoden virker, forutsatt at den reisende kan lese kart. Det finnes imidlertid en annen måte som ville garantere at han nådde målet. I stedet for å be om et kart, kunne han be kame-

raten bli med i bilen og vise vei mens de kjørte. Slik ville kameraten selv bli kartet.

En person som blir styrt av loven, vil oppriktig søke Guds vilje, men likevel aldri være trygg på at han har funnet den. En som lever nær Jesus vil finne den, uten å kjempe for det.

Det er en fullkommen beskrivelse av hvordan Jesus oppfyller Guds vilje i oss. Når vi innser at vi er ett med ham, blir han Guds vilje for oss. Han kommer til å vise sitt liv gjennom oss slik at hver minste detalj av Guds vilje blir oppfylt i måten vi lever på. Jesus er den som kan få oss til å se og gjøre Guds vilje. Paulus sa: «For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter hans gode vilje.» Fil 2,13. Gud i oss kommer til å oppfylle Faderens plan når vi er trukket inn i en stadig bevissthet om vår enhet med Kristus. For å stemme bedre med bildet jeg brukte: Jesus er ikke bare kartet vårt – han er sjåføren, bilen og veien. Han er alt for oss!

HVA SØKER DU ETTER?

Rett forstått er det et edelt mål å søke Guds vilje. En klar forståelse vil dra den troende mot Jesus Kristus. Når nåden rår i avgjørelsene vi tar, blir vi opptatt med ham, ikke med en plan.

Tendensen til å lete etter den riktige stien fører også med seg en skjult fare. Det gir oss ansvaret for å finne ut hva som er Guds vilje. Når nåden rår, får mennesket gode gaver, og det er Gud som gir dem. Under nåden er det derfor ikke en

7. Å KJENNE GUDS VILJE

kristens plikt å finne Guds vilje. Det er heller slik at Gud vil åpenbare sin vilje til dem som hviler i ham. En person som blir styrt av loven, vil oppriktig søke Guds vilje, men likevel aldri være trygg på at han har funnet den. En som lever nær Jesus vil finne den, uten å kjempe for det.

I Apgj 13 presenterer Lukas en bibelsk måte å lære Guds vilje å kjenne på. Det handler om da Paulus og Barnabas ble sendt på misjonsreise til menigheten i Antiokia. Hvordan viste denne menigheten hvem de skulle sende ut som sine aller første misjonærer? Det fantes ikke noe misjonsråd hvor de viktigste menighetslederne bestemte at kirken burde begynne et misjonsprogram. Hvordan visste disse første kristne Guds vilje når det gjaldt den store misjonæren Paulus? Lukas forteller oss hvordan det skjedde.

I menigheten i Antiokia var det noen profeter og lærere: Barnabas og Simeon med tilnavnet Niger, Lukius fra Kyréne, Manaen, pleiebror til fyrst Herodes, og dessuten Saulus. En gang de holdt gudstjeneste og fastet, sa Den Hellige Ånd: «Ta ut Barnabas og Saulus for meg, så de kan gå til den oppgaven jeg har kalt dem til.» Etter faste og bønn la de sine hender på dem og lot dem reise. Apgj 13,1–3.

Nøkkelen til deres forståelse av Guds vilje var at den ble åpenbart for dem «mens de holdt gudstjeneste og fastet». Disse første kristne søkte ikke bare Guds vilje, de søkte Gud, og han snakket tydelig til dem og gjorde helt klart hva han ville. De oppdaget planen mens de søkte Gud personlig.

Loviskheten insisterer på at vi selv skal finne Guds vilje. Under nåden er det Gud som får fortelle oss om sin vilje, når vi lever i nært fellesskap med ham. Loviskheten legger en byrde på de kristne: De må høre godt nok etter for å høre

hva Gud sier. En kristen som blir styrt av nåde, vet at Gud så absolutt er i stand til å snakke høyt nok til å bli hørt!

Forestill deg at jeg kommer inn på rommet hvor tenåringssonnen min ser på TV. «Jeg vil at du skal klippe plenen, David,» sier jeg kanskje. Han reagerer ikke, for han er helt oppslukt av programmet han ser på.

«Hørte du hva jeg sa, David? Jeg vil at du skal klippe plenen,» gjentar jeg. Fremdeles ingen reaksjon.

«David!» sier jeg, høyere nå. «Ja?» svarer han omsider. «Jeg vil at du skal klippe plenen.» «Greit det,» pappa.

Blir jeg sint på sønnen min fordi han rett og slett ikke hørte meg? Selvfølgelig ikke. Jeg ville aldri kjefte på ham og si: «Når du ser på TV, får du sannelig holde et halvt øre åpent mot meg, i tilfelle det er noe jeg vil du skal gjøre!» Jeg skjønner at denne gangen er det jeg som har ansvar for kommunikasjonen.

Slik er det med Gud også. Han er vår himmelske far, og det er hans ansvar å få oss til å høre etter når han snakker. Du trenger ikke bekymre deg for å ha gått glipp av Guds vilje fordi du ikke hørte godt nok etter. Når du blir i Kristus, tar han ansvaret for å få deg til å høre etter.

Hva er det du leter etter? Hvilken glede ville en kristen ha av å skjønne Guds plan for ham, hvis han ikke opplevde å være ett med Jesus Kristus? Hvis det ikke var for hans kraft, hvordan kunne vi så nå hans mål? Hvis vi har flere valgmuligheter, spiller det da noen rolle hva vi velger, hvis vi prøver å gjennomføre planen i kraft av egne evner og anlegg? Selv om vi visste hvilken plan som var riktig, ville det ikke ha noen hensikt å prøve å gjøre Guds vilje uten å være fullstendig avhengig av ham. Når vi lever i avhengighet, kommer hans vilje til å bli åpenbart uten at vi må kjempe i det hele tatt. Slik kan man finne Guds vilje gjennom nåden!

SAMARBEIDE MED ÅNDE

Selv om det er Guds ansvar å åpenbare sin vilje og ikke vårt å finne den, kan likevel en troende ha peiling på prosessen Gud bruker for å åpenbare sin vilje. Ikke misforstå det faktisk at kristne slipper å streve for å finne Guds vilje. Det betyr ikke at de er passive i denne prosessen. Bibelen lærer oss hvordan vi kan samarbeide med Gud på en måte som gjør det enklere for ham å åpenbare sin plan for oss. Det finnes en måte å vise Guds vilje i livet vårt på.

Ved Guds barmhjertighet formaner jeg dere, brødre, til å bære legemet fram som et levende og hellig offer som er til Guds behag. Det skal være deres åndelige gudstjeneste. Og la dere ikke lenger prege av den nåværende verden, men la dere forvandle ved at sinnet fornyes, så dere kan dømmes om hva som er Guds vilje; det gode, det som er til hans behag, det fullkomne. Rom 12, 1-3

Paulus sier at det finnes en måte å vise Guds vilje i livet vårt på. Vi trenger ikke vandre gjennom livet og lure på om vi er i Guds vilje eller ikke. Når vi samarbeider med Den Helige Ånd og er lydige mot Guds ord, er det garantert at vi kommer til å finne hans vilje på en måte som er «god, til hans behag og fullkommen».

Å VÆRE ET LEVENDE OFFER

Paulus peker på at vår første reaksjon overfor Gud når det gjelder å finne hans vilje, er å overgi oss til ham som «et levende og hellig offer». Hver eneste jøde i Roma skjønnte hva Paulus refererte til når han brukte dette uttrykket. Da Abrahamams sønn, Isak, endelig var født, sa Gud til Abraham at han

skulle ta sin eneste sønn og ofre ham på fjellet Moria. 1 Mos 22,1-14 forteller historien om hvordan Isak ble tatt med til fjellet, bundet og lagt på et alter. Der skulle han drepes med kniv, av sin egen fars hånd. Isak ble helt sikkert skremt da han skjønnte hva faren hadde tenkt å gjøre. Likevel står det ingen ting i fortellingen om at han kjempet mot Abraham. Faren var en gammel mann, og det ville ikke vært noen kunst å vinne over ham. Likevel virker det som Isak overgav seg til farens vilje og lot seg binde og legge på alteret. Det var først da en Herrens engel stoppet Abraham, at Isak skjønnte at han ikke skulle dø.

Paulus sier at for å vise Guds vilje i livet vårt, må vi bli som Isak. Vi må overgi oss fullstendig i Guds hender og til hans mål og hensikt, uansett hva det måtte være. Total overgivelse til Gud er grunnlaget for å kjenne hans vilje. Å overgi seg som et levende offer betyr at vi slutter å prøve å styre vårt eget liv og overlater oss fullstendig til ham. Dette fører til en tillitsfull holdning til ham – uten noen som helst betingelser. Det bekrefter at vi vil stole på Gud og overgi oss til ham, akkurat som Isak overgav seg til Abraham.

---

*Den eneste måten å bli fri til å oppleve
Guds vilje på, er å gå gjennom livet med et
løst grep på alt omkring oss.*

I mange måneder hadde Walt levd med en nagende frykt for at han kom til å miste jobben. Det gikk rykter om nedskjæringer i selskapet og at hans avdeling ville få flest kutt. Han brukte to måneder på å lete fortvilet etter jobb, uten å lykkes. «Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre hvis jeg mister denne jobben. Du vet at kona mi er hjemmевærende, og vi har ikke spart opp stort. Hvis jobben min blir kuttet ut, kommer vi

til å få alvorlige problemer.»

Hva ville du ha sagt til Walt? Ville du ha prøvd å oppmuntre ham ved å forsikre om at Gud helt sikkert ikke ville la ham miste jobben? Det ville ha vært en tabbe. Kristne kan miste jobben, akkurat som alle andre. Ville du berolige ham med at han garantert ville finne en ny jobb før han mistet den han hadde? I virkeligheten ville det kanskje ikke gå slik heller. Walt trenger å overgi jobbsituasjonen sin helt og fullt til Gud. Slik det er nå, holder han fast på at han har rett til en jobb. Når et menneske holder fast på sine personlige rettigheter, skaper han en situasjon hvor han kan bli tyrannisert av angst når disse rettighetene trues. Den eneste måten å bli fri til å oppleve Guds vilje på, er å gå gjennom livet med et løst grep på alt omkring oss. Han er den eneste tryggheten vi har i livet, og det holder!

Når vi legger oss helt i Guds hender, kan vi oppleve hvordan hans plan utvikler seg på måter vi aldri ville ha drømt om. Noen ganger virker det skremmende å gi slipp på vårt eget liv for å oppleve hans, men det er den eneste måten å finne og gjøre hans vilje på!

Jeg oppmuntret slett ikke Walt når det gjaldt jobbsituasjonen hans. Jeg forklarte at vi lar oss styre av det vi er redd for. Jeg oppmuntret ham til å be en overgivelsesbønn og frivillig gi avkall på retten til en jobb. Jeg rådet ham til stadig å tenke på at Gud var hans forsørger, ikke arbeidsgiveren. Bare ved å velge å bli et levende offer kunne han overvinne angsten som hadde holdt ham fanget.

I 1995, da det ble klart for familien vår at Gud kalte oss bort fra arbeidet som pastorfamilie og til å starte vår egen organisasjon, opplevde Melanie og jeg virkelig angst. Vi hadde akkurat bygget oss et nytt hus, som vi var svært glade for. Nå ledet Gud oss bort fra min faste inntekt som pastor og til et sted hvor vi ville måtte leve helt i tro. Vi måtte ha tillit til at

han ville skaffe oss inntekt. Innbilte stemmer begynte å hviske til oss om alt det som kunne gå galt hvis vi gjorde det vi trodde var Guds plan for oss. Muligheten for at vi ikke ville klare avdragene på huset og kanskje miste det, plaget oss begge. Ville et slikt skritt i tro vise seg å ta knekken på oss økonomisk? Vi var redde.

Redselen viste oss ganske snart at vi holdt fast på retten til det nye huset vi hadde bygget. Vi skjønte at den eneste måten å bli kvitt frykten på, var å overlate oss fullt og helt til ham. En fredag tilbrakte vi natten på en hytte på fjellet i nærheten, slik at vi kunne være alene og se angsten i øynene. Mens vi var der, skrev vi en liste over tingene vi hadde her i verden. Vi skrev også ned hver eneste redsel som dukket opp. Vi så på alle de vanskelige tingene som kunne skje hvis vi var lydige mot Gud og sluttet som pastorpar. Så tok vi listen, og sammen bad vi oss nedover alle punktene vi hadde skrevet ned. Vi gav opp retten til å bo i huset vårt – faktisk gav vi huset til Herren den natten. Vi gav avkall på alle rettighetene Gud hadde vist oss vi holdt fast på. Da vi reiste hjem neste dag, var vi fullstendig fri.

I dag er vi ikke bekymret for å miste huset. Vi kan ikke miste det nå, for vi har allerede mistet det. Nei, banken har ikke tatt det. Vi har faktisk aldri vært for sene med avdragene. Vi mistet det den natten på fjellet da vi gav det til Herren. Han lar oss fremdeles bo der, men vi er ikke redde for å miste det. Vi kan ikke miste noe som ikke er vårt.

Å VÆRE ET HELLIG OFFER

Å samarbeide med Den Hellige Ånd, slik at vi kan se Guds vilje, betyr at vi overgir oss helt, som levende offer. Men Paulus la også til at vi også skulle bære frem et hellig offer.

Denne siden av overgivelse blir som regel misforstått av

en lovtrell. Han tror det er hans ansvar å gjøre seg selv hellig ved disiplinert andaktsliv og religiøse systemer. Men når det er nåden som rår, vil et menneske forstå at det ikke er noe det kan gjøre for å helliggjøre seg selv. Det er heller ikke nødvendig, for en kristen har fått hellighet som en gave i Jesus Kristus. Hvis en troende ikke skjønner at han er blitt helliggjort ved å bli forenet med Jesus, kommer han aldri til å kunne glede seg over Guds vilje, fordi han er fokusert på seg selv.

For en kristen kommer både liv og hellighet fra samme kilde: Jesus Kristus. Vi skal ikke streve for å få noen av delene, men ganske enkelt tro hans ord og ta imot det han har gitt oss.

I samme setning i Bibelen står det at vi skal være et levende og hellig offer. Du kommer aldri til å høre noen si at en kristen bør prøve å være mer levende når han overgir seg til Gud. Vi vet at vi allerede er spill levende. Likevel er det mange som tror at de bør være mer hellige for å kunne overgi seg til Gud. Men for en kristen kommer både liv og hellighet fra samme kilde: Jesus Kristus! Han er vårt liv. Han er vår hellighet. Vi skal ikke streve for å få noen av delene, men ganske enkelt tro hans ord og ta imot det han har gitt oss. Paulus sa:

Dere er hans verk ved Kristus Jesus, han som er blitt vår visdom fra Gud, vår rettferdighet, helliggjørelse og forløsning, for at den som roser seg, skal rose seg av Herren, slik det står skrevet. 1 Kor 2,30–31. (Forf. uthev.)

Jesus er blitt vår rettferdighet, derfor innebærer den bibelske instruksjonen om å bære oss selv frem som et hellig offer, ganske enkelt at vi anerkjenner hvem vi er i ham, når vi overgir oss til Faderen. Når en kristen innser at han har rettferdighet i Kristus, vil han bli i stand til å ta imot når Gud åpenbarer sin vilje for ham. Han trenger ikke lenger slite med en feil oppfatning at han først må forbedre seg, før han helt kan overgi seg til Gud.

Å GJØRE GUDS VILJE

«Be for meg. Jeg må ta en viktig avgjørelse, og jeg ønsker ikke å komme utenfor Guds vilje,» forklarte Marie. «Du vet at Satan er en forfører, og jeg vil ikke bli forført. Be om at Gud skal beskytte meg mot å gjøre en tabbe. Jeg vil ikke ha det nestbeste av det Gud har tenkt for meg. Be om at jeg skal ta det riktige valget.»

Selv om Marie var oppriktig, var anmodningen hennes nesten en tilbedelse av Satan. Det hun sa, er typisk for mange kristne som vil finne Guds vilje og gjøre etter den. Legg merke til hvor sikker hun var på at Satan kunne forføre henne og lede henne på ville veier. Hun var redd for at hun skulle komme til å snuble ut av Guds vilje uten å ville det. Hun tillot fienden langt større betydning enn han fortjener. Tvert imot er det slik at når nåden rår over beslutningene dine, kan du hvile i full trygghet for «Gud har makt til å bevare dere fra fall». Jud 24

Når en kristen virkelig skjønner at Jesus Kristus er Guds vilje – personifisert – blir han satt fri fra redselen for å komme utenfor Guds vilje. Når du blir i Kristus, og stoler på at han vil inspirere det du gjør, kan du gå videre i tro, ikke i frykt. Når Jesus uttrykker sitt liv gjennom oss, er det umulig å komme ut av Guds vilje! Hvis de troende hadde like stor til-

lit til at Den Hellige Ånd kunne lede oss inn i Guds vilje, som mange har til at Satan kan lure oss ut av den, ville friheten råde i menigheten.

Har du noen gang sagt at du tror Satan kan forføre deg? Slutt i så fall med det. Bare slapp av, og tro på Jesus! Hvis han uttrykker sine tanker og handlinger gjennom deg, trenger du ikke være bekymret. Gud leder oss i sin nåde ømt og forsiktig inn i sin plan for livet vårt, og helvete selv kan ikke stoppe det! Ingen har noen gang uttrykt det bedre enn kong Nebukadnesar. I Dan 4,35 bekjente han: «(Gud) gjør som han vil med himmelens hær og med dem som bor på jorden. Ingen kan hindre ham, ingen kan si: 'Hva er det du gjør?' Gud kommer til å gjøre hva han vill.»

Vi trenger ikke grunne fortvilet over Guds vilje. Hvis det å gjøre Guds vilje er avhengig av våre egne evner og krefter, finnes det ikke håp for oss. Men det kommer ikke an på oss. Jesus kommer til å kjempe hvert eneste slag for å garantere at vi oppnår hans Fars vilje. For fire hundre år siden sa Martin Luther noe som er like sant den dag i dag:

Vår egen makt er intet verd,

Vi var vel snart nedhugne.

Men én går frem i denne ferd,

For ham må all ting bugne.

Vil du hans navn få visst?

Han heter Jesus Krist.

Den høvding for Guds hær,

I ham kun frelse er.

Han marken skal beholde.

(Vår Gud han er så fast en borg. O.a.)

Når vi vandrer i nåden, kan vi stole på at Jesus styrer tankene våre og lar oss handle med mot og kraft. Det hender at

Gud taler til sine barn på mystiske og oppsiktsvekkende måter, men for det meste taler han gjennom tankene våre. Det er spennende når Gud taler klart og ikke lar tvilen få noe særlig rom, men vanligvis taler han og åpenbarer sin vilje uten hjelp av hendelser som får håret til å reise seg.

*Setv om jeg helt og fullt er ansvarlig for
hvordan jeg takler tankelivet mitt, er det
ikke synd å høre en ugudelig tanke i*

sinnnet.

Apostelen Paulus fikk ofte visjoner, og han hørte Guds stemme helt tydelig, i hvert fall én gang. Likevel var han aldri på jakt etter slike opplevelser. Han stolte på at Den Hellige Ånd i ham ville gjøre Guds vilje. Han stolte på sine egne tanker også. En gang erklærte han: «Vi har Kristi forstand.» 1 Kor 2,16. Paulus grublet ikke over hvordan han skulle gjøre Guds vilje, han bare gjorde den! Han stolte på at tankene hans faktisk var Kristi tanker, han som bodde i ham.

HVEM SINE TANKER ER DETTE?

Jeg får ofte spørsmålet: «Hvordan kan jeg vite om tankene mine kommer fra Gud, Satan eller meg selv?» Det er et viktig spørsmål for de som ønsker å kjenne Guds vilje. Hvis vi skal følge rådet vi hører i tankene, bør vi vite hvor de kommer fra.

Tanker fra fienden – Disse er det lett å kjenne igjen. Alt som går imot Guds rettferdige natur eller imot Guds ord, kommer fra fienden. Kristne er gudfryktige mennesker som «har Kristi forstand», så det er klart at vanhellige tanker ikke kommer fra oss. Hellige mennesker skaper ikke vanhellige

tanker. Likevel hender det at vi hører ugudelige tanker. Hvorfor det? Det er ikke alle tankene som er dine egne. Når en vanhellig tanke kommer inn i hodet ditt, kan du være sikker på at den ikke har sitt utspring der. Den kom utenfra.

Det er nyttig å vite at fienden putter tanker inn i hodet på kristne. Jeg kan huske at enkelte ganger har det plutselig dukket forferdelige tanker opp i hodet mitt mens jeg ba. Har du opplevd det? Jeg bad, og helt uventet dukket et skrekkelig ord opp i hodet mitt, tilsynelatende ingenstedsfra. Da sa jeg: «Kjære Gud, tilgi meg! Hvordan kunne jeg tenke på noe slikt, særlig mens jeg ba?» Det var et skittent triks – Satan sendte meg en tanke, og så fordømte han meg for at jeg tenkte den! Etter hvert ble jeg fri, da jeg skjønnte at selv om jeg helt og fullt er ansvarlig for hvordan jeg takler tankelivet mitt, er det ikke synd å høre en ugudelig tanke i sinnnet.

En gang snakket jeg med en mann som strevde med dette problemet. Periodevis fikk han blasfemiske tanker. Det fikk ham til å tro at han hadde begått den utilgivelige synd. Men denne mannen var en kristen. Jeg prøvde å forklare at ikke alle tanker kom fra ham selv, men det skjønnte han ikke.

Det var en annen person i rommet for å observere samtalen vår. Jeg lente meg mot mannen med problemet og gjorde tegn til at han skulle lene seg mot meg. Så visket jeg i øret hans: «Ser du Jim, som sitter ved siden av deg?» Han nikket.

«Gi ham en ørefik, så hardt du kan,» sa jeg. Mannen så forvirret først på Jim og så på meg. Jeg bare ventet. Han ble sittende litt og se frem og tilbake. Igjen gjorde jeg tegn til at han skulle lene seg mot meg, og så visket jeg: Dra til Jim med åpen hånd, så hardt at han faller av stolen. (Jim visste ikke hvor farlig han levde akkurat da!) Så lente jeg meg tilbake. Mannen virket forvirret og usikker på hva han skulle gjøre.

Til slutt spurte jeg ham høyt: «Skal du gjøre det?» «Nei!» svarte han. «Vel – skal du i det minste bekjenne for Gud at

du hadde en så skrekkelig tanke?» spurte jeg. «Nei,» svarte han. Jeg gav meg ikke: «Hvorfor ikke det?» «Fordi det var du som sa det!» svarte han. «Akkurat!» sa jeg. Noen ganger er det en annen som sier ting til deg, men du har tatt på deg skylden for det.

Det er igjen viktig å understreke at det ikke er synd å bli oppmerksom på en tanke. En kristen er bare ansvarlig for hva han gjør med den. I 2 Kor 10,5 sier Paulus akkurat hva vi skal gjøre med den: «Vi river ned tankebygninger og alt stort og stort som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og vi tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus.» Jesus er en troendes forsvar mot onde tanker.

Tanker fra Gud eller oss selv – Tenk om de tankene vi får, ikke står i motsetning til Guds hellighet? Er det da mine egne tanker, eller Guds? Svaret er ja, det er vår tanke. Når vi blir i Kristus, kan vi stole på at våre tanker er Jesu tanker. Husk at vi har Jesu forstand. Det betyr ikke at vi er Jesus Kristus, eller at vi mister vår egen personlighet når vi blir i ham. Det betyr tvert imot at Jesus vil uttrykke sine tanker og handlinger gjennom vår individuelle personlighet og på den måten oppfylle Guds vilje i oss.

Sev om det kan virke som det har skjedd en feitagelse, som var utenfor Guds vilje, var Jesus i Guds vilje da han hang på korset.

En kristen som blir i Kristus, kan stole på tankene sine og ta klare beslutninger i livet. Det faktum at du kanskje tviler, betyr ikke at du ikke handler i tro. Hvis det ikke er plass for tvil i beslutningen din, er det jo ikke noe behov for tro.

For å oppleve Guds vilje trenger en kristen bare å bli i Kristus og så handle med mot og kraft. Resten er Guds ansvar.

Betyr dette at vi har en ufeilbarlig evne når det gjelder å ta beslutninger? Absolutt ikke. Men muligheten for å ta feil burde aldri lamme oss, slik at vi ikke tar avgjørelser. Når vi stoler på at Den Hellige Ånd, som bor i oss, vil lede oss, vil han gripe inn hvis vi på noe punkt holder på å gå oss vill uten å mene det. Vi kan stole på at han hindrer oss i å gjøre gale valg.

Minst en gang havnet Paulus i en situasjon hvor han kunne ha valgt feil, hvis ikke Den Hellige Ånd hadde vist ham at han ikke hadde riktig motiv. På Paulus og Barnabas sin andre misjonsreise, etter at de hadde besøkt Mysia, ble de enige om å dra videre til neste bestemmelsessted. Lukas skrev: «Da de var i nærheten av Mysia, prøvde de å dra videre til Bithynia, men Jesu Ånd gav dem ikke lov.» Apgj 16,7 (uthev. av forf.) Så godt det er å vite at Jesus i oss kommer til å holde oss innenfor Faderens fullkomne vilje!

Du kommer til å bli fri fra frykt når du innser at Jesus uttrykker sine tanker og handlinger gjennom deg når du blir i ham. Hvis du stoler fullt og fast på at Jesus vil lede deg, kommer han til å gjøre det! Hvis du holder på å ta feil, kommer han ikke til å tillate det. Hvis en person ikke er trygg på dette, vil det få ham til å leve på en prøvende, usikker og nesten paranoid måte. Når man er sikker på at Jesu Ånd kommer til å holde oss i Guds vilje, kan en kristen gå entusiastisk, glad og forventningsfull videre. Den Gud som frelste deg, vil også lede deg! Ikke vær redd for å komme på villspor. Bare velg å stole fullt og fast på at Gud vil lede dine skritt, og fortsett så vandringen i tro.

JEG TRODDE VIRKELIG AT DETTE VAR GUDS VILJE

Hvis Satan ikke kan lamme oss med skrekk for å falle ut av Guds vilje, kommer han til å prøve å få oss til å tro at vi har tatt feil. En pastorvenn av meg, David, kom til meg en dag og sa: «Jeg trodde virkelig at Gud ledet meg til å bli pastor i denne menigheten da jeg kom hit. Men slik det ser ut nå, tror jeg at jeg må ha tatt feil.» David var blitt bekymret fordi nå, etter noen få måneder, gikk ikke menighetsarbeidet fremover slik han hadde ventet. I tillegg hadde noen av nøkkellederne i menigheten allerede begynt å kritisere ham. Det gjorde ham redd. «Man pleier å få noen hvetebrødsdager i en menighet før slike ting begynner å skje,» sa han.

David var redd for at han hadde tatt feil av Guds plan, og det har han til felles med mange andre. Kristne har ofte visse forventninger til resultatet av de valgene de gjør. Når det ikke går slik de hadde håpet, tror de kanskje at de er kommet utenfor Guds vilje. Dette er en løgn som kan gjøre en person uproduktiv, til tross for at han er nøyaktig der Gud vil ha ham. Når han tror at han har kommet på avveie fra Guds vilje, kommer han til å miste all motivasjon til å handle tilitsfullt i tro.

Kanskje du har gjort valg som senere har fått deg til å lure på hva som gikk galt? Du bad over dem. Du vurderte dem og tok en avgjørelse. Så gikk det ganske dårlig. Betyr det at du tok feil av Guds vilje? Nei. I Salme 37,23 står det at «Herren gjør mannens gang stø». Herren har holdt deg stødig på veien. Er det noen mening i å tro at du oppriktig har bedt og stolt på at Gud skal lede deg, bare for å oppdage at han lener seg likeglad tilbake og ser på mens du tabber deg ut? Det vil vår kjærlige Far aldri la skje!

Når tingene utvikler seg på en måte som du verken ønsker eller venter, betyr det bare én ting: Gud har en annen

plan. Du er ikke borte fra hans vilje, men oppdager at hans vilje har sider ved seg som du ikke hadde ventet. «Dette kan ikke være fra Gud. Det er helt feil,» kan man protestere. Ikke prøv å fortelle det til Daniel, som havnet i en løvehule etter å ha handlet i tro. Eller til Paulus, som led skipbrudd på Malta og ble bitt av en giftig slange – etter at han hadde bestemt seg for å reise til Roma og forkynne evangeliet i hjertet av keiserriket. Johannes forkynnte trofast Guds ord, for han visste at det var Guds vilje for ham. Derfor ble han sittende som fange på øya Patmos. Disse eksemplene viser at selv om det kan virke som vi er utenfor Guds vilje, er vi faktisk midt i den fullkomne planen han har for oss. Still aldri spørsmålsteget ved Guds vilje etter at du har handlet i tro.

Både disiplene og flere til kunne ha konkludert med at det ikke var Guds vilje at Jesus skulle dø på korset. Men bortfor den virkelige korstfestelsen på fredag lå den overnaturlige oppstandelsen på søndag! Selv om det kunne virke som det var begått en feil, utenfor Guds vilje, var Jesus i Guds vilje da han hang på korset. Ikke trekk andre slutninger om ditt eget liv når du blir hengende på et kors. Gud har full kontroll! Vis ham ære ved å bekrefte at han virkelig har styrt dine skritt, selv om de førte til et sted du ikke hadde ventet.

VELG ET UTGANGSPUNKT OG LØP!

Tenk deg at du står midt på et kjempestort jorde med fritt utsyn til horisonten på alle kanter. Mot vest kan du se havet. Mot øst kan du se en vakker fjellkjede. Mot nord ligger en frodig skog. Snur du deg mot sør, kan du se en vakker innsjø overskygget av veldige trær. Mens du står der og ser deg om, ser du mange små prikker i horisonten. De representerer de valgene du har i livet. Du kan gå mot hvilken du vil. Noen virker interessante, andre ikke. Hvilke prikker bør du

velge? Hvis du stoler på Kristus i deg, er svaret enkelt. Du har fritt valg. Det er selvfølgelig viktig at du har et nært forhold til Jesus når du velger. Du skal med andre ord ikke handle uavhengig av ham. Stol på at han vil lede tankene dine, og så kan du velge!

Har du valgt den prikken i horisonten du vil gå mot? Begynn å løpe! Løp dit så fort du kan. Løp med glede og full av forventning. Når du når målet, vet du hva du kommer til å møte der? Jesus kommer til å stå der. Han står der med åpne armer og ler høyt av glede. «Kom an!» vil han si. «Løp! Løp! Jeg har ventet på deg her! Det er akkurat her jeg vil du skal være!» «Å Herre, jeg er så glad for at du er her!» utbryter du. «Uansett hva som kommer til å skje med meg her, er jeg sikker på at Faderen vil nå sitt mål, fordi du kalte meg hit og kommer til å være med meg hele tiden.»

Når nåden rår i livet ditt, kan du oppleve gleden som kommer av å kjenne Guds vilje og gjøre etter den. Du trenger ikke være redd. Stol på Jesus og fortsett videre i tro. Når du blir i ham, kommer han uavbrutt til å holde deg i sin vilje. Han er Guds vilje, og du er i ham.

Med en slik ordning kan det ikke gå galt!

Kjære Far!

Jeg har ikke opplevd full frihet i Kristus fordi jeg ikke har forstått hvordan jeg kan lære din vilje å kjenne, slik at jeg kunne handle etter den. Nå skjønner jeg at din vilje for meg begynner med mitt fellesskap med Jesus. Når jeg blir i ham, kommer detaljene i planen din til å tre tydelig frem. Lær meg å stole på deg, slik at jeg kan velge i tro, ikke i frykt. Hjelp meg å gå frimodig videre. Jeg avviser all frykten som har lammet meg, og stoler på at du vil lede mine tanker og ønsker. Jeg ber om at du holder meg fast i din vilje, og takker og priser deg for at det kommer du til å gjøre.

En smilende Gud

Jeremy var kommet til samtale fordi han slet med personlige problemer i familien. «Jeg har prøvd med Gud og alle disse religiøse greiene,» sa han. «Men det funket ikke for meg, så jeg snudde ryggen til Gud.»

«Beskriv Gud for meg,» sa jeg. Da Jeremy gjorde det, skjønte jeg straks hvorfor han hadde valgt å snu ryggen til ham. Gudsbildet i tankene hans var helt forskjellig fra det som blir presentert i Bibelen. Hans gud hadde en personlighet som lignet langt mer på en grusom fangevokter enn på en kjærlig far.

Da jeg hadde snakket mer med Jeremy, fant jeg ut at han ikke var en kristen. Han var oppvokst i et religiøst hjem hvor de gikk i en lovisk menighet, og han fikk ingen annen åndelige informasjon enn det han hørte der. Med den loviske menigheten og et hjem som var åndelig dødt, utviklet han et gudsbilde som kunne skremme hvem det skulle være.

Han slet med et virkelig dilemma. På den ene siden ville han ikke ha noe å gjøre med Gud, slik han forstod ham. På den andre siden greide han ikke å tilfredsstille den åndelige

hungeren som gnagde i ham. Mens hodet hans avviste alt som var åndelig, lengtet hjertet hans etter å bli tilfredsstilt. En slik tilfredsstillelse er det bare Gud som kan gi.

En slik lengsel etter Gud er vanlig verden over. Blaise Pascal, en fransk filosof og fysiker, skrev en gang: «I ethvert menneskehjerte finnes det et tomrom, formet som Gud. Det kan ikke fylles av ting, bare ved Skaperen, ved han sønn Jesus Kristus.» Mange går utrolig langt for å få fylt det gud-formede tomrommet. Om nødvendig vil de skape seg en gud for å fylle sin åndelige lengsel. Dette bekrefte når man ser hvor opptatt det moderne samfunnet er av åndelige vesener, hel-pere og utallige andre elementer fra forskjellige verdensreligioner.

Hva i all verden har skjedd med Bibelens Gud? Det er tragisk at mange moderne kristne har et gudsbilde som er langt fra sannheten! For mange som vokste opp under den kvelende innflytelsen av lov-regulert kristendom er det nesten umulig å forestille seg Gud som en far som ser på dem med et smil. Når en menighet er absolutt fokusert på religiøs gjøringen og laden, er det nesten umulig å se Gud klart. Det er nesten lettere å finne en nål i en høystakk enn å se Gud i en kirke som bare konsentrerer seg om hva man gjør.

JEG FANT OPP GUD, OG HAN SER SLIK UT!

Jeg var bare en guttunge da jeg ble en kristen. Da jeg var blitt seksten, kunne ingen ha vært mer oppriktig i sin tro enn jeg var i mitt liv med Gud. Da jeg var ferdig på high school, var jeg så militant som det er mulig for en kristen soldat å være. Jeg prekte på parkeringsplasser, bowlingbaner og kinoer. Jeg vitnet for alt som rørte seg. Da jeg begynte på college, møtte jeg bøker av forfattere som E.M. Bounds, R. A. Torrey, Leonard Ravenhill og flere til. Vitnesbyrdet deres rørte hjertet

mitt. Jeg fikk en inderlig lengsel etter å gjøre en innsats for Gud i verden.

Da jeg var nitten, ble jeg pastor. I løpet av årene som fulgte, forandret jeg fokus. Det var min egen feil. Jeg ble gradvis mer og mer opptatt av tjeneste og mindre og mindre av Jesus. Jeg elsket fremdeles Herren, men jeg var ikke forelsket i ham, slik jeg før hadde vært. Arbeidet og tjenesten ble etter hvert selve livet for meg. Jeg trodde at Gud hadde kalt meg til å gjøre noe stort for ham, og jeg hadde absolutt ikke tenkt å svikte. Med små, umerkelige skritt fjernet jeg meg fra den Kristusentretre livsstilen jeg hadde frydet meg over, og begynte å leve med tjenesten som mål.

Selv om jeg var like oppriktig som jeg alltid hadde vært, begynte en forvandling inne i meg. I tankene mine ble min barndoms Gud, som hadde elsket meg og godtatt meg uten betingelser, til en Gud som først og fremst var opptatt med hvor flink jeg var til å tjene ham. Jeg forestilte meg en Gud som var mer en guddommelig arbeidsgiver enn en kjærlig far. Når noe gikk skeis, regnet jeg med at det var fordi jeg hadde gjort noe galt. Jeg pleide å gå livet mitt grundig etter i sømene og se etter svikt, og det finner man alltid, når man er oppslukt av kritisk selvanalyse. Resultatet ble at jeg følte at Gud ikke kunne akseptere meg, for jeg hadde så langt igjen før jeg hadde vunnet over alle mine svakheter som kristen. Den Gud jeg hadde funnet opp, kunne aldri bli helt fornøyd, for jeg kunne aldri bli helt perfekt. Han smilte sjelden. I stedet virket han ofte frustrert over meg.

OPPDAGE GUDS TROFASTHET

Hele denne tiden var den store feilen i min gudsforståelse at jeg var så opptatt med meg selv. Jeg trodde at det var min trofasthet som fikk Gud til å velsigne meg. Men nå, når jeg har

lært å vandre i nåden, skjønner jeg at Guds velsignelse ikke er et resultat av min trofasthet, men av hans. Gud velsigner oss ikke fordi vi er så fantastiske, men fordi han er det!

Selve kjernen i lovishet er at vi strever for å bli velsignet av Gud på grunn av det vi gjør. Denne oppfatningen kommer rett ut av en gammeltestamentlig tenkemåte og viser ikke noen forsvåelse for nådepakten. Da Moses kom ned fra Sinai-fjellet med loven, gav han Israelfolket dette budskapet fra Gud: «Dersom dere nå vil lytte til mine ord og holde min pakt, skal dere være min eiendom framfor alle andre folk.» 2 Mos 19,5. Beskjeden var klar: Gjør det som er rett, så skal du bli velsignet. Det fikk jødene til å streve hardt for å gjøre Gud fornøyd med dem. Men til tross for alt strevet, klarte de aldri å være trofaste i sin hengivenhet til Gud.

Nåde er en måte å leve på, hvor Gud ene og alene velsigner oss fordi vi er i Kristus.

I kapittel fem så vi at Gud ikke gav loven fordi han trodde at folk ville greie å holde den. Han gav dem loven for å bevise at et menneske ikke kan fortjene Guds velsignelse – at det er ute av stand til å leve trofast og gudfryktig på egen hånd. Gud velsigner ingen fordi de fortjener det. All velsignelse har sin kilde i Guds nåde. Nåde er en måte å leve på, hvor Gud ene og alene velsigner oss fordi vi er i Kristus. Likevel er mange kristne forvilet. De lever fremdeles under en gammeltestamentlig synsvinkel. Det får dem til å prøve å leve til Guds behag ved å oppføre seg pent.

Loven krever: «Du må stadig bli et bedre menneske for at Gud skal velsigne deg!» Nåde er Guds stemme som sier: «Jeg vil velsigne deg til du blir et bedre menneske!» Når nåden rår, vil et menneske ønske å trofast leve som en kristen. Det

er Guds trofasthet som forandrer et menneskehjerte slik at han gjerne vil leve på gudfryktig vis, ikke drevet av plikt. Husk hva Gud sa i Esek 36,26–27:

Jeg vil gi dere et nytt hjerte og la dere få en ny ånd inne i dere. Jeg vil ta steinhjertet ut av kroppen deres og gi dere et kjørt hjerte i stedet. Jeg (vil la) lar dere få min Ånd inne i dere, og gjøre det slik at dere følger mine forskrifter og tar vare på mine lover, så dere lever etter dem. (eng. overs. i parentes)

I disse versene sier Gud tre ganger: «Jeg vil.» Det er det nåden betyr. Det handler ikke om hva vi gjør, men om hva Gud gjør fordi han er så glad i oss. Han lovet at han ville gi sitt folk et nytt hjerte (lengsler) og en ny ånd (identitet). Han sa at når hans Ånd blir ett med oss, vil han gjøre det slik at vi lever på gudfryktig vis. Når nåden rår, opplever vi Guds trofasthet. Kristenlivet er ikke avhengig av våre spedte forsøk, men av at han trofast fyller oss med sin kraft! Den sanne Gud er en trofast Gud, som kommer til å gjennomføre det han har bestemt seg for å gjøre i oss.

Å FÅ TILGIVELSE FRA GUD

Det største hinderet for mennesker i å se Guds smilende ansikt, er en feil oppfatning av hans tilgivelse. Vår Gud er en tilgivende Gud mot alle som er hans. Som kristen er alle dine synder tilgitt. Tilgivelse er et bevisst valg om å sette et menneske fri fra alle forpliktelser for det gale det måtte ha gjort mot oss. Guds bestemmelse om å tilgi deg hadde sitt utspring i et valg, som så ble uttrykt gjennom hans egen kjærlige natur. Du gjorde ingen ting for å fortjene å bli tilgitt. Han valgte ganske enkelt å tilgi deg. Valget kom av hans karakter, ikke din.

Vi skylder ikke Gud noe for våre synder. Han valgte å ta hele tyngden av det gale vi hadde gjort, med seg opp på kor-

set og sette oss fri fra all skyld. Jesus tilfredsstilte Guds krav om rettferdighet, og Faderen har valgt å sette deg fri fra all gjeld til ham. Du kommer aldri til å fortjene Guds tilgivelse, det er nok at du tar imot den og vandrer i den!

BLIR IKKE GUD SINT NÅR JEG SYNDER?

Det er umulig for en kristen å gjøre Gud sint. «Det finnes ikke noe du kan gjøre som gjør ham sint – absolutt ingen ting!» Peggy så vantro på meg da jeg hadde sagt dette.

«Mener du at Gud ikke er sint på synden?» spurte hun.
«Ikke på din synd,» svarte jeg. «Bar Jesus med seg din synd da han hang på korset?»

«Ja,» svarte hun.

«Hvor mange av dem bar han?» spurte jeg.

«Alle sammen,» svarte hun.

«Nettopp. Og da Jesus sa: 'Det er fullbrakt', betydde ikke det at straffen var betalt for alle dine synder?»

«Jo,» sa Peggy.

Mens vi fortsatte å snakke, viste jeg Peggy at Bibelen sier at en kristen er blitt fullstendig tilgitt. Da Jesus sa: «Det er fullbrakt,» erklærte han at vår straffeskyld var helt betalt. Hver eneste synd i livet vårt ble sonet på korset. Da du ble frelst og tok imot Jesus, opplevde du å bli helt og fullt tilgitt, og Gud lukket boken når det gjaldt syndene dine.

Da Jesus døde, visste Gud om hver eneste synd du noen gang kom til å begå. Han utøste sin brennende vrede over syndene dine på Jesus, som ble til synd for deg. Han bar vekten av alle våre synder og opplevde å bli forlatt av Gud, og da ropte han ut: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?» Gud Fader vendte ryggen til sin sønn – på grunn av våre synder. I disse fortvilte timene opplevde Jesus her i tiden den pine for synden som du ville ha opplevd i evighet.

Mange hundre år senere, da Den Hellige Ånd dro deg mot Kristus og du ble født på ny, øste Gud den fullstendige tilgivelsen Jesus hadde vunnet på korset, ut over deg. Han rasjonerer den ikke ut litt og litt om gangen. Akkurat som Jesus døde for alle ditt livs synder, gav Gud deg tilgivelse for alle ditt livs synder i det øyeblikket du ble frelst. De troende står for Gud, helt og fullt tilgitt. Du blir kanskje overrasket over syndene dine og ventet at Gud skal bli sint, men de overrasker ikke Gud. Han har allerede vært sint for de syndene, så sint at han utøste sin harme over dem på korset. Men nå er det over. Det er fullbrakt! Du er tilgitt.

Å BE OM TILGIVELSE

Når en kristen ber Gud tilgi ham syndene, antyder han at det Jesus gjorde på korset ikke var nok, selv om han tydelig sa: «Det er fullbrakt.» Det finnes imidlertid enkelte som sier at det står i Det nye testamente at kristne skal be Gud om tilgivelse når de synder. Her er det viktig for oss å skille klart hva som står.

Hvis du er under loven, og det finnes ett eneste menneske du ikke har tilgitt, kan du ikke bli fullt ut tilgitt selv.

Når begynte den nye nådepakten i Bibelen? Mange vil si at den startet i begynnelsen av Matteusevangeliet, men paktten trådte faktisk ikke i kraft før Jesus døde. Nådepakten var Jesu testamente. Nådens tid kunne ikke begynne å virke før Jesus var død. Forfatteren av Hebreerbrevet sa:

Det er med paktten som med et testamente: det må godt-

gjøres at den som har opprettet det, er død. Først når han er død, er det gyldig; det trer ikke i kraft så lenge han lever. Heb 9,16-17

Både Bibelen og sunt folkevett sier at et testamente ikke trer i kraft før den som har opprettet det er død. Med den tanken i bakhodet; hvilken pakt var gyldig i hele Jesu levetid? Det var selvfølgelig lovens pakt. Jesus levde under paktene i Det gamle testamente.

Husk at lovens hensikt er å gjøre den som prøver å følge den, klar over sin synd. Siden Jesus levde under lovens pakt, gjenspeilte det han sa, ofte denne pakt. Slik er det også når han snakker om tilgivelse. I Matt 6,12, da Jesus svarte på disiplenes spørsmål om å lære dem å be, sa han dette om tilgivelse: «Forlat oss vår skyld, som vi øg forlater våre skyldere.» I versene 14-15 forklarte han mer om tilgivelse under loven ved å si: «For dersom dere tilgir menneskene den urett de gjør mot dere, skal også den Far dere har i himmelen, tilgi dere. Men om dere selv ikke tilgir, skal heller ikke han tilgi det dere har forbrutt.» Det var slik loven virket – hvis du vil at Gud skal gjøre noe for deg, må du først gjøre noe som kan få ham til å handle til ditt beste.

Hvis du er under loven, og det finnes ett eneste menneske du ikke har tilgitt, kan du ikke bli fullt ut tilgitt selv. Hvis du ikke er tilgitt fullt ut, har du ikke håp om å komme til himmelen, fordi én synd som ikke er tilgitt, er nok til å holde deg ute.

Da Jesus fikk spørsmål om tilgivelse, svarte han etter loven. Men i sitt møte med mennesker, handlet han alltid i nåde. Ett eksempel på hvordan han gjorde det, står i Joh 8, om kvinnen som ble grepet i hor. Når fariseerne og de skriftlærde påpekte Moseloven, som sa at de som drev hor skulle steines, protesterte ikke Jesus på det. Han foreslo ganske

enkelt at loven også skulle gjelde dem. Etter at han oppfordret dem som var uten synd til å kaste den første steinen, forsvant hele flokken, til bare kvinnen var igjen. Jesus hadde bekrftet at loven var gyldig, og han fortsatte med å vise kvinnen nådig tilgivelse ved å spørre: «Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg?» Hun svarte: «Nei, Herre, ingen.» Da sa Jesus: «Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer fra nå av!» Denne hendelsen er svært typisk for Jesus i den første tiden av hans tjeneste. Han brukte loven til å gjøre oppmerksom på synden, og så viste han nåde ved det han selv gjorde.

Under lovens pakt var ikke et menneske helt tilgitt, men måtte stadig få ny tilgivelse for å forbli skyldfri. Men på korset øste Gud ut all sin tilgivelse over de som tilhører ham. Paulus beskriver den fullstendige tilgivelse i Kol 2,13-14:

Dere var døde på grunn av deres synder, uomskåret som dere var med deres onde natur. Men han gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilgav oss alle våre synder. Gjeldsbrevet som gikk imot oss på grunn av lovens bud, strøk han ut og tok det bort ved å nagle det til korset.

Da du tok imot Guds tilgivelse ved å sette din lit til Jesus, ble du straks tilgitt for alle syndene i hele ditt liv! Hvis du tror at syndene dine fremdeles blir tilgitt en om gangen etter hvert som du begår dem, er det et vanskelig spørsmål som må ha svar: Hva skjer hvis du dør og det finnes bare én synd i livet ditt, som du ikke har husket å be om tilgivelse for? Skriftens svar er at Gud så hele livet vårt før vi ble født, også hver eneste synd vi kom til å begå. Jesus tok alle syndene med seg opp på korset, og Gud slettet all gjeld. Hver eneste synd i livet er tilgitt – i fortid, nåtid og fremtid! Den sanne Gud

er en tilgivende Gud som aldri blir sint på sine. Den tomme graven fikk Gud til å smile – og det smilet er der fremdeles.

*Når nåden rår, kan en kristen se på Gud
som den som har tilgitt oss alle våre livs
synder.*

Lever du fremdeles på gammeltestamentlig vis og stadig ber Gud om tilgivelse? Den tiden er forbi! Gled deg over det faktum at du er helt og holdent tilgitt. Den gamle pakten er borte for alltid. Forfatteren av Hebreerbrevet sier:

For hadde det ikke vært noe å utsette på den første pakt, hadde det ikke vært grunn til å sette en annen i stedet. Men Gud har noe å utsette på den når han sier til folket: Se, dager skal komme, sier Herren, da jeg oppretter en ny pakt med Israels ætt og Judas ætt, en pakt som er annerledes en den jeg sluttet med deres fedre den gang jeg tok dem i hånden og førte dem ut av Egypt. For de ble ikke stående i min pakt, og jeg brydde meg ikke om dem, sier Herren. Nei, slik er den pakten jeg vil slutte med Israels ætt i de dager, sier Herren: Jeg vil legge mine lovbud i deres sinn og skrive dem i deres hjerner. Jeg vil være deres Gud og de skal være mitt folk. Da skal ingen lenger lære sin landsmann eller sin bror og si:

Kjenn Herren!

For de skal alle kjenne meg,
fra den minste til den største blant dem.
For jeg vil se på deres urett med miskunn
og ikke mer komme i hu deres synder.
Heb 8,7-12

Vi lever i den tiden dette avsnittet beskriver! Når nåden rår, kan kristne se på Gud som den som har tilgitt oss alle våre livs synder! Ved Jesu kors sa Gud sitt siste ord om dem.

Å motstå Guds nåde

Før en kristen begriper at han er helt og fullt tilgitt, vil han aldri oppleve at han har frihet til å glede seg over å tjene Gud og sine medmennesker. De feilaktige tankene om tilgivelse vil gjøre det nødvendig at han alltid fokuserer på seg selv og nøye undersøker hver minste tanke og handling. Siden loven gjør det nødvendig å stadig be om tilgivelse, flytter den blikket vårt fra Gud til oss selv. Når loven rår, blir man opp-tatt med hvordan man lever, mens nåden får oss til å bli opp-tatt med Jesus.

Jeg brukte tjue år som kristen til å holde øye med meg selv. Jeg bad ofte om tilgivelse for ting jeg hadde gjort, men ikke burde ha gjort, og også for ting jeg ikke hadde gjort, men burde ha gjort. Det hendte til og med at jeg bad Gud tilgi meg for synder jeg ikke engang visste om. Jeg ville være sik-ret på alle fronter. Det finnes et navn for den måten å leve på: Bundethet. Da Guds totale tilgivelse gikk opp for meg, var jeg for første gang fri til å se det smilende ansiktet hans. Frem til da hadde jeg sett på meg selv og trodd han så morsk ut.

Å KJENNE GUDS PERSONLIGHET

Personlighetstyper er blitt katalogisert på alle mulige måter.

Det finnes en masse personlighetstester som skal hjelpe til med å tegne et bilde av et menneskes personlighet. Har du noen gang lurt på hvilken personlighet Gud har? Hvordan ville du beskrive den? Noen mener at vi ikke kan vite noe om den, men det er ikke sant. Gud har åpenbart seg for oss gjennom sin Sønn og sitt ord. Slutt å lese og tenk over følgende et øyeblikk: Tenk om Gud er helt annerledes enn jeg har tenkt meg? Har du tenkt litt over det? Jeg bad deg om å ta en pause fordi vi bare skader oss selv hvis vi holder fast på gale forestillinger om Gud. Jo før vi får et rett gudsbilde, jo mer vil vi se hans smilende ansikt. Er du villig til om nødvendig å få tankelivet forvandlet når det gjelder synet på Gud? Se på følgende beskrivelse av Guds personlighet:

Han er en kjærlig og leende Gud

Kristne tjener en Gud som fryder seg over dem. Guds hjerte er ekstatisk av glede over de som er hans. Sef 3,17 gir oss et glimt av hvordan Gud gleder seg over oss. «Herren din Gud er hos deg, en helt som har makt til å frelse. Han gleder og fryder seg over deg og gir deg på ny sin kjærlighet. Han jubler over deg med fryd som på en høytidsdag.» For en herlig tanke! Universets Herre fryder seg slik over deg at han er overveldet av glede. Han klarer ikke stenge denne gleden inne, men roper høyt av fryd når han ser på deg.

Du føler kanskje ikke at Gud beundrer deg så veldig, men det gjør han. I Ef 2,10 blir vi kalt «Guds verk». Ved å plassere deg i Jesus Kristus har Gud laget en vakker, ny skapning av deg. Du rører ham dypt i hans åndelige lidenskap. Ingen ting kan forandre det. Det er et faktum.

For di du er Guds barn, kan du slappe av og fryde deg over ham. Du kan ikke gjøre noe som kan få Gud til å elske deg mer eller mindre enn han gjør akkurat nå. Du er hans evige brud som han føler en ufattelig glede over.

Vet du at du kan slappe av og nyte Guds nåde uten å prøve å fortjene den?

Jeg møtte min kone da jeg var seksten år gammel. Jeg har allerede beskrevet hvordan jeg gledet meg til min første date med henne. Den dagen det skulle skje, strevde jeg veldig for å få henne til å like meg. Så snart jeg kom hjem fra skolen den fredagen, kjørte jeg fars bil bak huset. Jeg fylte en bøtte med vann og vaskemiddel og satte i gang med å vaske bilen. Jeg vasket den grundig den fra øverst til nederst. Jeg brukte dekksvarte på dekkene for å gjøre dem blanke. Jeg brukte plastrens på interiøret. Jeg støvsugde teppet. Bilen ble virkelig skinnende ren.

Omtrent to timer før jeg skulle hente henne, begynte jeg å stelle meg. Jeg dusjet, tok på meg marineblå bukser, lyseblå skjorte, til og med slips. Jeg ønsket så inderlig at Melanie ville like meg! Jeg hadde på rikelig med etterbarberingsvann, og så kjørte jeg dit hun bodde. Jeg kom tidlig, så jeg kjørte rundt kvartalet til tiden var inne til å hente henne. Da jeg kjørte opp foran huset, sjekket jeg håret, sprayet munnen med peppermynte, hadde på enda mer etterbarberingsvann og sprayet også litt på setet hun skulle sitte på. (Jeg håpet hun ville like det.) Så gikk jeg bort til døren og ringte på. Da moren åpnet, bad hun meg inn, for Melanie var ikke helt klar. «Det gjør ingen ting!» sa jeg overstrømmende. «Jeg venter så gjerne!»

En stund senere kom Melanie inn. Jeg reiste meg og sa hvor pen hun var. Da vi gikk mot bilen, stormet jeg i forveien for å åpne døren for henne. Jeg ville at hun skulle like meg. Etter kinoen dro vi ut for å spise. «Bestill hva du vil,» sa jeg. «Vil du ha en diger pizza med masse fyll?» Jeg ønsket virke-

lig at hun skulle like meg. Og det gjorde hun.

Tre år senere giftet jeg meg med henne, og månedene gikk. Med tiden forandret det seg, både det jeg sa og det jeg gjorde. Det hendte jeg sa: «Kom deg inn i bilen! Jeg vil ikke komme for sent til kirken igjen. Jeg kommer til å kjøre fra deg! Jeg mener det!» Når vi skulle spise ute, sa jeg kanskje: «Vi kan bare kjøre bort til McDonalds og bestille i luken. De selger Happy Meals til voksne!» Jeg lot henne til og med åpne bildøren selv. Jeg tenkte at nå hadde jeg vunnet hennes kjærlighet, så jeg trengte ikke lenger å oppføre meg så belevent.

Det er vel unødvendig å si at da vi hadde vært gift et års tid, kranglet vi ganske ofte. I omtrent en måned bad jeg over forholdet vårt, og Gud åpenbarte visse ting for meg. Jeg skjønnte at jeg ikke skulle oppvarte min kone for å få henne til å elske meg, men at det var en måte å vise min kjærlighet til henne på. Snart begynte jeg å oppføre meg annerledes mot henne, og ekteskapet ble bedre. Nå har jeg åpnet bildøren for henne i mange år – ikke fordi hun skal elske meg, men fordi jeg elsker henne. Jeg er ikke lenger nødt til å oppvarte henne på denne måten nå. Jeg er fri til å gjøre det, fordi jeg er trygg på at hun er glad i meg.

Er du sikker på at du kan slappe av og nyte Guds kjærlighet uten å prøve å fortjene den? Når det går opp for oss hvor høyt Gud elsker oss, setter det oss fri til å tjene ham av takknemlighet og kjærlighet. Gud elsker deg om du åpner bildøren eller ikke! Det er vanskelig å tjene ham hvis vi prøver å få ham til å like oss, men det blir en glede når det er et naturlig uttrykk for vårt nære fellesskap med ham.

Gud godtar og roser oss

Det er ikke bare det at Gud elsker deg, han liker deg også. Du trenger ikke forbedre deg for at han skal akseptere deg. Han frelste deg mens du fremdeles var skitten av synd. Tror

du at han ikke liker deg nå, fordi du ikke er blitt fullkommen? «Så høy som himmelen er over jorden, så stor er Herrens nåde mot dem som frykter ham.» Salme 103,11

En mann gikk en gang på opera og hørte en kvinne med en skjønn sopran. Han ble så betatt av stemmen hennes at han var sikker på at han var blitt forelsket med en gang. Kvelden etter gikk han tilbake for å høre henne igjen. Også nå ble han grepet av sangen. Han fortsatte å komme til operaen hver kveld i en uke. Til slutt spurte han om det var mulig å treffe henne bak scenen etter forestillingen. Da sangeren sa ja, ble møtet bestemt.

Han forklarte hvordan han kom og hørte på henne hver eneste kveld. Han bad henne med seg ut. De gikk ut sammen hver eneste kveld etter forestillingen i seks uker. Han kjente henne ikke, men han var så bergtatt av stemmen hennes at han var sikker på at han elsket henne. Etter seks uker fridde han, og hun sa ja.

Noen dager etter giftet de seg og reiste på bryllupsreise. Da de kom til hotellet hvor de skulle tilbringe den første natten sammen, gikk de opp på rommet. Sangeren begynte å stille seg for natten. Hun tok av seg en parykk, og det viste seg at hun var nesten skallet. Hun tok av seg falske øyevipper, og under var det ingen naturlige vipper. Hun tok av seg falske negler og fargede kontaktlinser. Til slutt tok hun ut gebisset. Mannen bare stod og stirret på henne, fullstendig sjokkert. Til slutt ropte han: «Syng da, kvinnemenneske! Syng!»

Mennesker er ofte slik. Men Gud er ikke som den mannen. Han har sett deg uten hår og gebiss, og han er fullstendig betatt av deg likevel. Han godtar deg fullt og helt og gir deg ros og anerkjennelse fordi han er så glad i deg. Gud kjenner dine feil og mangler bedre enn du gjør selv. Likevel elsker og aksepterer han deg.

James Dobson forteller en historie om sin avdøde far, som kort tid før han døde hadde en drøm. I drømmen så han at Jesus satt ved et bord og skrev i en regnskapsbok. Mr. Dobson sa at Jesus skrev en stund, kikket opp på faren hans og smilte, og så fortsatte han å skrive. Dette gjentok han flere ganger, og gamle Mr. Dobson ble svært nysgjerrig på hva Jesus skrev. Han tok noen skritt frem for å komme så nær at han kunne se det. Han anstrengte seg alt han kunne, og greide til slutt å lese det Jesus hadde skrevet. Der stod det: «Han er godtatt for tid og evighet.»

Tenk deg at Gud ser på deg. Han smiler, og noen ganger ler han høyt av glede. Han er helt betatt av deg, det er det lett å se.

Hvilket bilde har du av Gud? Mange kristne trenger å få sitt sinn fornyet av sannheten når det gjelder Guds karakter. Gud er ikke sint på de som er hans. Han dømmer eller straffer oss ikke. Alt slikt ble ordnet på korset. Når du har lest ut dette kapitlet, så legg boken fra deg en stund og lukk øynene. Tenk deg at Gud står og ser på deg. Han smiler, og noen ganger ler han høyt av glede. Han er helt betatt av deg, det er det lett å se. Det er tydelig at du er grunnen til at han er så glad! Du kan se stoltheten i blikket hans. Bare et glimt av det smilende ansiktet er nok til å gjøre deg trygg på at du er godtatt for tid og evighet!

Kjære Far!

Åpne øynene mine så jeg kan se deg klart. Riv ned enhver gal forestilling jeg har hatt om hvordan du er. La meg fatte hvilke følelser du egentlig har for meg. Jeg innrømmer at jeg har dømt deg på feil grunnlag når jeg ikke har skjönt og satt pris på hvor

glad du er i meg. Takk for at du tilgir alle mine synder. Gi meg kraft til å leve trygg og modig, sikker på at du virker på mine vegne på alle livets områder.

Hele evangeliet

Tenk deg at du er en ungdom som har så stor gjeld at det er fullstendig umulig å oppnå økonomisk frihet så lenge du lever. Tenk deg at du hele livet kommer til å ha større regninger enn lønn. Det finnes ingen løsning. Det eneste du kan gjøre, er å håpe at du vil overleve fra måned til måned.

Så en dag får du brev fra et kjent advokatfirma. Brevet ser ganske høytidelig ut. Du åpner det og ser at en fjern slektning er død. Advokaten opplyser deg at ifølge testamentet til avdøde, er all gjelden din betalt. Du skylder ingen noen ting lenger. Til og med husbanklånet er blitt betalt. Kan du tenke deg hvor glad du ville blitt? Du kom sikkert til å snakke om det hele tiden til alle som ville høre på. Men etter en stund ville du ikke gjøre det lenger, selv om du fremdeles var takknemlig.

De neste tretti årene klarer du deg ganske bra økonomisk. Du er ikke lenger fattig og har heller ikke gjeld, men likevel har du ikke kunnet glede deg over noen luksus i livet. Økonomien har gjort det mulig å ha en livsstil sånn midt på treet – verken mer eller mindre.

En dag får du telefon fra en som presenterer seg som investeringsrådgiver i en bank. «Jeg vil gjerne diskutere kontoen din med deg,» sier han. «Jeg har ingen konto i den banken,» svarer du høflig. Han sier hele navnet ditt og spør: «Er dette den personen jeg snakker med?» «Ja, men jeg har ingen konto der,» svarer du. Han ber deg bekrefte adressen han har i papirene sine. Det er adressen til den fjerne slektningen som døde for tretti år siden. Vi har i alle år sendt kontoutskriftene dine til den adressen, sier han. Etter hvert som samtalen utvikler seg, skjønner du at advokaten som ordnet med boet til den rike slektningen, hadde åpnet en konto i ditt navn for tretti år siden.

«Hvor mye står det på den?» spør du nysgjerrig.

«Trekk pusten dypt!» sier bankmannen. «I løpet av disse årene har den vokst til flere millioner dollar! Det ser ut til at advokaten som gav deg beskjed om at all gjelden din var betalt, glemte å fortelle at du også hadde fått en ganske stor arv.»

Hvordan ville du oppleve dette? I tretti år hadde du levd svært nøkternt, mens du hele tiden hadde hatt nok penger i banken til at du kunne velte deg i luksus! Du ville sikkert tenke: Hvorfor fortalte ikke advokaten meg hele historien? Hvorfor fikk jeg ikke høre om formuen jeg hadde arvet?

HELE HISTORIEN

Hver gang jeg har tenkt tilbake på den dagen jeg ble frelst, har jeg vært takknemlig for at Jesus betalte all min skyld og gjeld. Likevel fikk jeg ikke høre hele historien om frelse før det var gått tjue år. Jeg skjønte at min syndeskyld var betalt, men jeg visste ikke om den rike arven jeg hadde fått gjennom Jesu død på korset.

Evangeliet i Det nye testamente inneholder mer enn

mange kristne skjønner. Ett eller annet sted i løpet av de siste to tusen årene, har kirken mistet noe. Vi har gjort en god jobb når det gjelder å forkynne tilgivelsen man kan få gjennom Jesus Kristus, men vi har ikke klart å presentere hele evangeliets budskap. Ofte har vi fått folk til å tro at det ypperste i kristentroen er å få tilgivelse. Selv om det er helt nødvendig å bli tilgitt, er det ikke Guds endelige gjerning når det gjelder frelse.

Frelse er mye mer enn å bli tilgitt og komme til himmelen. Frelse er å få guddommelig liv!

Jesus kom ikke til jorden og døde, bare for at vi kunne bli tilgitt og komme til himmelen. Hvis ikke frelsen betyr noe mer, hvorfor lar han oss så bli igjen på jorden etter at vi er blitt frelst? Tilgivelsen er ikke det viktigste i frelsen, uansett hvor nødvendig og fantastisk den kan være. Det var en grunn til at Gud tilga oss: Han vil gi oss sitt guddommelige liv inni oss og uttrykke dette livet gjennom oss til verden omkring oss. Gud kan ikke plassere sin Hellige Ånd inn i et menneske som ikke er hellig. Det er derfor tilgivelsen er så avgjørende. Når vi først har tatt imot hans tilgivelse, gir han oss sitt liv.

Jesus sa i Joh 10,10 at «han er kommet for at dere skal ha liv.» Joh 3,16 sier at Gud sendte Jesus til verden slik at alle som tror på ham skal ha «evig liv». Skjønner? Å bli frelst er å få guddommelig liv! Vi har ikke forkynt hele evangeliet hvis vi stanser ved tilgivelsen. Hele evangeliet gjør det klart at Gud vil ta bolig i dem som setter sin lit til ham. Han ønsker å flytte inn i dem og overta livet deres helt og fullt. Frelse er mye mer enn å bli tilgitt og komme til himmelen. Frelse er å få guddommelig liv! En slik begrenset forståelse av hva det vil si å

være en kristen, har skapt massevis av likeglade, sløve kristne. Deres høyeste åndelige mål er å dø og komme til himmelen. Det er ikke mye snakk om å være «Jesu soldat». Mange lever som om det bare gjelder å få tiden her til å gå, mens de venter på å komme til himmelen. Det er noen som ikke har fortalt dem hva Jesus har etterlatt dem i testamentet sitt.

EN MANN MED HELE BUDSKAPET

Paulus var oppslukt av et inderlig ønske om at folk skulle skjønne hele evangeliet. I Kol 1,25–28 forklarer han kallet sitt slik:

For den (kirken) er jeg blitt en tjener i kraft av det forvalteroppdrag Gud har gitt meg hos dere: å fullføre tjenesten med Guds ord, den hemmelighet som har vært skjult fra evighet av og for alle slekter, men som nå er blitt åpenbart for hans hellige. Gud ville kunnngjøre for dem hvilken rikdom av herlighet denne hemmelighet betyr for folkeslagene: Kristus blant dere, håpet om herlighet! Ham er det vi forkynner, og vi rettleder og underviser alle mennesker i den fulle visdom, for å føre hvert menneske fram til modenhet i Kristus.

Paulus sa at han ønsket å fullt ut forkynne det budskapet Gud hadde gitt ham. Han ville proklamere hele Guds ord – ikke la noe som trengte å sies, være usagt. Målet hans var å presentere sine åndelige barn fullkomne i Kristus.

Hva er hemmeligheten som Paulus referer til i dette avsnittet? Av den originale greske teksten og sammenhengen den står i, skjønner vi at det ikke dreier seg om Sherlock Holmes-mysterier. Ordet viser til noe som før ikke har vært kjent, men som nå er blitt avslørt og åpenbart. Nådens mys-

terium er at Kristus bor i deg. I Det gamle testamente kom Guds Ånd over mennesker, men tok ikke bolig i dem. I dag kommer Gud ved sin Hellige Ånd inn i menneskene som kjenner ham. Han blir selve livet for oss ved å la den personen vi var før vi ble frelst, dø (Rom 6,6) og lar oss få del i guddommelig natur (2 Pet 1,4.)

Frelsen er ikke fullstendig før man forstår at man har en guddommelig enhet med Kristus. Del-evangelisering gjør at folk blir tilgitt og kan komme til himmelen, men når nåden rår i den nyomvendte, skjønner han at han har fått guddommelig kraft til livet i dag. Selv en lovisk kristen vil være enig i budskapet om tilgivelse ved Jesu død. Men nåden forteller hele historien ved å tilby dynamisk livskraft gjennom Jesu liv.

Selv om en kristen vet at hans syndeskyld er betalt, kan han ikke helt og fullt oppleve Guds livs overnaturlige kraft før han skjønner at Kristus ikke bare er i livet hans, men Kristus er livet hans! En kristens kropp er intet mindre enn en beholder for guddommelig liv. Når vi blir i ham, strømmer dette livet ut fra oss uten stans.

Nylig gikk det opp for Bud hva «Kristus i deg, håpet om herlighet,» betydde. Han innså at han ikke bare var totalt tilgitt, men også at Jesus ville uttrykke sitt liv gjennom ham når han stolte fullt og fast på Jesus. «Jeg har tenkt på dette, Steve,» sa han. «Kristus i meg er som blyet i en blyant. Det kan bare gjøre det det skal når det strikker ut av treet i blyanten. Akkurat! En kristen er skapt til både å inneholde og frigjøre åndelig liv, slik at vi kan sette spor etter oss i verden gjennom Guds kjærlighet. Den Hellige Ånd hadde åpenbart for Bud det Paulus bad om at de kristne i Efesos skulle forstå:

Måtte han gi deres hjertes øye lys, så dere forstår hvilket håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig arven er for de hellige, og hvor veldig hans kraft er hos oss som tror.
Ef 1,18–19

Et menneske skjønner hele evangeliet når det går opp for ham hvilken rikdom han har arvet ved å ta imot Jesu Kristi liv. Noen har sagt: «Når du har Jesus, har du alt du trenger.» Det er helt riktig, men hvilken praktisk nytte har du av å ha alt du trenger, når du ikke engang vet hva det er? Det er mange som ikke forstår hvor rik en kristen er i Jesus.

EN OFFISIELL BESKJED TIL DEG

I tilfelle du ikke allerede skulle ha hørt nyhetene, vil jeg opplyse deg om noe som du kan ha stor fordel av. Det tilbyr deg et helt nytt liv, fylt med privilegier som er «uendelig mye mer enn alt det vi ber om og forstår». Ef 3,20. Hvis du handler etter de opplysningene du nå får, kommer livet ditt aldri mer til å bli det samme. Det er ikke stort du må gjøre for å dra fordel av dem. Den eneste betingelsen er at du tror budskapet og tar imot arven du har fått.

Jesus etterlot seg et testamente som beskriver den rikdom han vil at du skal kunne glede deg over som din arv.

Du kjenner allerede til at Jesus døde på korset. Du skjønner at hans engangsbetaling fullt ut har gjort opp for din synds skyld. Gud øste ut all sin vrede over dine synder på Jesus. Ved hans blod er dine synder slettet for evig.

Men det er ikke hele historien. Jesus etterlot seg et testamente som beskriver den rikdom han vil at du skal kunne glede deg over som din arv. Den er beskrevet i Det nye testamente. Det kan hende at dette høres for godt ut til å være sant, men du kan tro på det fordi disse løftene ble gitt av Guds sønn, med Gud Fader som vitne, og de kommer til å bli satt

i kraft i livet ditt ved Den Hellige Ånd. Se på hvilke goder du har arvet i Kristus Jesus:

Du har fått et nytt liv

Har du noen gang ønsket at du kunne være en annen? Nå er du det! Du er ikke samme menneske som du var før du ble en kristen. Du er blitt en fullstendig ny skapning (2 Kor 5,17), som er skapt fullstendig rettferdig (Ef 3,17). Nå er du hellig (1 Kor 3,17), ikke fordi du har gjort noe for å fortjene det, men fordi du har fått rettferdigheten som gave (Rom 5,17). Du har fremdeles den samme kroppen, men det er et nytt jeg som bor i den! Nå er Kristus ditt liv (Kol 3,4), og det er i ham du «lever, rører deg og er til». Apgj 17,28.

Ikke la deg lure til å tro at dette ikke kan være sant, bare fordi måten du lever på, tyder på noe annet. Hjernen din husker ditt gamle jeg, slik det var før du ble frelst. Hvis du har trodd at du fremdeles er det gamle menneske, kan du ha oppført deg som ham. Men det er ikke egentlig deg. Nå når du vet hvem du er, vil du få kraft til å leve på en måte som stemmer med din sanne identitet. Nå gjelder det at ditt sinn blir fornyet av sannheten, slik at livsstilen din blir forandlet. Rom 12,2.

Du har ny makt over synden

Før Jesus døde og etterlot deg denne åndelige formuen, hadde du ikke kraft til å seire over synden. Du syndet fordi du ikke hadde noe valg. Det var helt naturlig for deg. Nå er tingene blitt annerledes. Du har fått en ny natur – hans! På grunn av hans liv i deg, vil hans sette deg i stand til å seire over synden når du stoler på ham. Husk at det mennesket du var før, som elsket synden, er død. Rom 6,1–6. Du ble hengt på korset med Jesus og korsfestet sammen med ham. Det var ikke bare han som døde. Det gjorde du også, slik at ditt nye liv er Kristus i deg. Gal 2,20. «For synden har ikke lenger noen rett over

den som er død.» Rom 6,7. For å oppleve makt over synden, trenger du bare å hvile i at Kristus er nok, og stadig minne deg selv på at du er død for synden. Enten du føler det slik eller ikke, så kan du «regne (deg) som død for synden, men som levende for Gud i Kristus Jesus». Rom 6,11. Bare gjør som om det er sant, for det er det! Når du overlater deg til Jesus og handler i tro, kommer du selv til å oppdage at du er død for synden.

Tenk deg at en kar som heter Leo tar en overdose heroin og dør. De bringer ham til sykehuset og gjør ham klar til å bli begravet. Noen timer før begravelsen, kommer en av de narkomane kameratene hans inn i kapellet hvor Leo ligger. Det er ingen andre der inne, så kameraten går bort til kisten og bøyer seg over den. «Hei Leo,» sier han. «Vi er alene nå, og jeg har noe bra stoff med meg.» Han stikker hånden i lomma og tar opp en liten pose kokain. «Se her, den er helt ren. Bare kjenn,» sier han og holder posen under nesen på Leo. «Hva er det som feiler deg? Her, jeg skal ta litt på fing-eren så du får smake. Det er bra saker, skjønner du.»

Vet du hvordan Leo reagerer på alt dette? Ikke i det hele tatt. Han bare ligger der. Hvis han kunne sagt noe der og da, vet du hva det ville vært: «Jeg er død, din tosk! Kan du ikke se det?» Døde mennesker har ikke lyst på kokain, selv om de elsker det før.

Bibelen sier at det er en del av din arv at du er død for synden. Du kan synde hvis du vil, men når du forstår at du har fått en ny identitet, kommer du til å oppdage at du ikke har lyst til å synde mer. Du er død fra alt det. Nå er du levende for Gud. Det er han som motiverer dine ønsker og interesser. Du har endelig makt over synden!

Du har fått en ny frihet

Du har kanskje visst at din syndeskyld ble betalt av Jesus,

men hvis du ikke har vist hvilken identitet du har i Kristus, har du antagelig ikke opplevd noe særlig frihet. Når en krisen tar feil og tror at han ikke er noe annet enn en synder, som er frelst av nåde, kommer han til å pakke livet sitt inn i regler og påbud. Han tror at reglene vil føre til et bedre åndelig liv, men i virkeligheten fører religiøse regler alltid til død, som det står i Rom 7,10. «En synder, frelst av nåde» – for en stakkarslig beskrivelse av en person som har fått selve Jesus Kristi liv! Gud foretrekker å kalle deg hellig. Det er det han kaller deg seksitre ganger i Det nye testamente. (Am. overs. O.a.) Hvorfor skulle en kristen ville kalle seg synder når Jesus kom for å frelse ham fra synden? Gud ser hellige som syndere, men han kaller deg ikke en frelst synder.

---

*Når et menneske kjenner Gud og den
overflod av rikedom hans nåde gir oss som
tror, har det begynt på et liv der nåden rå.*

Når du blir i Kristus, er du fri til å gjøre hva du vil. Paulus sa: «Jeg har lov til alt, men ikke alt gagnar.» 1 Kor 6,12 Et slikt utsagn skremmer nesten livet av en lovtrell. «Er jeg fri til å gjøre absolutt hva jeg vil?» Ja, det stemmer. Bli i Kristus, og gjør så hva du vil.

Tenk deg at ånden til en berømt fotballspiller plutselig kom inn i deg. Tror du at du ville bli overveldet av lyst til å bli profesjonell ballettdanser? En fotballspiller i tyllskjørt – det er en ganske skremmende tanke. Hvis denne fotballspillerens ånd kom inn i deg, og noen veddet på hva du kom til å gjøre, ville ikke ballett stå høyt på listen. Det passer bare ikke. Jeg tror vi alle vet hva du ville hatt lyst til å gjøre.

Når du lever i fellesskap med Jesus, trenger du ikke bekymre deg om religiøse regler og bud. En lovisk person er

redd for at hvis han ikke bygger livet sitt på nettopp det, vil han plutselig få en voldsom trang til å leve et liv i synd. Han trenger å forstå hva det vil si å ha Den Hellige Ånd boende i seg. Hans nye natur er blitt ett med Den Hellige Ånd. Når han derfor vandrer i ånden, blir Guds ønsker også hans ønsker. Et menneske som er fylt med den Hellige Ånd, har ikke mer lyst til å leve et syndefullt liv enn en fotballspiller har lyst til å danse ballett. Guds plan for en troende er at Den Hellige Ånd skal inspirere det han gjør. Han har fått en «Ånd som gir visdom og åpenbaring, så dere lærer Gud å kjenne». Ef 1,17. Når et menneske kjenner Gud og den overflod av rikdom hans nåde gir oss som tror, har det begynt på et liv der nåden rår.

Kjære Far!

Jeg vil gjerne oppleve virkningen av hele evangeliet. Åpne mitt hjertes øyne, slik at jeg kan se hvilket håp ditt kall gir, og den vidunderlige rikdommen som ligger i den arven du har gitt meg! Jeg vil gjerne kjenne hvor overveldende og stor din kraft er i meg. Ikke slutt før jeg fullt ut innser hvem jeg er i deg! Jeg ønsker å oppleve alt av ditt vesen du kan gi meg her i livet.

10

Kom, la oss feire!

Etter at jeg hadde sluttet som pastor for å undervise på Grace Walk-konferanser, var familien vår i en situasjon vi aldri hadde opplevd før. Jeg hadde vært pastor siden jeg var nitten år, og vi hadde alltid gått i den kirken hvor Gud hadde kalt meg til pastor. Nå måtte vi velge oss en menighet. Vi trengte en menighet som kunne bli som et hjem for oss.

I denne leteperioden besøkte vi en kirke som stinket av åndelig død. Det var ikke gudstjenesteformen det var noe galt med; jeg har sett Gud åpenbare seg i kirker med svært forskjellige form på gudstjeneste og lovprisning. Problemet akkurat her var at det ikke fantes liv. Av selve tonen i gudstjenesten kunne man lett tro at de nettopp hadde fått triste nyheter: «Alt hadde vært et stort feilgrep. Jesus var ikke stått opp fra de døde likevel. Beklager.» Har du noen gang vært på en gudstjeneste som var åndelig død? I så fall skjønner du nøyaktig hva jeg prøver å beskrive.

Etter at gudstjenesten var over, gikk hele familien på en pizzarestaurant i nærheten. Da vi kom inn døren ble vi ønsket velkommen av en blid ansatt. Da vi satte oss ved bordet, ble

jeg slått av den vennlige atmosfæren på stedet. Folk smilte og lo. Noen sang høyt sammen med de mekaniske figurene som var på scenen for å underholde barna. Servitøren var utadvendt, og det virket som han svært gjerne ville at vi skulle trives. Jeg kjente at jeg ble i bedre humør bare av å være der.

Da jeg senere tenkte over disse to opplevelsene, trakk jeg en konklusjon: Jeg var absolutt ikke interessert i å bli medlem i den kirken vi hadde besøkt, men hvis restauranten hadde invitert oss, skulle jeg gjerne blitt medlem der! Det virket som staben der gledet seg over livet og brydde seg om hva vi trengte. De kunne uten tvil gjort meg til pizzabyteri-
aner den dagen!

SELKAPSDØDARE

Reformatorene på syttenhundretallet sa at «menneskets viktigste mål er å kjenne Gud og glede seg over ham for alltid». Å glede seg over Gud er en viktig del av et liv hvor nåden rår. Loviskheten vet ikke stort om å glede seg over Gud, og liker ikke de som gjør det. Husker du holdningen til den eldste broren i fortellingen om den fortapte sønn? Den fortapte sønnen hadde reist langt bort og sløst bort pengene sine på et vilt liv. Da han kom til sans og samling og vendte hjem, tok faren imot ham med entusiasme og glede og holdt et stort selskap til ære for ham. I denne fortellingen beskriver Lukas hvordan en løvtrell reagerer:

Imens var den eldste sønnen ute på marken. Da han gikk hjemover og nærmet seg gården, hørte han musikk og dans. Han ropte på en av tjenerne og spurte hva som var på ferde. «Din bror er kommet hjem,» svarte han, «og din far har slaktet gjøkalven fordi han har fått ham frisk hjem igjen». Da ble han sint og ville ikke gå inn. Luk 15,25-28

Det finnes ikke noen verre selskapsdødare enn en løvtrell. Han er så opptatt med det som skal gjøres, at han ikke fatter en nåde som kan få en far til å ta imot et menneske som ikke har oppført seg like beundringsverdig som ham selv. Han har en overlegen holdning til andre, og dømmer dem etter sin egen standard. Utad kan det virke som han har det bra, men innvendig holder han på å visne bort. Loviskheten har stjålet den ekte, kristne gleden fra ham. Han har ikke tid til musikk og dans – det er så mye å gjøre! Djævelen tar seg aldri fri, så hvorfor skulle *han* gjøre det? En som lever under loven er aldri virkelig lykkelig. Når han ser andre danse til musikk, kan han nesten ikke holde det ut.

Faren til den fortapte sønnen sa: «Nå skal vi holde fest og være glade. For han, din bror, var død og er blitt levende.»

Den eldre broren hadde alle kjennetegn på en løvtrell. For det første, holdt han seg unna den yngre broren fordi han ikke levde opp til den standard han selv mente var riktig. Han nektet å gå i samme selskap som ham. For det andre dreide forholdet til faren seg om å gjøre det som var riktig og ikke bryte hans bud. «Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort mot det du sa,» protesterte han. Luk 15,29. Han hadde ikke noe nært forhold til faren, for han var bare opp-tatt av å gjøre det han mente han burde. Og for det tredje ble han sint over at faren viste den bortkomne sønnen så mye nåde. Han viste til hvor trofast han selv hadde vært og sa: «Men straks denne sønnen din kommer hjem, han som har brukt opp pengene dine sammen med skjøger, da slakter du gjøkalven for ham!» Løvtreller synes ofte det er vanskelig å kalle en for bror, hvis han ikke lever i samsvar med deres egen

høye standard. Den eldste sønnen kalte ham «denne sønnen din». Slike loviske mennesker synes tydeligvis det er galt å betingelsesløst ta imot en kristen som har syndet. Hvis vi gjør det, godkjenner vi tross alt det han har gjort!

MORSOM TRO

Holdningen til den eldste broren ligner på den lovtreller har i dag. Men det virket som farens hjerte ligner svært på Vår himmelske far. Han elsker å feire når noen kommer til ham, full av anger. Tro og moro er ikke motsetninger, selv i den gamle pakt ville Gud at hans folk skulle feire.

Du skal spise tienden av ditt korn, din most og din olje og de førstefødte dyr av ditt storfe og ditt småfe for Herren din Guds åsyn, og på det stedet han velger ut til bolig for sitt navn, så du kan lære å frykte Herren din Gud så lenge du lever... Der kan du bruke (pengene) til å kjøpe alt du har lyst på, storfe og småfe, vin og sterk drikk og alt det du ellers ønsker. Så skal du holde måltid for Herren din Guds åsyn og glede deg sammen med din husband. 5 Mos 14,23,26.

Mange tror at Gud ikke liker moro, men det er helt feil. Fra evighetens morgen har de tre personene i Treenigheten frydet seg over hverandre. Det var en privat fest med Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Den gang, lenge før tiden ble til, bestemte Gud seg for å invitere til en universell fest. Det skulle være til ære for hans sønn, Jesus. Han ville skape menneskene for å dele sitt liv med dem og slik få dem med på den evige, himmelske festen. I dag er Den Hellige Ånd opptatt med å invitere folk til denne festen. Vi kan på en måte si at kristendom er en fest som feirer Jesus Kristus.

Far til den fortapte sønnen sa: «Nå skal vi holde fest og være glade. For han, din bror, var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen.» Luk 15,32. Når et dødt menneske blir levende, er det sannelig grunn til å feire. Bibelen sier, i Ef 2,1, at en gang var «dere døde på grunn av deres misgjerninger og syndet,» men nå er dere blitt levende i Kristus. Det er det grunn til å feire!

Det virker som enkelte kristne i dag har glemt at i den første kirke dreide det seg først og fremst om fellesskap. Det greske ordet for det er koinonia. Det ville ikke passe dårlig å bruke ordet fest som en moderne parafrase på det. Mange av festene nå til dags feirer livet. Et fødselsdagselskap feirer hvor mange år en person har levd, sølv- og gullbryllup feirer årene et ektepar har hatt sammen, en eksamensfest feirer starten på et nytt liv for den som er ferdig med studiene. Festene konsentrerer seg om livet og er også fulle av liv. Passer ikke denne beskrivelsen på nytestamentlig kristendom også? Selve kjernen er en feiring av åndelig liv. Du var død, men er blitt gjort levende i Kristus Jesus! Da passer det seg å «la hylingsrop lyde for Herren,» og «tjene Herren med glede». Salme 100,1-2. Det er med andre ord på tide at kirken kommer seg på beina og holder fest! Der nåden rår, passer det å feire hver dag.

FEST VIRKER TILTREKKENDE

Veksten i den første kirke i Apostelgjæringene lar seg ikke skille fra det faktum at feiring var en del av deres daglige måte å leve på. De var fylt til randen av en eksplosiv glede som ikke lot seg stagge. De levde på en måte som var en ustoppelig feiring av Jesus.

De holdt sammen, og hver dag samlet de seg trofast på

tempelplassen; i hjemmene brøt de brødet, og de spiste sammen med *oppriktig og inderlig glede*. Apgj 2,46 (Forf. uthev.)

Den første kirke var uhemmet og jublende entusiastisk for Jesus Kristus. Da Den Hellige Ånd kom over de troende, viste de slik fryd at de som sto og så på «ikke visste hva de skulle tro, og forvirret spurte hverandre: 'Hva er dette for noe?' Men andre gjorde narr og sa: 'De har drukket søt vin og er fulle.'» Apgj 2,12-13

Men de kristne var ikke fulle av vin, de var helt øre av det liv Kristus lot flyte gjennom dem ved Den Hellige Ånd. De opplevde akkurat det Paulus mente da han sa: «Drikk dere ikke fulle på vin; det fører til utsketelser. Men bli fylt av Ånden.» Ef 5,18. Disse kristne feiret, «påvirket» av Guds Hellige Ånd hele tiden! De feiret Jesu liv, samme hva de gjorde.

En dag fortalte Ken meg at han hadde tenkt å slutte i jobben og forberede seg på å bli pastor. «Tror du at Gud kaller deg til å gjøre en så stor forandring i livet?» spurte jeg. «Jeg synes det virker fornuftig,» svarte han. «Jeg vil at livet mitt skal ha betydning for Kristus. Jeg tror det ville være bra hvis jeg hadde en jobb hvor jeg kunne gjøre mer åndelige ting. Som selger får jeg ikke så mange muligheter til åndelige aktiviteter.» Da vi snakket nærmere om planene hans, ble det klart at han trodde at det en pastor gjorde, var mer åndelig enn det en selger drev med.

Den første menighet vant mange for Kristus, fordi de var så forelsket i ham.

Men Ken tok feil. Det vi gjør, er alltid åndelig når det er inspirert av Jesu liv i oss. En selger som er helt avhengig av

Jesus, vil være like opptatt av åndelige ting som en pastor som preker i kirken hver søndag formiddag. Det er faktisk slik at hvis presten preker ut fra seg selv, kan det en selger gjør være mer åndelig!

Det er ikke selve handlingen, men kilden til den som gjør den åndelig. Alle kristne kan feire Jesus i alt de gjør i livet. Det vi ikke kan stole på at Jesus gjør gjennom oss, bør ikke bli gjort. Hvis det er noe som skjer i Guds kraft, er det en gudfryktig handling. Samfunnet trenger flere slike som Ken, som kan dra ut i samfunnet og vise hvordan et menneske, som er «påvirket» av Jesus ser ut.

Dagens mennesker er lei av død religøsiteten. Men når ikketroende møter et menneske som har en brennende lidenskap for Jesus, våkner de opp. En glad, feirende kristen vil gjøre at mange blir tiltrukket av Kristus; folk kan bare ikke motstå en fest. Den første menighet vant mange for Kristus, fordi de var så forelsket i ham. De fortalte om ham med uhemmet glede. De skjønte at Jesus ikke bare var en del av livet deres, han var selve livet!

I PÅVIRKET TILSTAND

Det er interessant at Paulus nevnte virkningen av alkohol og av Den Hellige Ånd i samme vers. Fyll spiller en viktig rolle på mange fester i samfunnet vårt. Men i Ef 5,18 sier Paulus at kristne ikke skal påvirkes av alkoholens makt, men heller overgi kontrollen av seg selv til Den Hellige Ånds påvirkning. Tilskuerne på pinsedag fikk samme assosiasjon da de beskyldte de troende for å være fulle av vin. Se litt på hva som kjennetegner en «påvirket» person:

– En påvirket person mister alle hemninger. Har du sett noen prøve å roe ned en opphisset, full person? Det er nesten umulig. Man kan ikke få ham til å tie stille. Slik er det

også når et menneske er fylt med Den Hellige Ånd og kjærlighet til Kristus. Evangelisering er smittende glede over Jesus. Når et menneske blir overveldet av hans nåde, kan ingen ting hindre ham i å vitne for andre. Da Peter og Johannes ble banket opp og fikk beskjed om å ikke vitne mer, svarte de: «Men vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt.» Apgj. 4,20. Når Jesus blir viktigere for dagens kirke enn noe annet i livet, vil ingen ting greie å stoppe kraften i vitnesbyr-det vårt.

– En påvirket person blir ofte svært verbal. Folk som er påvirket av alkohol, pleier å bli mer utagerende enn før. En sint fyllik kan begynne å oppføre seg provoserende. En glad, full person kan begynne å oppføre seg svært lykkelig. Det virker som alkoholen forsterker den underliggende holdningen et menneske har. Når et menneske er styrt av Guds nåde, blir det som bor i ham forstørret av Den Hellige Ånd. Å vandre i nåden vil si at en troende oppfører seg på en måte som åpner barer gudfryktigheten i hans innerste vesen. Han begynner å uttrykke Jesu liv i seg uten hemninger. Kristi iboende natur i en troende blir forstørret gjennom det han gjør når han er påvirket av Den Hellige Ånd.

OPP MED HUMØRET!

Vår Gud er en «fest-Gud»! De som føler at tanken på kristne som «fester», er litt uærbødig, kan kanskje ha nytte av å studere hva Bibelen sier om glede i Guds rike. Herren sier: «Mine tjenere skal juble av hjertens lyst!» Jes 65,14. Noe av det siste Jesus sa til disiplene sine, handlet om å ha glede i hjertet: «Dette har jeg sagt til dere, for at dere kan eie min glede, og deres glede kan være fullkommen.» Joh 15,11. I sin siste bønn før korset, bad han om at «de kan eie min glede i fullt mål». Joh 17,13.

Jeg skulle ønske at kirken enda en gang ville slå seg løs og feire! Vi har fått våre synder tilgitt, (Ef 1,7.) Jesus Kristus er vårt liv. Kol 3,4. Ingen ting kan skille oss fra Guds kjærlighet. (Rom 8,35-39.) Gud fører oss med i sitt seierstog gjennom livet. (2 Kor 2,14.) Så når det på tide å få opp humøret og begynne å feire.

Jeremia var profet. Han blir faktisk også kalt den gråtende profeten.

Det virker som om han har mange fjerne slektninger i dagens kirke. De kunne godt synge: «Jeremia var en profet, han er min gode venn. Jeg husker ikke ett ord han sa, men jeg klager like godt som han.» For en kontrast til Jesu bønn om at hans menighet skulle få glede.

Paulus er et utmerket eksempel på at et menneske kan være glad uten å være lykkelig.

I livet til mange troende i dag er det en tragisk mangel på glede, fordi de er fornøyd med lykke. Lykke er avhengig av at det skjer noe. Et menneske er lykkelig hvis han liker omstendighetene i livet sitt. Mens mange kristne har jaktet på lykke som sitt hovedmål, spiller det ikke så stor rolle for Gud om vi er lykkelige. Han ønsker å gi oss glede. Lykke er avhengig av ytre omstendigheter, men glede er mye dypere. Lykken kommer til oss utenfra, men gleden kommer innenfra. Den flyter ut fra vårt innerste vesen – en indre følelse av å være tilfreds og føle seg vel, og den kommer av at vi vet at vi er forenet med Jesus. Glede lar seg ikke påvirke av ytre omgivelser. Det er ingen sammenheng mellom lykke og glede. Tenk på den gangen Paulus satt i fengsel i Filippi. Han var ikke lykkelig over å være der. Han sa at han lengtet etter

å «bryte opp herfra og være sammen med Kristus, for det er så mye, mye bedre». Fil 1,23 Det var ikke spennende å sitte i fengsel. Likevel handler Filipperbrevet om å glede seg. Flere ganger gjentar han budskapet «gled dere i Herren»! Fil 3,1. I fengselet opplevde han kanskje ikke den lykke som skapes av omstendighetene, men han opplevde så absolutt den glede som kommer av å være nær Jesus Kristus. Han skjønte at «for meg er livet Kristus og døden en vinning». Livet hans var ikke avhengig av det ytre, men av det evige. Paulus er et utmerket eksempel på at et menneske kan være glad uten å være lykkelig. Verden kommer aldri til å oppleve noe mer enn forbigående lykke, som kommer og går, avhengig av ytre omstendigheter. En kristen kan derimot eie glede – alltid.

Er du i Kristus? Så bli med på festen! Gud kommer ikke til å ha noe imot det. Han har faktisk ventet på at du skal bli med å feire. Sett i gang og slå deg løs. Tro det, lev det, syng det! Begynn å feire! Dans til hans nådes musikk!

Kjære Far!

Jeg er blitt altfor stiv og anspent. Jeg vil gjerne oppleve gløden som kommer av at jeg er ett med deg. Fri meg fra alt som hindrer meg i å bli med på festen. Jeg vil gjerne feire Jesu liv hele tiden. I tro tar jeg imot den fullkomne glede som Jesus bad om at hans etterfølgere skulle få. Måtte den gledens boble over i livet mitt, slik at andre kan bli tiltrukket av deg på grunn av meg.

Nåden rår

«Det må være mer ved kristenlivet enn det jeg opplever!» I de siste tjue årene har jeg hørt lignende ting, sagt på forskjellig vis, mange ganger. Slik hadde jeg det også i mange år. Jeg var dypt takknemlig for at Gud hadde tilgitt syndene mine, men jeg innså at min egen erfaring var helt forskjellig fra det som står i Det nye testamente at de første kristne opplevde. Jeg så på evangeliet som gode nyheter som fortalte folk hvordan de skulle komme til himmelen, men det virket ikke som det evnet å få himmelen inn i menneskene. Evangeliet var svært viktig når det gjaldt evigheten, men det virket ikke som det gav noe særlig håp om å oppleve livet fullt og helt her på jorden.

I et forsøk på å sprøyte mer liv inn i hverdagen, prøvde jeg ofte å øke mengden med religiøs aktivitet. Jeg var som en forlist mann som drev rundt på havet og drakk sjøvann, bare for å finne ut at jo mer jeg drakk, jo tørstere ble jeg. Det er skjebnen til alle som prøver å bli tilfredsstillt ved religiøse gjerninger. Uansett trosretning kan religion aldri tilfredsstille de dypeste lengsler.

Jeg går ut fra at når du nå har brukt tid og krefter på å lese hele denne boken, tyder det på at du lengter etter en større opplevelse av Guds nåde. Hvis du tror at det må være mer ved kristenlivet enn du erfarer, så er det det! Det er ikke lettere å bli tilfreds ved en eller annen slags religiøs identitet eller ved andre dårlige metoder for å bli det. Det er bare gjennom Jesus Kristus du kan finne ekte tilfredsstillelse. Det er bare han som kan redde en troende som har havnet i en religiøs røre, tom for åndelig liv. Når nåden rår i den troendes liv, vil resultatet vise seg på mange måter.

NÅDE GIR EN KRISTEN ENERGI

Det er ingen ting som gir en kristen mer energi og krefter enn å stadig oppleve Guds nåde. Religion tapper en for krefter. Et religiøst menneske er et menneske som aldri kan få gjort nok. Nåden derimot jager ikke på oss, men leder oss på en måte som får oss til å tjene Gud med hjertet fullt av takknemlighet. En som vandrer i nåden får stadig nye krefter mens han arbeider, han blir ikke åndelig utslitt. Selv om det hender han kan oppleve den normale trettheten som alle mennesker får, vil han se at innvendig får han stadig ny kraft ved guddommelig liv. «Hans indre menneske blir fornyet dag for dag.» 2 Kor 4,16. Innenfra blir han motivert til å tjene Jesus, entusiastisk og trofast.

Tillatelse til å være lat?

«Jeg trenger ikke gjøre noe som helst, for jeg lever i nåden,» sa Becky. Hun og mannen hadde kranglet mye om hvilket ansvar en kristen som vandret i nåden, hadde. «Jeg tror at det er enkelte ting vi må gjøre, og nåden har ingenting med det,» protesterte han. De var kommet til meg for at jeg skulle løse knuten for dem. Hva ville du ha svart hvis de bad deg om råd

i dette? Er det en kristenplikt å gjøre visse ting, eller er man fri til å sette seg ned og gjøre ingenting resten av livet?

Det er sant at nåden setter en troende fri fra religiøse plikter. Becky hadde rett når hun mente at en kristen ikke trenger å gjøre noe. Men i løpet av samtalen følte jeg at ingen av dem virkelig skjønnte hva det vil si å vandre i nåden. Mannen til Becky prøvde å tvinge henne inn under de religiøse forventningene han hadde til henne, det var det ingen tvil om. På den annen side virket det ikke som om Becky hadde et riktig bilde av situasjonen heller. Det så ut som hun virkelig var blitt passiv på mange måter.

En kristen, fylt av nåde, pleier ikke å prøve å leve opp til loviske forventninger, men samtidig blir han ikke lat i sitt krlstenliv.

Den gode nyheten om nåde stanser ikke ved å få et menneske til å skjønne at han er fri fra loven. Ekte nåde setter oss ikke bare fri fra noe, det overgir oss også til Noen. Nåden åpner våre øyne for enheten vi har med Jesus. Det gir ikke den troende unnskyldning til å bli sløv og lat. I stedet får han krefter av det guddommelige livet i Jesus, slik at han tjener Gud med overnaturlig kraft. Nåden gjør oss på guddommelig vis i stand til å la Jesus vise sitt liv gjennom oss på mektig vis.

Jesu kraft i deg

Jesus var full av nåde. (Joh 1,14.) På tre korte år hadde det han gjorde hatt innvirkning på hele den kjente verden, fordi det var fylt av guddommelig kraft. Det er neppe en beskri-

velse som passer på et passivt menneske. Evangelisten Johannes sa om livet til de som fulgte Jesus at «av hans nåde har vi alle fått, nåde over nåde». Joh 1,16 Gud har utøst Jesu Kristi nåde inn i oss, slik at vi nå er helt fylt av nåde. Livet vårt er som en haug med nåde over nåde!

Når en kristen har fått Jesu kraft, hvorfor skulle han så bli passiv? Hvis noen mener at budskapet om nåde vil skape passivitet, har de ikke skjønnet hva det vil si å vandre i nåden. En troende som er blitt passiv, har ikke opplevd at nåden virkelig rår i livet hans. En kristen, fylt av nåde, pleier ikke å prøve å leve opp til loviske forventninger, men samtidig blir han ikke lat i sitt kristenliv. Livet hans er å vandre i Guds nåde. En vandring går alltid framover, den står ikke stille.

Jesu Ånd bor i en troende. Når det virkelig går opp for ham hva det innebærer, kommer det til å sette fart i ham. Hvis selve essensen av Mozart plutselig kom inn i deg, hva ville du da få lyst til å gjøre? Hvis Picassos ånd fylte deg, ville det da virke fornuftig å aldri mer ta i en malepensel? Hvis du ble fylt av Mozarts livskraft, ville ikke noe kunne holde deg borte fra pianoet. Du ville frydet deg over å kjenne hvilke evner du hadde og du ville ønske å bruke dem ofte. Vissheten om hvem som var i deg ville være all den motivasjonen du trengte.

Nådens gledelige nyhet er at Jesus Kristus bor i deg. For en overveldende tanke! Du er så heldig at du lever i en tid de troende i Det gamle testamente ikke engang kunne forestille seg. De ble overlykkelige når de møtte Gud på et fjell, i en brennende busk, i en ildstøtte eller en sky av herlighet. Disse sjeldne møtene med guddommen var ofte nok til å forandre et menneskes liv for alltid. De hadde nå fått et glimt av hans herlighet, og det var nok til å forvandle dem.

Den dagen Jesus ble korsfestet, slo døren til himmelens bank opp på vidt gap, og hele Guds herlighet kom fossende ut over dem som tok imot ham. Himmels herlighetsvelv

ble åpnet og øst ut over hver eneste troende! Denne tanken var et ukjent mysterium i Det gamle testamente, men du tilhører en utvalgt gruppe som «Gud ville kunnngjøre for (dem) hvilken rikdom av herlighet denne hemmelighet betyr for folkeslagene: Kristus blant dere, håpet om herlighet.» Kol 1,27.

Hvis de hellige i Det gamle testamente ble så inspirert av et sjeldent glimt av Gud, hvilken virkning kan så den ideoende herlighet av Det nye testamentes Gud i den troende få på hans liv og omgivelser? Når et menneske vet hvem han er i Jesus Kristus, blir han forvandlet for alltid. Når det virkelig blir åpenbart for ham at Kristus bor i ham, kan det aldri bli «av-åpenbart». Han kommer aldri til å komme over virkningen av å se Jesus i seg, av å vite at Kristus er selve livet hans. Han kommer alltid til å få kraft av Kristi herlighet i seg.

NÅDEN BYGGER ÅNDELIG VIRKELIGHET

Jeg er ikke lenger en religiøs mann. Gud reddet meg fra det da jeg begynte å forstå hva det betyr å oppleve min nye identitet i Kristus. Jeg mener ikke at jeg har sluttet med alt som preget min måte å leve på før jeg forsto dette med å vandre i nåden. Jeg gjør fremdeles mye av det jeg alltid har gjort. Jeg preker og ber fremdeles, leser i Bibelen og går i kirken. For skjellen er kilden til måten jeg lever på. Det jeg gjorde under loven bar preg av mine anstrengelser for å tjene Gud. Nå har jeg lært hva det betyr å handle i kraften av det han har gjort. Når nåden nå rår i livet mitt, opplever jeg at aktiviteter som en gang var tomme, nå er et overveldende uttrykk for Kristi liv. Nå fryder jeg meg over å gjøre det som en gang var en plikt.

Det er spennende å vite at åndelig tjeneste ikke er vår gave til Gud, men i stedet hans gave til oss. Paulus beskrev den kristne tjenesten i Ef 2,10: «For vi er hans verk, skapt i

Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle gå inn i dem.» (Forf. uthæv.) Under loven så jeg på tjenesten som en plikt jeg hadde overfor Gud. Jeg trodde det var min plikt å leve på en måte som ville herliggjøre ham. Derfor var det viktig for meg å finne ut hvilke ting jeg trodde ville glede ham

Men da nåden overtok styret i livet mitt, fikk jeg et helt annet perspektiv. Jeg begynte å skjønne hva Paulus mente når han beskrev hvordan Gud på forhånd hadde lagt ferdig gode gjerninger som en kristen kan få ta del i. En kristen som lever i nåden, står ikke opp hver morgen fast bestemt på å tjene Gud. Han velger bare å bli i Kristus og går gjennom dagens gjøremål. Når han ser en mulighet til å tjene Gud, fryder han seg over at universets allmektige Gud lar ham ta del i det han holder på med i verden. «Flott!» utbryter han kanskje. «Se på de gode gjerningene Gud har lagt ferdige for meg i dag! Takk Herre, for at jeg kan få ta del i det du gjør i verden!» I nådevandringens åndelige virkelighet er tjenesten et naturlig uttrykk for hvem vi er.

Ved Jesu kors er du blitt satt fri fra pliktens fangenskap og ført inn i frihetens lys i

Kristus.

Effektiv og betydningsfull kristen tjeneste blir aldri inspirert av lover og regler. Det er bare Guds nåde som kan sette et menneske i stand til å leve på en måte som herliggjør ham. Paulus minnet Titus om denne sannheten da han sa: «For Guds nåde er blitt åpenbart for å gi frelse til alle mennesker. Og hans nåde oppdrar oss til å si fra oss ugudeligheten og de verdslige lyster og leve i selvtukt, rettferd og guds frykt i den verden som nå er...» Tit 2,11–12, Guds nåde både

inspirerer og oppdrar oss til et gudfryktig liv.

Guds rike består ikke av lover og regler, men av felleskap. Da Paulus skrev til de kristne i Roma, som kranglet om det var riktig å drikke dette eller hint, eller spise det ene eller det andre, sa han: «Guds rike består ikke i mat og drikke, men i rettferdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd.» Rom 14,17. En levende tro har Jesus Kristus i sentrum, ikke en liste over hva man kan eller ikke kan gjøre. Nærheten til ham vil skape en hellig livsstil. Det å stadig oppleve hans nåde vil aldri oppmuntre til synd, men alltid skape et gudfryktig liv. Paulus sa: «Synden skal ikke herske over dere, for dere står ikke under loven, men under nåden.» Rom 6,14. Guds nåde og Jesu person er ett og det samme. Når Guds nåde virker gjennom et menneske, vil det han gjør vise at Jesus bor i ham.

VELKOMMEN TIL GUDS RIKE

De første tjue år etter at jeg ble en kristen, skjønte jeg ikke hvordan Gud ville jeg skulle leve. Jeg ønsket å ære ham og prøvde oppriktig å gjøre det jeg trodde han ventet av meg. Alle mine anstrengelser til tross, hadde jeg stadig følelsen av at det var noe som manglet. Jeg trodde at Jesu død helt sikkert burde skape mer godt i et menneskeliv enn jeg kunne se i mitt. Jeg trodde at det antagelig var umulig å leve i stadig seier og føle seg helt tilfreds her i livet. Jeg vitret rundt i en åndelig skyggeverden og fikk bare en sjelden gang et glimt av frihetens lys.

Jeg levde under lovens herredømme, med et livsmønster som ikke gav plass for det spennende livet jeg nå vet er tilgjengelig for alle som er i Kristus. Paulus sa: «For han har fridd oss ut av mørkets makt og satt oss over i sin elskede Sønns rike.» Kol 1,13 Den største opplevelsen i mitt liv etter at jeg ble frelst, skjedde den dagen Den Hellige Ånd åpnet

mine øyne og lot meg se hva det vil si å leve i Guds elskede Sønners rike.

Kjemper du under lover og påbud? Ved Jesu kors er du blitt satt fri fra pliktens fangenskap og ført inn i frihetens lys i Kristus. Du er borger i et nytt rike. Kom frem i lyset og fryd deg over fødselsretten din! «Til frihet har Kristus frigjort oss. Stå derfor fast og la dere ikke igjen tvinge inn under trelldommens åk.» Gal 5,1 Kampen er over, og du har vunnet på grunn av Jesus. Du trenger aldri mer å bli redd. Du trenger ikke å granske deg selv for å se om du holder mål. Der du lever, har disse tingene ingen betydning lenger. Nå er du i Jesu Kristi rike! Du kan hvile og være glad – det er et rike hvor nåden rå.

Kjære Far!

La meg også oppleve dette. Jeg ønsker at nåden skal herske over meg. Du er mitt liv, og fra i dag av vil jeg prøve å fremfor alt søke å kjenne deg. Måtte åpenbaringen av hvem jeg er i deg bli stadig mer levende for meg. Lær meg å vandre i nåden. Lev ditt liv gjennom meg, og forvandle meg ved din evige kjærlighet.

Nådegruppespørsmål

En NÅDE (Nådens og Åndens Daglige Enhet) gruppe er en hvilken som helst gruppe mennesker som samles for å oppmuntre og styrke hverandre i Guds nåde. På slutten av hvert kapittel er det spørsmål til hjelp for bedre å diskutere og lære mer. Sannhetene i denne boken kommer til å bli mer innarbeidet i livet ditt når du grunner på disse spørsmålene.

1. Å leve for Jesus

1. Les Apgj 17,25. Hva mener du om tanken på at Gud ikke har behov for at vi tjener ham? Vil et menneske få et annet perspektiv hvis han tror at Gud trenger han i motsetning til å ville ha ham?
2. «Kenosisteorien» går ut på at Jesus gav avkall på alle guddommelige fordeler. Forklar hvor viktig denne teorien er i lys av Joh 5,19. Hva ville vært annerledes hvis Jesu måte å leve på hadde vært båret oppe av hans guddommelige natur?
3. Lag en liste over fem forskjeller på å leve for Jesus og leve i ham.

4. Hva er forskjellen på ettergivenhet og lydighet?
5. Definer barmhjertighet og nåde.
6. Les Joh 14,16–17. Hvorfor kommer Den Hellige Ånd inn i et menneske når det tar imot Jesus og blir frelst? Hvordan kan det skape problemer å prøve å leve for Jesu i egen kraft?

2. *Faren ved å kunne*

1. Les 1 Mos 2,11–15. Hvordan stolte Moses i utgangspunktet på sin egen kraft for å sette Israel fri fra slaveriet i Egypt? Diskuter hvordan moderne menigheter noen ganger stoler på egne krefter for arbeidet sitt.
2. Hva ville du si til en kristen som opplever langvarig lidelse og undrer seg på hvorfor Gud ikke setter en stopper for den? Hvordan ville du svare på en påstand om at Gud ikke vil at hans barn skal ha det vondt? Hva var hensikten med Mose år i ødemarken?
3. Steve fortalte om Mike, en mann som hadde hatt glede av festing, alkohol og løssluppen sex før han ble frelst. Han var frustrert, for nå når han var blitt en kristen tjente han Gud trofast, men han var likevel ikke tilfreds. Hva besto problemet hans av? Hvorfor tror du at mange oppriktige kristne i dag ikke er tilfreds med livet?
4. Hva ville du svare hvis noen sa: «Jeg har prøvd kristenlivet, og det passer bare ikke for meg?»
5. Beskriv forskjellen på å leve ut fra egne evner og krefter og ut fra overnaturlig kraft.
6. Les Apgj 3,1–12 Hvordan klarte Peter å få en lam mann til å gå? Når du tenker på hva du har lært om Moses og Peter, hva trenger å skje i din menighet for å få se Gud virke på samme måte?

3. *Himmelsk nektar*

1. Les 1 Pet 4,12–13 Hvilke fordeler kan en kristen få av å oppleve problemer i livet? Hva vil det si når dette skriftstedet henviser til at «han åpenbarer seg i sin herlighet»?
  2. I 1 Kor 6,17 sier Bibelen at «den som holder seg til Kristus, blir én ånd med ham». Hva betyr dette?
  3. Hva vil det si å bli fylt med Ånden? Ef 5,18
  4. Hva ville du svare et menneske som sier: «Jeg prøver å være rettferdig.» Hvilke bibelvers ville du vise ham?
  5. Hva er forskjellen på posisjonell rettferdighet og bokstavelig rettferdighet? Hvilket synspunkt tror du er det riktige?
  6. Akkurat som det finnes mange smaksvarianter, finnes det menigheter med forskjellig personlighet og stil. Hvilken er best? Beskriv «smaken» på den kirken du foretrekker. Sett opp tre positive ting ved en «smak» du ikke er spesielt glad i.
- ### 4. *Si farvel til Loven*
1. I begynnelsen av kapitlet beskrev Steve Carls frustrasjon over sinnet sitt. Ingen av metodene han brukte for å få bukt med det, så ut til å virke. Diskuter noen av de metodene kristne bruker for å seire over synden. Etter å ha lest dette kapitlet, hva ville du i til Carl om hans problemer med sinne?
  2. Les Rom 7,1–5. Hva er åndelig utroskap? Hvilket forhold har en troende til regler og påbud. Beskriv hvordan du selv har vært åndelig utro. Hvordan kom vi ut av ekteskapet med Loven?
  3. Beskriv prosessen som får en kristen til å begå åndelig utroskap.
  4. Hvis en kristen gjør noe godt, hvordan kan det da være synd? Beskriv forskjellen på lovens tre og livets tre.

5. Trenger de kristne loven? Hvorfor eller hvorfor ikke? Diskuter betydningen av 1 Tim 1,8–10. Hvem er det som har fått loven? Hvis vi troende ikke konsentrerer oss om religiøse lover og påbud, hva vil så styre måten vi lever på? Les Kol 2,20–23. Hvorfor prøver kristne å bygge livet på regler og bud? Sett opp en liste over regler du selv har prøvd å følge i livet.

5. *Syndens hemmelige våpen*

1. Hva er syndens hemmelige makt? Les Rom 7,5 og beskriv hvilken virkning loven har på en kristen. Diskuter et eksempel fra ditt eget liv som beskriver hvordan du la forholdene til rette for nederlag ved å bli opptatt med en åndelig regel.
2. Hvorfor gav Gud loven til menneskene, når han visste at de ikke kom til å holde den? Ble menneskene i Det gamle testamente frelst ved å lyde loven? Hvilken rolle spiller loven i livet til en troende i dag? I livet til en som ikke tror? Hvilke bibelvers bygger du svaret ditt på?
3. Hvordan vil du beskrive lovisk disippelskap? Hvilke disippelskapselementer er bygget på nåde? Beskriv disippeltreningssopplegget i din menighet.
4. Hva ville du si til et menneske som er redd for at man oppmuntrer til passivitet ved å undervise om nåde? Hva ville du svare et menneske som sier: «Jeg trenger ikke be, lese i Bibelen eller noe som helst annet, for jeg lever i nåden?» Hva vil hindre en kristen fra å bli passiv når han skjønner hva nåde betyr?
5. Les Esek 36,27–27. Hva betyr det når dette verset sier at vi skal få en ny ånd? Hva gjør Gud for å få oss til å vandre etter hans retningslinjer? Spiller vi med i denne prosessen? I så fall, hva er vårt ansvar?

6. Hvordan kan regler og påbud stjele seieren fra en kristen? Kan du peke på noen som har tatt seieren fra deg? Fikk du høre om visse regler så snart du var frelst? I så fall, hvilke?
7. Hvilken plass har de nytestamentlige budene i livet til en kristen i dag? Hvordan tolker du Joh 14,15? Diskuter forskjellen på en lovisk forståelse av dette verset, og én som bygger på nåde.

6. *Å seire over synden*

1. Les Kol 3,1–3. Hvordan kan det å søke Kristus, hjelpe oss til å vinne frihet fra syndens makt? Diskuter hvordan dette verset henger sammen med det Paulus sa i Rom 8 om å være opptatt av det som hører mennesker til.
2. Hvilke to løgner, som holdt han bundet av pornografi, var det Jim trodde? Lag en liste over vanlige løgner som fienden bruker for å hindre en kristen i å vinne over synden. Pek på en spesiell løgn som du har trodd når det gjaldt dine egne synder.
3. Diskuter hva «i-boende synd» betyr. Hvilke vers beviser at syndens makt ikke er en del av en kristens identitet? Sett dine egne ord på Rom 7,16–20.
4. Hvilke vanlige metoder bruker en kristen for å seire over sine personlige synder. Forklar betydningen av Rom 7,24–25.
5. Hva er syndens og dødens lov? Hva er livets ånds lov i Jesus Kristus? Hvordan kan en kristen erfare den?
6. Hvordan ville du forholde deg til en kristen venn som lever i åpenlys synd? Hva ville du sagt til ham? Hvilke vers ville du vist ham for å hjelpe ham å finne friheten i Kristus?

7. Å kjenne Guds vilje

1. Diskuter forskjellen mellom en nådeorientert innstilling til å ta avgjørelser, og en lovisk innstilling. Sett dine egne ord på Fil 2,13. Hva ville dette verset sagt hvis det var blitt skrevet av en lovisk person?
  2. Les Apgj 13,1-3. Hvordan kan man sammenligne menigheten i Antiokia med den moderne kirke når det gjelder å kjenne Guds vilje? Hvordan prøver den moderne kirke å finne Guds vilje? Fortell om en gang Gud åpenbarte sin vilje for deg.
  3. Hvordan kan vi samarbeide med Den Hellige Ånd, slik at det blir lett å se hva som er Guds vilje? Diskuter hva det vil si å være «et levende og hellig offer». Rom 12.1-2
  4. Hvis et menneske holder fast på sine rettigheter, kan det da hindre ham i å kjenne Guds vilje? Fortell om en gang du ble redd, fordi en av rettighetene dine var truet. Hvordan gikk det?
  5. Hva ville du si til en kristen som sier at han er redd for at Satan kan forføre ham og få ham ut av Guds vilje? Hvilke bibelvers ville du vist ham?
  6. Hvordan kan et menneske vite om tankene hans er hans egne, fra Gud eller Satan?
  7. Fortell om en gang Den Hellige Ånd grep inn og hindret deg fra å gjøre et galt valg. Tenk også på en gang du trodde du hadde tatt en gal avgjørelse, men senere oppdaget at Gud hadde ledet deg hele tiden.
8. *En smilende Gud*
1. Jeremy bestemte seg for å gå bort fra Gud, fordi «det ikke virket for ham». Hans gudsbilde var delvis formet av det han hadde fått med seg fra en lovisk menighet. Beskriv hvordan en lovisk menighet er. Hva er forskjellen på en kirke bygget på loviskhet og en som er bygget på nåde?

2. Hva ville du si til en kristen som stadig strevde med skyldfølelse for gamle synder? Hvilke bibelvers ville du vist ham? Hva synes Gud om oss når vi synder?
  3. Forklar forskjellen på den gamle pakts og den nye pakts forståelse av tilgivelse. Når trådte den nye pakt i kraft? Hvorfor sa Jesus til disiplene sine at de ikke kom til å bli tilgitt, hvis de ikke hadde tilgitt alle som hadde syndet mot dem? Gjelder det også for kristne i dag? Hvorfor eller hvorfor ikke?
  4. Les Kol 2,13-14 og sett dine egne ord på dette verset. Hvordan er det mulig at Gud kunne tilgi synder du ennå ikke hadde begått? Hvis framtidige synder allerede er tilgitt, hva hindrer da en kristen i stadig å leve i synd?
  5. Fortell om hvordan du har tenkt at Gud er. Har din forståelse av Guds karakter forandret seg etter å ha lest dette kapitlet. I så fall, hvordan?
  6. Les Sef 3,17 i forskjellige bibeloversettelser. Sett opp de tre kjennetegnene på Guds karakter du finner her.
  7. Skriv en takkebønn til Gud for hva han føler for deg.
9. *Hele evangeliet*
1. Diskuter forskjellen på en delvis forståelse av evangeliet og hele evangeliet. Sett opp fire sannheter som du mener mangler når man har en delvis forståelse av evangeliet.
  2. Hvorfor kom Jesus til jorden? Hva er de negative resultatene i livet til et menneske som tror at frelsen ikke omfatter mer enn å få tilgivelse og komme til himmelen.
  3. Les Kol 1,25-28 og diskuter hva det betyr å «fullføre tje-nesten med Guds ord». Hvilket mysterium har vært skjult gjennom alle tider?
  4. Hva skjedde med identiteten din da du ble frelst? Hva ville du si til en kristen som sier: «Jeg har vært stoffmisbruker hele mitt liv?»

5. Les Rom 6,1-7. Hva betyr det å være død bort fra synden? Hvis vi er døde fra synden, hvorfor synder kristne fremdeles? På hvilken måte kan Gud sette oss i stand til å oppleve seier over synden?
6. Steve sier: «Bli i Kristus og gjør så hva du vil.» Hva mener du om et slikt utsagn? Hva ville du svare en som mente at et slikt råd kan oppfordre folk til å synde?

10. Kom, la oss feire!

1. «Menneskets hovedmål er å ære Gud og fryde seg over ham for alltid.» Diskuter hva det betyr å glede seg over Gud. Er det mulig å ære Gud uten å fryde seg over ham? Nevn noen praktiske måter en kristen kan både ære og fryde seg over Gud på.
2. Les historien om den eldste broren i Luk 15,25-32. Sett opp hvilke kjennetegn på lovishet som finnes i denne sønnens liv, og som står omtalt i dette kapitlet. Hvilke andre loviske trekk finnes i det han sier og gjør? Kjennes du deg igjen i noen av dem?
3. Beskriv festen som står omtalt i Salme 100. Hvilke andre skriftsteder illustrerer festen som foregår i Guds rike.
4. Finn vers i Apostelgjerningene som viser hvordan folk ble tiltrukket av menigheten på grunn av festen de kristne stadiet feiret.
5. Les Ef 5, 18 og Apgj 2,12,13. Hvilke likhetstrekk kan vi se mellom de som er påvirket av alkohol og de som er påvirket av Ånden? Diskuter tre andre likhetstrekk som det ikke står om i disse versene.
6. Hvordan kan vi bevise ut fra Bibelen at Gud er en «fest-Gud»? Finn vers i Åpenbaringen som viser at der foregår det en fest hele tiden.
7. Definer lykke og glede. Hva er forskjellen? Han du huske en gang i livet da du opplevde glede uren å være lykkelig?

11. Nåden rårr!

1. Hva ville du svare et menneske som sier at «jeg trenger ikke gjøre noe som helst, for jeg lever i nåden»? Hvordan kan du oppmuntre en kristen som virker åndelig lat?
2. Les Joh 1,14-17. Fortell med dine egne ord. Hvordan viste det seg i Jesu tidlige virke at han var full av nåde og sannhet?
3. Gud åpenbarte seg mange ganger til folket i Det gamle testamente. Hvilken fortelling om en slik åpenbaring liker du best? Forklar mysteriet blant hedningene som Paulus nevner i Kol 1,27. Hvordan har du sett Herrens herlighet i ditt eget liv?
4. List opp tre forskjeller på tom religion og åndelig virkelighet.
5. Les Ef 2,10 og forklar hva Bibelen mener med at Gud har lagt ferdig gode gjerninger for at vi skulle gå inn i dem. Hvordan åpenbarer dette verset Guds nåde når det gjelder det vi skal gjøre?
6. Les Tit 2,11-12. Hvordan lærer nåden oss å si fra oss ugunnelighet? Hvordan oppdrar den oss til et gudfryktig liv?
7. Beskriv hva som særlig karakteriserer livet i Guds elskede Sønnens rike. Hva er forskjellen på å leve i nådens rike og å leve under loven?